

Úřední věstník

Evropské unie

C 153

České vydání

Informace a oznámení

Svazek 52

4. července 2009

Oznámení č.

Obsah

Strana

IV *Informace*

INFORMACE ORGÁNŮ A INSTITUCÍ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr

2009/C 153/01 Poslední publikace Soudního dvora v *Úředním věstníku Evropské unie* Úř. věst. C 141, 20.6.2009 1

Soud prvního stupně

2009/C 153/02 Určení soudce nahrazujícího předsedu pro účely rozhodování o předběžných opatřeních 2

2009/C 153/03 Kasační senát 2

2009/C 153/04 Kritéria přidělování věcí senátům 2

V Oznámení

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2009/C 153/05	Věc C-180/06: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 14. května 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberlandesgericht Wien — Rakousko) — Renate Ilsinger v. Martin Dreschers, jednající jako správce konkurzní podstaty společnosti Schlank & Schick GmbH („Soudní příslušnost v občanských věcech — Nařízení (ES) č. 44/2001 — Příslušnost ve věcech spotřebitelských smluv — Právo spotřebitele, který je příjemcem klamavé reklamy, soudně vymáhat zdánlivě vyhranou cenu — Kvalifikace — Nárok smluvní povahy podle čl. 15 odst. 1 písm. c) uvedeného nařízení — Podmínky“)	3
2009/C 153/06	Věc C-494/06 P: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 30. dubna 2009 — Komise Evropských společenství v. Italská republika, Wam SpA („Kasační opravný prostředek — Státní podpory — Usazení podniku v některých třetích státech — Zvýhodněné půjčky — Ovlivnění obchodu mezi členskými státy — Narušení hospodářské soutěže — Obchod se třetími státy — Rozhodnutí Komise — Protiprávnost státní podpory — Povinnost odůvodnění“)	4
2009/C 153/07	Věc C-497/06 P: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 30. dubna 2009 — CAS Succhi di Frutta SpA v. Komise Evropských společenství („Kasační opravný prostředek — Mimosmluvní odpovědnost — Postup zadávacího řízení — Platba v naturáliích — Platba úspěšných uchazečů v jiném ovoci nežli ovoci specifikovaném v oznámení o zadávacím řízení — Příčinná souvislost“)	4
2009/C 153/08	Věc C-518/06: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 28. dubna 2009 — Komise Evropských společenství v. Italská republika (Nesplnění povinnosti státem — Pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel — Články 43 ES a 49 ES — Směrnice 92/49/EHS — Vnitrostátní právní předpisy ukládající pojišťovnám povinnost poskytnout pojištění — Omezení svobody usazování a volného pohybu služeb — Sociální ochrana poškozených v důsledku dopravní nehody — Proporcionalita — Svoboda sazeb pojištění — Zásada kontroly domovským členským státem)	4
2009/C 153/09	Věc C-531/06: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 19. května 2009 — Komise Evropských společenství v. Italská republika („Nesplnění povinnosti státem — Svoboda usazování — Volný pohyb kapitálu — Články 43 ES a 56 ES — Veřejné zdraví — Lékárny — Předpisy opravňující k provozování lékáren pouze lékárníky — Odůvodnění — Spolehlivé a kvalitní zásobování obyvatelstva léčivy — Profesní nezávislost lékárníků — Podniky distribuující farmaceutické výrobky — Obecní lékárny“)	5

2009/C 153/10	Spojené věci C-171/07 a C-172/07: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 19. května 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgericht des Saarlandes — Německo) — Apothekerkammer des Saarlandes, Marion Schneider, Michael Holzapfel, Fritz Trennheuser, Deutscher Apothekerverband eV (C-171/07), Helga Neumann-Seiwert (C-172/07) v. Saarland, Ministerium für Justiz, Gesundheit und Soziales („Svoboda usazování — Článek 43 ES — Veřejné zdraví — Lékárny — Předpisy opravňující k provozování lékáren pouze lékárníky — Odůvodnění — Spolehlivé a kvalitní zásobování obyvatelstva léčivy — Profesní nezávislost lékárníků“) 5	5
2009/C 153/11	Spojené věci C-393/07 a C-9/08: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 30. dubna 2009 — Italská republika v. Evropský parlament („Žaloba na neplatnost — Rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 24. května 2007 o ověření pověřovacích listin Beniamina Donnicchio — Poslanec Evropského parlamentu — Ověření pověřovacích listin člena Parlamentu — Jmenování poslance v důsledku odstoupení kandidátů — Články 6 a 12 aktu z roku 1976“) 6	6
2009/C 153/12	Věc C-398/07 P: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 7. května 2009 — Waterford Wedgwood plc v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) („Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Společenství — Obrazová ochranná známka WATERFORD STELLENBOSCH — Námitky majitele slovní ochranné známky Společenství WATERFORD — Zamítnutí zápisu odvolacím senátem“) 6	6
2009/C 153/13	Věc C-420/07: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 28. dubna 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Spojené království — Meletis Apostolides v. David Charles Orams, Linda Elizabeth Orams („Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Protokol č. 10 o Kypru — Pozastavení uplatňování acquis communautaire na územích, nad nimiž kyperská vláda nevykonává skutečnou kontrolu — Nařízení (ES) č. 44/2001 — Příslušnost, uznávání a výkon soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech — Rozhodnutí vydané kyperským soudem, který má sídlo na území, nad nímž uvedená vláda vykonává skutečnou kontrolu, a týká se nemovitosti nacházející se mimo toto území — Článek 22 bod 1, čl. 34 body 1 a 2, čl. 35 odst. 1 a čl. 38 odst. 1 uvedeného nařízení“) 7	7
2009/C 153/14	Věc C-504/07: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 7. května 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Supremo Tribunal Administrativo — Portugalsko) — Associação Nacional de Transportadores Rodoviários de Pesados de Passageiros (Antrop), J. Espírito Santo & Irmãos Lda, Sequeiro, Lucas, Venturas & Ca Lda, Barraqueiro Transportes SA, Rodoviária de Lisboa v. Conselho de Ministros, Companhia Carris de Ferro de Lisboa SA (Carris), Sociedade de Transportes Colectivos do Porto SA (STCP) („Nařízení (EHS) č. 1191/69 — Závazky veřejné služby — Poskytnutí vyrovnání — Odvětví městské osobní dopravy“) 7	7
2009/C 153/15	Věc C-516/07: Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 7. května 2009 — Komise Evropských společenství v. Španělské království („Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2000/60/CE — Rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky — Určení příslušných orgánů pro oblasti povodí“) 8	8
2009/C 153/16	Věc C-530/07: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 7. května 2009 — Komise Evropských společenství v. Portugalská republika („Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 91/271/EHS — Znečištění a škodliviny — Čištění městských odpadních vod — Články 3 a 4“) 8	8

2009/C 153/17	Věc C-531/07: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 30. dubna 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberster Gerichtshof — Rakousko) — Fachverband der Buch- und Medienwirtschaft v. LIBRO Handelsgesellschaft mbH (Volný pohyb zboží — Vnitrostátní právní úprava regulující cenu dovážených knih — Opatření s účinkem rovnocenným množstevnímu omezení dovozu — Odůvodnění)	9
2009/C 153/18	Věc C-538/07: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 19. května 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Itálie) — Assitur Srl v. Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Milano („Směrnice 92/50/EHS — Článek 29 první pododstavec — Veřejné zakázky na služby — Vnitrostátní právní úprava, která brání společnostem, mezi kterými existuje ovládací vztah nebo vztah, v rámci něhož vykonává jedna společnost v ostatních společnostech významný vliv, aby se účastnily stejného zadávacího řízení jako soutěžitelé“)	9
2009/C 153/19	Věc C-553/07: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 7. května 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Raad van State — Nizozemsko) — College van burgemeester en wethouders van Rotterdam v. M. E. E. Rijkeboer („Ochrana fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů — Směrnice 95/46/ES — Ochrana soukromí — Výmaz údajů — Právo na přístup k údajům a informacím o příjmcích údajů — Lhůta pro výkon práva na přístup“)	10
2009/C 153/20	Věc C-27/08: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 30. dubna 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesverwaltungsgericht — Německo) — BIOS Naturprodukte GmbH v. Saarland („Směrnice 2001/83/ES — Článek 1 bod 2 písm. b) — Pojem „léčivý přípravek podle funkce“ — Dávkování výrobku — Obvyklý způsob užívání — Zdravotní riziko — Schopnost obnovit, upravit či ovlivnit lidské fyziologické funkce“)	10
2009/C 153/21	Věc C-34/08: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 14. května 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale ordinario di Padova — Itálie) — Azienda Agricola Disarò Antonio v. Cooperativa Milka 2000 Soc. coop. a.r.l. („Zemědělství — Společná organizace trhů — Mléčné kvóty — Dávka — Platnost nařízení (ES) č. 1788/2003 — Cíle společné zemědělské politiky — Zásada nediskriminace a zásada proporcionality — Stanovení vnitrostátního referenčního množství — Kritéria — Relevance kritéria členského státu s deficitem produkce“)	11
2009/C 153/22	Věc C-75/08: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 30. dubna 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Spojené království) — The Queen, Christopher Mellor v. Secretary of State for Communities and Local Government („Směrnice 85/337/EHS — Posuzování vlivů záměrů na životní prostředí — Povinnost zpřístupnit veřejnosti odůvodnění rozhodnutí o tom, že záměr nepodléhá posouzení“)	11
2009/C 153/23	Věc C-132/08: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 30. dubna 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Fővárosi Bíróság — Maďarská republika) — Lidl Magyarország Kereskedelmi Bt v. Nemzeti Hírközlési Hatóság Tanácsa („Volný pohyb zboží — Rádiové zařízení a telekomunikační koncová zařízení — Vzájemné uznávání shody — Neuznání prohlášení o shodě vydaného výrobcem usazeným v jiném členském státě“)	12
2009/C 153/24	Věc C-150/08: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 7. května 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden Den Haag — Nizozemsko) — Siebrand BV v. Staatssecretaris van Financiën („Kombinovaná nomenklatura — Sazebníkové položky 2206 a 2208 — Kvašený (fermentovaný) nápoj, který obsahuje destilovaný alkohol — Nápoj vyráběný z ovoce nebo přírodního produktu — Přidání látek — Důsledky — Ztráta chuti, vůně a vzhledu původního nápoje“)	13

2009/C 153/25	Věc C-161/08: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 14. května 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hof van beroep te Antwerpen — Belgie) — Internationaal Verhuis- en Transportbedrijf Jan de Lely BV v. Belgický stát („Volný pohyb zboží — Tranzitní režim Společenství — Přepravy uskutečňované na podkladě karnetu TIR — Porušení předpisů nebo nesrovnalosti — Lhůta pro oznámení — Lhůta pro poskytnutí důkazu o místu, na kterém byly spáchány porušení předpisů nebo nesrovnalosti“) 13	13
2009/C 153/26	Věc C-253/08: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 19. května 2009 — Komise Evropských společenství v. Portugalská republika („Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2006/22/ES — Sbližování právních předpisů — Právní předpisy v sociální oblasti týkající se činností v silniční dopravě — Neprovedení ve stanovené lhůtě“) 14	14
2009/C 153/27	Věc C-256/08: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 30. dubna 2009 — Komise Evropských společenství v. Spojené království Velké Británie a Severního Irska („Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2004/83/ES — Minimální normy, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka nebo o mezinárodní ochranu — Neprovedení ve stanovené lhůtě“) 14	14
2009/C 153/28	Věc C-266/08: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 14. května 2009 — Komise Evropských společenství v. Španělské království („Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2004/81/ES — Právo pobytu státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou obětmi obchodování s lidmi nebo obdrželi pomoc k nedovolenému přistěhovalectví a kteří spolupracují s příslušnými orgány — Neexistence úplného provedení — Neoznámení prováděcích opatření“) 15	15
2009/C 153/29	Věc C-313/08: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 19. května 2009 — Komise Evropských společenství v. Italská republika („Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2003/58/ES — Právo společností — Listiny a údaje podléhající zveřejnění — Dopisy a objednávkové listy — Sankce — Neprovedení ve stanovené lhůtě“) 15	15
2009/C 153/30	Věc C-322/08: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 14. května 2009 — Komise Evropských společenství v. Švédské království („Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2004/83/ES — Neprovedení ve stanovené lhůtě“) 16	16
2009/C 153/31	Věc C-368/08: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 19. května 2009 — Komise Evropských společenství v. Řecká republika („Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2004/35/ES — Náprava škod na životním prostředí — Zásada „znečišťovatel platí“) 16	16
2009/C 153/32	Věc C-390/08: Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 14. května 2009 — Komise Evropských společenství v. Lucemburské velkovévodství („Nesplnění povinnosti státem — Životní prostředí — Rozhodnutí č. 280/2004/ES — Provádění Kjótského protokolu — Vnitrostátní opatření k omezení nebo snížení emisí skleníkových plynů — Neoznámení požadovaných informací“) 16	16
2009/C 153/33	Věc C-443/08: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 7. května 2009 — Komise Evropských společenství v. Francouzská republika („Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 1999/13/ES — Omezování emisí těkavých organických sloučenin — Neprovedení pojmů „malé zařízení“ a „podstatná změna“) 17	17
2009/C 153/34	Věc C-532/08: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 19. května 2009 — Komise Evropských společenství v. Irsko („Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2005/60/ES — Praní peněz a financování terorismu — Neprovedení ve stanovené lhůtě“) 17	17

Oznámení č.	Obsah (pokračování)	Strana
2009/C 153/35	Věc C-128/09: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Belgie) dne 6. dubna 2009 — Antoine Boxus, Willy Roua v. Région wallonne	18
2009/C 153/36	Věc C-129/09: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Belgie) dne 6. dubna 2009 — Guido Durllet, Angela Verweij, Chretien Bruninx, Hans Hoff, Michel Raeds v. Région wallonne	18
2009/C 153/37	Věc C-130/09: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Belgie) dne 6. dubna 2009 — Paul Fastrez, Henriette Fastrez v. Région wallonne	19
2009/C 153/38	Věc C-131/09: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Belgie) dne 6. dubna 2009 — Philippe Daras v. Région wallonne	20
2009/C 153/39	Věc C-132/09: Žaloba podaná dne 6. dubna 2009 — Komise Evropských společenství v. Belgické království	21
2009/C 153/40	Věc C-133/09: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Fővárosi Bíróság (Maďarsko) dne 8. dubna 2009 — Dr. József Uzonyi v. Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve	21
2009/C 153/41	Věc C-134/09: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Belgie) dne 10. dubna 2009 — Association des Riverains et Habitants des Communes Proches de l'Aéroport B.S.C.A. (Brussels South Charleroi Airport) ASBL — A.R.A. Ch, Bernard Page v. Région wallonne	22
2009/C 153/42	Věc C-135/09: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Belgie) dne 9. dubna 2009 — Association des Riverains et Habitants des Communes Proches de l'Aéroport B.S.C.A. (Brussels South Charleroi Airport) ASBL — A.R.A.Ch, Léon L'Hoir, Nadine Dartois v. Région wallonne	23
2009/C 153/43	Věc C-138/09: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Ordinario di Palermo (Itálie) dne 15. dubna 2009 — Todaro Nunziatina & C. snc v. Assessorato del Lavoro e della Previdenza Sociale	23
2009/C 153/44	Věc C-140/09: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale di Genova (Itálie) dne 17. dubna 2009 — Fallimento Traghetti del Mediterraneo SpA — Curatore dott. Alberto Fontana v. Presidenza del Consiglio dei Ministri	24
2009/C 153/45	Věc C-142/09: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde (Belgie) dne 22. dubna 2009 — Trestní řízení proti V. W. Lahousse & Lavichy BVBA	25
2009/C 153/46	Věc C-143/09: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Fővárosi Bíróság (Maďarská republika) dne 23. dubna 2009 — Pannon GSM Távközlési Rt. v. Nemzeti Hírközlési Hatóság Tanácsának Elnöke	25
2009/C 153/47	Věc C-144/09: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberster Gerichtshof (Rakousko) dne 24. dubna 2009 — Hotel Alpenhof GesmbH v. Oliver Heller	26
2009/C 153/48	Věc C-145/09: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Německo) dne 24. dubna 2009 — Land Baden-Württemberg v. Panagiotis Tsakouridis	26

Oznámení č.	Obsah (pokračování)	Strana
2009/C 153/49	Věc C-146/09: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 24. dubna 2009 — Prof. Dr. Claus Scholl v. Stadtwerke Aachen AG	26
2009/C 153/50	Věc C-147/09: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberlandesgericht Wien (Rakousko) dne 24. dubna 2009 — Ronald Seunig v. Maria Hölzel	27
2009/C 153/51	Věc C-150/09 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 27. dubna 2009 Iride SpA a Iride Energia SpA proti rozsudku Soudu prvního stupně (druhého senátu) vydanému dne 11. února 2009 ve věci T-25/07, Iride, Iride Energia SpA v. Komise Evropských společenství	27
2009/C 153/52	Věc C-154/09: Žaloba podaná dne 4. května 2009 — Komise Evropských společenství v. Portugalská republika	28
2009/C 153/53	Věc C-160/09: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Symvoulis tis Epikrateias (Řecko) dne 8. května 2009 — Veřejná obchodní společnost „Ioannis Katsivardas — Nikolaos Tsitsikas O.E.“ v. Ministerstvo hospodářství	28
2009/C 153/54	Věc C-161/09: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Simvoulis tis Epikrateias (Státní rada) (Řecko) dne 8. května 2009 — K. Fragkopoulou kai SIA O.E. v. Nomarchiaki Aftodioikisi Korinthias	29
2009/C 153/55	Věc C-162/09: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Spojené království) dne 8. května 2009 — Secretary of State for Work and Pensions v. Taous Lassal	29
2009/C 153/56	Věc C-169/09: Žaloba podaná dne 13. května 2009 — Komise Evropských společenství v. Řecká republika	29
2009/C 153/57	Věc C-170/09: Žaloba podaná dne 13. května 2009 — Komise Evropských společenství v. Francouzská republika	30
2009/C 153/58	Věc C-171/09: Žaloba podaná dne 13. května 2009 — Komise Evropských společenství v. Francouzská republika	30
2009/C 153/59	Věc C-175/09: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Court of Appeal (Spojené království) dne 14. května 2009 — Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs v. Axa UK plc	30

Soud prvního stupně

2009/C 153/60	Věc T-116/04: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 6. května 2009 — Wieland-Werke v. Komise („Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Trh s měděnými průmyslovými trubkami — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 81 ES — Stanovení cen a rozdělení trhů — Pokuty — Zásada legality trestů — Velikost dotčeného trhu — Odrazující účinek — Délka trvání protiprávního jednání — Spolupráce“).	32
---------------	--	----

2009/C 153/61	Věc T-122/04: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 6. května 2009 — Outokumpu a Luvata v. Komise („Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Trh s měděnými průmyslovými trubkami — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 81 ES — Stanovení cen a rozdělení trhů — Pokuty — Velikost dotčeného trhu — Přitěžující okolnosti — Recidiva“) 32	32
2009/C 153/62	Věc T-127/04: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 6. května 2009 — KME Germany a další v. Komise („Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Trh s měděnými průmyslovými trubkami — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 81 ES — Stanovení cen a rozdělení trhů — Pokuty — Skutečný dopad na trh — Velikost dotčeného trhu — Doba trvání protiprávního jednání — Polehčující okolnosti — Spolupráce“) 33	33
2009/C 153/63	Věc T-151/05: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 7. května 2009 — NVV a další v. Komise („Hospodářská soutěž — Spojování podniků — Trh, na němž se nakupují živá prasata a živé prasnice určené na porážku — Rozhodnutí prohlašující spojení za slučitelné se společným trhem — Vymezení relevantního zeměpisného trhu — Povinnost řádné péče — Povinnost uvést odůvodnění“) 33	33
2009/C 153/64	Věc T-414/05: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 7. května 2009 — NHL Enterprises v. OHIM — Glory & Pompea (LA KINGS) („Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství LA KINGS — Starší národní obrazová ochranná známka KING — Relativní důvod pro zamítnutí — Neexistence nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94“) 34	34
2009/C 153/65	Věc T-165/06: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 14. května 2009 — Fiorucci v. OHIM — Edwin (ELIO FIORUCCI) („Ochranná známka Společenství — Řízení o prohlášení neplatnosti a o zrušení — Slovní ochranná známka Společenství ELIO FIORUCCI — Zápis jména proslulé osoby jako ochranné známky — Článek 52 odst. 2 písm. a) a čl. 50 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 40/94“) .. 34	34
2009/C 153/66	Spojené věci T-211/06, T-213/06, T-245/06, T-155/07 a T-178/07: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 19. května 2009 — Euro-Information v. OHIM (CYBERCREDIT, CYBERGESTION, CYBERGUICHET, CYBERBOURSE a CYBERHOME) („Ochranná známka Společenství — Přihlášky slovních ochranných známek Společenství CYBERCREDIT, CYBERGESTION, CYBERGUICHET, CYBERBOURSE a CYBERHOME — Absolutní důvod pro zamítnutí — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 — Nedostatek rozlišovací způsobilosti získané užíváním — Článek 7 odst. 3 nařízení č. 40/94“)..... 35	35
2009/C 153/67	Věc T-277/06: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 7. května 2009 — Omnicare v. OHIM — Astellas Pharma (OMNICARE) („Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství OMNICARE — Starší národní obrazová ochranná známka OMNICARE — Zamítnutí žádosti o navrácení do původního stavu“) 35	35
2009/C 153/68	Věc T-89/07: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 20. května 2009 — VIP Car Solutions v. Parlament („Veřejné zakázky na služby — Nabídkové řízení Společenství — Přeprava členů Evropského parlamentu osobním automobilem nebo mikrobusem s řidičem během období zasedání ve Štrasburku — Odmítnutí nabídky uchazeče — Povinnost odůvodnění — Odmítnutí sdělit cenu nabídnutou vybraným uchazečem — Žaloba na náhradu škody“) 36	36

2009/C 153/69	Věc T-185/07: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 7. května 2009 — Klein Trademark Trust v. OHIM — Zafra Marroquinos (CK CREACIONES KENNYA) („Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství CK CREACIONES KENNYA — Starší obrazová ochranná známka Společenství CK Calvin Klein a starší obrazové národní ochranné známky CK — Relativní důvod pro zamítnutí — Neexistence nebezpečí záměny — Neexistence podobnosti označení — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94“).....	36
2009/C 153/70	Spojené věci T-405/07 a T-406/07: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 20. května 2009 — CFCMCEE v. OHIM (P@YWEB CARD a PAYWEB CARD) („Ochranná známka Společenství — Přihlášky slovních ochranných známek Společenství P@YWEB/email CARD a PAYWEB CARD — Absolutní důvod pro zamítnutí — Částečný nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94“)	37
2009/C 153/71	Věc T-410/07: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 12. května 2009 — Jurado Hermanos v. OHIM (JURADO) („Ochranná známka Společenství — Slovní ochranná známka Společenství JURADO — Neexistence žádosti majitele ochranné známky o obnovu zápisu — Výmaz ochranné známky po uplynutí doby platnosti zápisu — Žádost o navrácení do původního stavu podaná nabyvatelem výlučné licence“)	37
2009/C 153/72	Věc T-136/08: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 13. května 2009 — Aurelia Finance v. OHIM (AURELIA) („Ochranná známka Společenství — Slovní ochranná známka Společenství AURELIA — Neuhrazení poplatku za obnovu zápisu — Výmaz ochranné známky po uplynutí doby platnosti zápisu — Žádost o navrácení do původního stavu“)	38
2009/C 153/73	Věc T-183/08: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 13. května 2009 — Schuhpark Fascies v. OHIM — Leder & Schuh (jello SCHUHPARK) („Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové a slovní ochranné známky Společenství jello SCHUHPARK — Starší národní slovní ochranná známka Schuhpark — Relativní důvod pro zamítnutí — Důkaz o užívání starší ochranné známky — Článek 43 odst. 2 nařízení (ES) č. 40/94“)	38
2009/C 153/74	Věc T-58/06: Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 29. dubna 2009 — HALTE v. Komise („Státní podpory — Stížnost — Žaloba pro nečinnost — Vyjádření Komise ukončující nečinnost — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)	38
2009/C 153/75	Věc T-282/07: Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 28. dubna 2009 — Tailor v. OHIM (Zobrazení levé zadní kapsy) („Ochranná známka Společenství — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství, která představuje levou zadní kapsu — Absolutní důvod pro zamítnutí — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 — Žaloba zjevně postrádající jakýkoli právní základ“)	39
2009/C 153/76	Věc T-283/07: Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 28. dubna 2009 — Tailor v. OHIM (Zobrazení pravé zadní kapsy) („Ochranná známka Společenství — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství, která představuje pravou zadní kapsu — Absolutní důvod pro zamítnutí — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení ES č. 40/94 — Žaloba zjevně postrádající jakýkoli právní základ“)	39
2009/C 153/77	Věc T-45/09: Žaloba podaná dne 30. ledna 2009 — Al Barakaat International Foundation v. Komise	39
2009/C 153/78	Věc T-130/09: Žaloba podaná dne 2. dubna 2009 — Eliza v. OHIM — Went Computing Consultancy Group (eliza)	40

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2009/C 153/79	Věc T-138/09: Žaloba podaná dne 7. dubna 2009 — Muñoz Arraiza v. OHIM — Consejo Regulador de la Denominación de Origen Calificada Rioja (RIOJAVINA)	40
2009/C 153/80	Věc T-143/09 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 8. dubna 2009 Komisí Evropských společenství proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu ze dne 29. ledna 2009 ve věci F-98/07, Petrilli v. Komise	41
2009/C 153/81	Věc T-147/09: Žaloba podaná dne 9. dubna 2009 — Trelleborg Industrie v. Komise	41
2009/C 153/82	Věc T-152/09: Žaloba podaná dne 11. dubna 2009 — Rintisch v. OHIM — Valfeuri Pates Alimentaires (PROTIACTIVE)	42
2009/C 153/83	Věc T-155/09: Žaloba podaná dne 15. dubna 2009 — Maxcom v. OHIM — Maxdata Computer (maxcom)	42
2009/C 153/84	Věc T-156/09: Žaloba podaná dne 17. dubna 2009 — Four Ace International v. OHIM (skiken)	43
2009/C 153/85	Věc T-158/09: Žaloba podaná dne 14. dubna 2009 — Řecká republika v. Komise	43
2009/C 153/86	Věc T-159/09: Žaloba podaná dne 27. dubna 2009 — Biofrescos — Comércio de Produtos Alimentares, Lda v. Komise Evropských společenství	44
2009/C 153/87	Věc T-161/09: Žaloba podaná dne 21. dubna 2009 — Ilink Kommunikationssysteme v. OHIM (ilink)	44
2009/C 153/88	Věc T-164/09: Žaloba podaná dne 3. dubna 2009 — Kitou v. Evropský inspektor ochrany údajů ...	44
2009/C 153/89	Věc T-170/09: Žaloba podaná dne 24. dubna 2009 — Shanghai Biaowu High- Tensile Fastener a Shanghai Prime Machinery v. Rada Evropské unie	45
2009/C 153/90	Věc T-172/09: Žaloba podaná dne 24. dubna 2009 — Gem-Year a Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang) v. Rada	46
2009/C 153/91	Věc T-174/09: Žaloba podaná dne 27. dubna 2009 — Complejo Agrícola v. Komise	48
2009/C 153/92	Věc T-176/09: Žaloba podaná dne 6. května 2009 — Government of Gibraltar v. Komise	48
2009/C 153/93	Věc T-183/09: Žaloba podaná dne 11. května 2009 — Spa Monopole v. OHIM — Club de Golf Peralada (WINE SPA)	49
2009/C 153/94	Spojené věci T-142/94 a T-143/94: Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 5. května 2009 — Roche v. Rada a Komise	50
2009/C 153/95	Věc T-170/07: Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 8. května 2009 — Opus Arte UK v. OHIM Arte (OPUS ARTE)	50

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ A INSTITUCÍ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR

(2009/C 153/01)

Poslední publikace Soudního dvora v Úředním věstníku Evropské unie

Úř. věst. C 141, 20.6.2009

Dřívější publikace

Úř. věst. C 129, 6.6.2009

Úř. věst. C 113, 16.5.2009

Úř. věst. C 102, 1.5.2009

Úř. věst. C 90, 18.4.2009

Úř. věst. C 82, 4.4.2009

Úř. věst. C 69, 21.3.2009

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

SOUD PRVNÍHO STUPNĚ

Určení soudce nahrazujícího předsedu pro účely rozhodování o předběžných opatřeních

(2009/C 153/02)

Dne 16. června 2009 rozhodl Soud prvního stupně v souladu s článkem 106 jednacího řádu určit soudce p. Papasavvase, aby nahradil předsedu Soudu v případě jeho nepřítomnosti nebo překážky na jeho straně jako soudce příslušného pro rozhodování o předběžných opatřeních na dobu od 1. července 2009 do 30. června 2010.

Kasační senát

(2009/C 153/03)

Dne 16. června 2009 rozhodl Soud prvního stupně, že se kasační senát skládá na období od 1. října 2009 do 31. srpna 2010 z předsedy Soudu a podle rotačního systému ze dvou předsedů senátu.

Soudci, kteří zasedají s předsedou kasačního senátu za účelem vytvoření rozšířeného kolegia o pěti soudcích, jsou tři soudci kolegia, jemuž byla věc původně předložena, a podle rotačního systému dva předsedové senátů.

Kritéria přidělování věcí senátům

(2009/C 153/04)

Dne 16. června 2009 stanovil Soud prvního stupně následující kritéria přidělování věcí senátům na dobu od 1. října 2009 do 31. srpna 2010 v souladu s článkem 12 jednacího řádu:

1. Kasační opravné prostředky podané proti rozhodnutím Soudu pro veřejnou službu jsou přidělovány po podání návrhu, aniž je dotčeno pozdější použití článků 14 a 51 jednacího řádu, kasačnímu senátu.
2. Jiné věci, než jsou věci uvedené v odstavci 1, jsou přidělovány po podání návrhu nebo žaloby, aniž je dotčeno pozdější použití článků 14 a 51 jednacího řádu, senátům složeným ze tří soudců.

Věci uvedené v tomto odstavci jsou přidělovány senátům podle tří různých pořadí stanovených v závislosti na pořadí zápisu věcí v soudní kanceláři:

- ve věcech týkajících se provádění soutěžních pravidel použitelných na podniky, pravidel ohledně podpor poskytnutých státy a pravidel vztahujících se na ochranná obchodní opatření;
- ve věcech týkajících se práv duševního vlastnictví uvedených v čl. 130 odst. 1 jednacího řádu;
- ve všech ostatních věcech.

V rámci těchto pořadí budou brány dva senáty, v nichž zasedají tři soudci, složené ze čtyř soudců v úvahu dvakrát při každém třetím kole.

Předseda Soudu se může odchýlit od těchto pořadí za účelem přihlédnutí k vzájemné souvislosti některých věcí nebo zajištění vyváženého rozdělení pracovního zatížení.

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 14. května 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberlandesgericht Wien — Rakousko) — Renate Ilsinger v. Martin Dreschers, jednající jako správce konkurzní podstaty společnosti Schlank & Schick GmbH

(Věc C-180/06) ⁽¹⁾

(„Soudní příslušnost v občanských věcech — Nařízení (ES) č. 44/2001 — Příslušnost ve věcech spotřebitelských smluv — Právo spotřebitele, který je příjemcem klamavé reklamy, soudně vymáhat zdánlivě vyhranou cenu — Kvalifikace — Nárok smluvní povahy podle čl. 15 odst. 1 písm. c) uvedeného nařízení — Podmínky“)

(2009/C 153/05)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberlandesgericht Wien

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Renate Ilsinger

Žalovaný: Martin Dreschers, jednající jako správce konkurzní podstaty společnosti Schlank & Schick GmbH

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Oberlandesgericht Wien — Výklad čl. 15 odst. 1 písm. c) nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 12, s. 1) — Vnitrostátní právní předpisy v oblasti ochrany spotřebitele, které stanoví nárok na cenu zdánlivě vyhranou příjemcem klamavé reklamy

Výrok

V situaci, o jakou se jedná ve věci v původním řízení, ve které se spotřebitel podle práva členského státu, na jehož území má své bydliště, a u soudu místa svého bydliště domáhá, aby bylo společnosti provozující zásilkový prodej usazené v jiném členském státě uloženo vyplacení výhry, kterou zdánlivě vyhrál, a

— pokud tato společnost za účelem pobídnutí tohoto spotřebitele k uzavření smlouvy mu zaslala jmenovitě určenou zásilku, která u něj mohla vyvolat dojem, že mu bude udělena cena, pokud o její vyplacení požádá zpětným zasláním „certifikátu, jímž se požaduje výhra,“ přiloženým k uvedené zásilce,

— aniž by udělení této ceny záviselo na objednání výrobků nabízených touto společností k prodeji nebo na zkušební objednávce,

je nutno vykládat pravidla o příslušnosti stanovená nařízením Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech následujícím způsobem:

— na takovouto žalobu podanou spotřebitelem se vztahuje čl. 15 odst. 1 písm. c) uvedeného nařízení za podmínky, že se podnikající prodejce právně zavázal tuto cenu spotřebiteli vyplátit;

— není-li tato podmínka splněna, vztahuje se toto ustanovení nařízení č. 44/2001 na takovouto žalobu pouze tehdy, pokud spotřebitel u tohoto podnikajícího prodejce zboží skutečně objednal.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 165, 15.7.2006.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 30. dubna 2009 — Komise Evropských společenství v. Italská republika, Wam SpA

(Věc C-494/06 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek — Státní podpory — Usazení podniku v některých třetích státech — Zvýhodněné půjčky — Ovlivnění obchodu mezi členskými státy — Narušení hospodářské soutěže — Obchod se třetími státy — Rozhodnutí Komise — Protiprávnost státní podpory — Povinnost odůvodnění“)

(2009/C 153/06)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Komise Evropských společenství (zástupci: V. Di Bucci a E. Righini, zmocněnci)

Další účastnice řízení: Italská republika (zástupci: I.M. Braguglia, zmocněnec a P. Gentili, avvocato dello Stato), Wam SpA (zástupce: E. Giliani, avvocato)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Soudu prvního stupně (druhého senátu) ze dne 6. září 2006, Italská republika a Wam v. Komise (T-304/04, T-316/04), kterým Soud zrušil rozhodnutí Komise 2006/177/ES ze dne 19. května 2004 týkající se státní podpory C 4/2003 (dříve NN 102/2002) provedené Itálií ve prospěch Wam SpA (Úř. věst. 2006, L 63, s.11)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Komisi Evropských společenství se ukládá náhrada nákladů řízení v obou stupních.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 20, 27.1.2007.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 30. dubna 2009 — CAS Succhi di Frutta SpA v. Komise Evropských společenství

(Věc C-497/06 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek — Mimosmluvní odpovědnost — Postup zadávacího řízení — Platba v naturáliích — Platba úspěšných uchazečů v jiném ovoci nežli ovoci specifikovaném v oznámení o zadávacím řízení — Příčinná souvislost“)

(2009/C 153/07)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: CAS Succhi di Frutta SpA (zástupci: F. Sciaudone, R. Sciaudone a D. Fioretti, avvocati)

Další účastnice řízení: Komise Evropských společenství (zástupci: C. Cattabriga, zmocněnec, A. Dal Ferro, avvocato)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Soudu prvního stupně (druhého senátu) ze dne 13. září 2006, CAS Succhi di Frutta SpA v. Komise (T-226/01), kterým Soud zamítl žalobu, jejímž předmětem je žádost o náhradu tvrzené škody způsobené rozhodnutími Komise K(96)1916 ze dne 22. července 1996 a K(96)2208 ze dne 6. září 1996 přijatými v rámci nařízení Komise (ES) č. 228/96 ze dne 7. února 1996 o dodávce ovocných džusů a ovocných džemů obyvatelům Arménie a Ázerbajdžánu (Úř. věst. L 30, s. 18)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) CAS Succhi di Frutta SpA se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 42, 24.2.2007.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 28. dubna 2009 — Komise Evropských společenství v. Italská republika

(Věc C-518/06) ⁽¹⁾

(Nesplnění povinnosti státem — Pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel — Články 43 ES a 49 ES — Směrnice 92/49/EHS — Vnitrostátní právní předpisy ukládající pojišťovnám povinnost poskytnout pojištění — Omezení svobody usazování a volného pohybu služeb — Sociální ochrana poškozených v důsledku dopravní nehody — Proporcionalita — Svoboda sazeb pojišťoven — Zásada kontroly domovským členským státem)

(2009/C 153/08)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: E. Traversa a N. Yerrell, zmocněnci)

Žalovaná: Italská republika (zástupce: M. Fiorilli, zmocněnec)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Finská republika (zástupkyně: J. Himmanen, zmocněnkyně)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení článků 43 ES a 49 ES — Porušení článků 6, 9, 29 a 39 směrnice Rady 92/49/EHS ze dne 18. června 1992 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přímého pojištění jiného než životního a o

změně směrnic 73/239/EHS a 88/357/EHS (třetí směrnice o neživotním pojištění) (Úř. věst. L 228, s. 1; Zvl. vyd. 06/01, s. 346) — Výpočet pojistného — Povinnosti uložené pojistitelům, kteří mají své sídlo v jiném členském státě

Výrok

1) Žaloba se zamítá.

2) Komise Evropských společenství, Italská republika a Finská republika ponесou vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 42, 24.2.2007.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 19. května 2009 — Komise Evropských společenství v. Italská republika

(Věc C-531/06) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Svoboda usazování — Volný pohyb kapitálu — Články 43 ES a 56 ES — Veřejné zdraví — Lékárny — Předpisy opravňující k provozování lékáren pouze lékárníky — Odůvodnění — Spolehlivé a kvalitní zásobování obyvatelstva léčivy — Profesní nezávislost lékárníků — Podniky distribuující farmaceutické výrobky — Obecní lékárny“)

(2009/C 153/09)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: E. Traversa a H. Krämer, G. Giacomini a E. Boglione, avvocati)

Žalovaná: Italská republika (zástupci: I. M. Braguglia, zmocněnec, G. Fiengo, avvocato dello Stato)

Vedlejší účastníci podporující žalovanou: Řecká republika (zástupci: E. Skandalou, zmocněnkyně), Španělské království (zástupci: J. Rodríguez Cárcamo a F. Díez Moreno, zmocněnci), Francouzská republika (zástupci: G. de Bergues a B. Messmer, zmocněnci), Lotyšská republika (zástupci: E. Balode-Buraka a L. Ostrovska, zmocněnkyně), Rakouská republika (zástupci: C. Pesendorfer a T. Kröll, zmocněnci)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení článků 43 ES a 56 ES — Právní úprava vlastnictví lékáren

Výrok

1) Žaloba se zamítá.

2) Komise Evropských společenství, Italská republika, Řecká republika, Španělské království, Francouzská republika, Lotyšská republika a Rakouská republika ponесou vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 42, 24.2.2007.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 19. května 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgesicht des Saarlandes — Německo) — Apothekerkammer des Saarlandes, Marion Schneider, Michael Holzapfel, Fritz Trennheuser, Deutscher Apothekerverband eV (C-171/07), Helga Neumann-Seiwert (C-172/07) v. Saarland, Ministerium für Justiz, Gesundheit und Soziales

(Spojené věci C-171/07 a C-172/07) (¹)

(„Svoboda usazování — Článek 43 ES — Veřejné zdraví — Lékárny — Předpisy opravňující k provozování lékáren pouze lékárníky — Odůvodnění — Spolehlivé a kvalitní zásobování obyvatelstva léčivy — Profesní nezávislost lékárníků“)

(2009/C 153/10)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht des Saarlandes

Účastníci původního řízení

Žalobci: Apothekerkammer des Saarlandes, Marion Schneider, Michael Holzapfel, Fritz Trennheuser, Deutscher Apothekerverband eV, (C-171/07), Helga Neumann-Seiwert (C-172/07)

Žalovaní: Saarland, Ministerium für Justiz, Gesundheit und Soziales

za přítomnosti: DocMorris NV

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Verwaltungsgesicht des Saarlandes — Výklad článků 10 ES, 43 ES a 48 ES — Oprávnění k provozování lékárny vyhrazené podle vnitrostátních právních předpisů pouze lékárníkovi, který lékárnou osobě řídí — Povolení udělené vnitrostátními orgány právnické osobě se zřetelem k užitečnému účinku práva Společenství — Podmínky pro nepoužití vnitrostátního práva

Výrok

Články 43 ES a 48 ES nebrání takové vnitrostátní právní úpravě, která je dotčena původním řízením a která nedovoluje vlastnit a provozovat lékárny osobám, které nejsou lékárníky.

(¹) Úř. věst. C 140, 23.6.2007.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 30. dubna 2009 — Italská republika v. Evropský parlament(Spojené věci C-393/07 a C-9/08) ⁽¹⁾

(„Žaloba na neplatnost — Rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 24. května 2007 o ověření pověřovacích listin Beniamina Donniciho — Poslanec Evropského parlamentu — Ověření pověřovacích listin člena Parlamentu — Jmenování poslance v důsledku odstoupení kandidátů — Články 6 a 12 aktu z roku 1976“)

(2009/C 153/11)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Italská republika (zástupci: I. Braguglia, R. Adam, zmocněnci, P. Gentili, avvocato dello Stato) (C-393/07)

Vedlejší účastnice podporující žalobkyni: Lotyšská republika

Žalobce: Beniamino Donnici (zástupci: M. Sanino, G. M. Roberti, I. Perego a P. Salvatore, avvocati) (C-9/08)

Vedlejší účastnice podporující žalobce: Italská republika

Žalovaný: Evropský parlament (zástupci: H. Krück, N. Lorenz, L. Vissagio, zmocněnci, E. Cannizzaro, profesor)

Vedlejší účastník podporující žalovaného: Achille Occhetto (zástupci: P. De Caterini a F. Paola, avvocati)

Předmět věci

Zrušení rozhodnutí P6_TA-PROV(2007)0209 Evropského parlamentu ze dne 24. května 2007 o ověření pověřovacích listin Beniamina Donniciho [2007/2121(REG)], doručeného dne 28. května 2007 — Poslanec Evropského parlamentu — Ověření pověřovacích listin — Jmenování poslance v důsledku odstoupení kandidátů

Výrok

1) Rozhodnutí Evropského parlamentu 2007/2121 (REG) ze dne 24. května 2007 o ověření pověřovacích listin Beniamina Donniciho se zrušuje.

2) Evropský parlament ponese náklady řízení vynaložené B. Donnicim, jakož i náklady řízení vynaložené Italskou republikou jakožto žalobkyní.

3) Italská republika jakožto vedlejší účastnice řízení, Lotyšská republika a A. Occhetto ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 247, 20.10.2007.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 7. května 2009 — Waterford Wedgwood plc v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)(Věc C-398/07 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Společenství — Obrazová ochranná známka WATERFORD STELLENBOSCH — Námitky majitele slovní ochranné známky Společenství WATERFORD — Zamítnutí zápisu odvolacím senátem“)

(2009/C 153/12)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Waterford Wedgwood plc (zástupce: J. Pagenberg, Rechtsanwalt)

Další účastníci řízení: Assembled Investments (Proprietary) Ltd (zástupci: P. Hagman, asianajaja a J. Palm, tavaramerkkiasiamies), Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: A. Folliard-Monguiral, zmocněnec)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Soudu prvního stupně (druhého senátu) ze dne 12. června 2007, Assembled Investments (Proprietary) v. OHIM a Waterford Wedgwood (T-105/05), kterým Soud zrušil rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (OHIM) R 240/2004-1 ze dne 15. prosince 2004, kterým se zrušuje rozhodnutí námitkového oddělení zamítající námitky podané majitelkou slovní ochranné známky Společenství „WATERFORD“ pro výrobky zařazené do tříd 3, 8, 11, 21, 24 a 34

Výrok

1) Kasační opravný prostředek se zamítá.

2) Waterford Wedgwood se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 283, 24.11.2007.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 28. dubna 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Spojené království — Meletis Apostolides v. David Charles Orams, Linda Elizabeth Orams

(Věc C-420/07) ⁽¹⁾

(„Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Protokol č. 10 o Kypru — Pozastavení uplatňování *acquis communautaire* na územích, nad nimiž kyperská vláda nevykonává skutečnou kontrolu — Nařízení (ES) č. 44/2001 — Příslušnost, uznávání a výkon soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech — Rozhodnutí vydané kyperským soudem, který má sídlo na území, nad nímž uvedená vláda vykonává skutečnou kontrolu, a týká se nemovitosti nacházející se mimo toto území — Článek 22 bod 1, čl. 34 body 1 a 2, čl. 35 odst. 1 a čl. 38 odst. 1 uvedeného nařízení“)

(2009/C 153/13)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Účastníci původního řízení

Žalobce: Meletis Apostolides

Žalovaní: David Charles Orams, Linda Elizabeth Orams

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Court of Appeal (Civil Division) — Výklad čl. 1 odst. 1 protokolu č. 10 k aktu o přistoupení Kypru, jakož i článku 22, čl. 34 odst. 1 a 2 a čl. 35 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 12, s. 1) — Pozastavení uplatňování *acquis communautaire* na územích, nad nimiž vláda nevykonává skutečnou kontrolu — Uznání a výkon rozhodnutí vydaného kyperským soudem se sídlem na území, nad nímž vláda vykonává skutečnou kontrolu, a týkajícího se pozemku nacházejícího se mimo toto území, soudem jiného členského státu

Výrok

1) Pozastavení uplatňování *acquis communautaire* na těch územích Kyperské republiky, nad nimiž vláda tohoto členského státu nevykonává skutečnou kontrolu, stanovené v čl. 1 odst. 1 protokolu č. 10 o Kypru k Aktu o podmínkách přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyperské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky k Evropské unii a o úpravách smluv, na nichž je založena Evropská unie, nebrání tomu, aby se nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince

2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech použilo na rozhodnutí vydané kyperským soudem, který má sídlo na území ostrova, nad nímž má kyperská vláda skutečnou kontrolu, avšak které se týká nemovitosti nacházející se na uvedených územích.

- 2) Článek 35 odst. 1 nařízení č. 44/2001 neopravňuje soud členského státu k tomu, aby odmítl uznat nebo vykonat rozhodnutí vydané soudy jiného členského státu týkající se nemovitosti nacházející se na území tohoto jiného členského státu, nad nímž jeho vláda nevykonává skutečnou kontrolu.
- 3) Skutečnost, že rozhodnutí vydané soudy členského státu týkající se nemovitosti nacházející se na území tohoto členského státu, nad nímž vláda tohoto státu nevykonává skutečnou kontrolu, nemůže být v praxi vykonáno v místě, kde se nemovitost nachází, nepředstavuje důvod k odmítnutí uznání nebo výkonu na základě čl. 34 bodu 1 nařízení č. 44/2001 a nezpůsobuje ani nedostatek vykonatelnosti takového rozhodnutí ve smyslu čl. 38 odst. 1 uvedeného nařízení.
- 4) Uznání nebo výkon rozhodnutí pro zmeškání nemohou být odmítnuty na základě čl. 34 bodu 2 nařízení č. 44/2001, jestliže žalovaný proti rozhodnutí pro zmeškání mohl podat opravný prostředek a jestliže mu tento opravný prostředek umožnil uplatnit skutečnost, že mu návrh na zahájení řízení nebo jiná rovnocenná písemnost nebyl doručen v dostatečném časovém předstihu a takovým způsobem, který mu umožňuje přípravu na jednání před soudem.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 297, 8.12.2007.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 7. května 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Supremo Tribunal Administrativo — Portugalsko) — Associação Nacional de Transportadores Rodoviários de Pesados de Passageiros (Antrop), J. Espírito Santo & Irmãos Lda, Sequeiro, Lucas, Venturas & Ca Lda, Barraqueiro Transportes SA, Rodoviária de Lisboa v. Conselho de Ministros, Companhia Carris de Ferro de Lisboa SA (Carris), Sociedade de Transportes Colectivos do Porto SA (STCP)

(Věc C-504/07) ⁽¹⁾

(„Nařízení (EHS) č. 1191/69 — Závazky veřejné služby — Poskytnutí vyrovnání — Odvětví městské osobní dopravy“)

(2009/C 153/14)

Jednací jazyk: portugálština

Předkládající soud

Supremo Tribunal Administrativo

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Associação Nacional de Transportadores Rodoviários de Pesados de Passageiros (Antrop), J. Espírito Santo & Irmãos Lda, Sequeiro, Lucas, Venturas & Ca Lda, Barraqueiro Transportes SA, Rodoviária de Lisboa

Žalovaní: Conselho de Ministros, Companhia Carris de Ferro de Lisboa SA (Carris), Sociedade de Transportes Colectivos do Porto SA (STCP)

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Supremo Tribunal Administrativo — Výklad článků 73 ES, 76 ES, 87 ES a 88 ES a nařízení Rady (EHS) č. 1191/69 ze dne 26. června 1969 o postupu členských států ohledně závazků vyplývajících z pojmu veřejné služby v dopravě po železnici, silnici a vnitrozemských vodních cestách (Úř. věst. L 156, s. 1; Zvl. vyd. 07/01, s. 19) — Městská veřejná služba osobní dopravy — Existence či neexistence povinnosti vyrovnání — Podpory určené k nahrazení ztrát těchto podniků z podnikání

Výrok

- 1) Nařízení Rady (EHS) č. 1191/69 ze dne 26. června 1969 o postupu členských států ohledně závazků vyplývajících z pojmu veřejné služby v dopravě po železnici, silnici a vnitrozemských vodních cestách, ve znění nařízení Rady (EHS) č. 1893/91 ze dne 20. června 1991, musí být vykládáno v tom smyslu, že opravňuje členské státy ukládat závazky veřejné služby veřejnému podniku pověřenému zajišťováním veřejné osobní dopravy v obci a že stanoví pro finanční břemena plynoucí z takových závazků vyrovnání, jehož výše se určí v souladu s ustanoveními tohoto nařízení.
- 2) Nařízení č. 1191/69, ve znění nařízení č. 1893/91, brání udělení takových vyrovnávacích náhrad, jaké jsou dotčeny v původním řízení, jestliže není možné určit výši nákladů připadajících na činnost dotyčných podniků vykonávanou v rámci plnění jejich závazků veřejné služby.
- 3) Pokud vnitrostátní soud konstatuje neslučitelnost některých opatření podpory s nařízením č. 1191/69, ve znění nařízení č. 1893/91, je jeho věcí, aby z toho vyvodil všechny důsledky v souladu s vnitrostátním právem, pokud jde o platnost aktů, na základě kterých se provádí uvedená opatření.

(¹) Úř. věst. C 22, 26.1.2008.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 7. května 2009 — Komise Evropských společenství v. Španělské království

(Věc C-516/07) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2000/60/CE — Rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky — Určení příslušných orgánů pro oblasti povodí“)

(2009/C 153/15)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupce: S. Pardo Quintillán, zmocněnec)

Žalované: Španělské království (zástupce: B. Plaza Cruz, zmocněnec)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Nepřijetí předpisů nezbytných k dosažení souladu s čl. 3 odst. 2, 7 a 8 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky (Úř. věst. L 327, s. 1; Zvl. vyd. 15/05, s. 275) ve stanovené lhůtě

Výrok

- 1) Španělské království tím, že neurčilo orgány příslušné pro uplatňování pravidel směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky v autonomních oblastech Galicii, Baskicku, Andalusii, Baleárrech a Kanárských ostrovech, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 3 odst. 2, 7 a 8 této směrnice.
- 2) Španělskému království se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 37, 9.2.2008.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 7. května 2009 — Komise Evropských společenství v. Portugalská republika

(Věc C-530/07) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 91/271/EHS — Znečištění a škodliviny — Čištění městských odpadních vod — Články 3 a 4“)

(2009/C 153/16)

Jednací jazyk: portugalština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: S. Pardo Quintillán a G. Braga da Cruz, zmocněnci)

Žalovaná: Portugalská republika (zástupci: L. Inez Fernandes a M. J. Lois, zmocněnci)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Nepřijetí ve stanovené lhůtě ustanovení nezbytných k dosažení souladu s články 3 a 4 směrnice Rady 91/271/EHS ze dne 21. května 1991 o čištění městských odpadních vod (Úř. věst. L 135, s. 40; Zvl. vyd. 15/02, s. 26)

Výrok

1) Portugalská republika tím, že nevybavila stokovými soustavami, podle článku 3 směrnice Rady 91/271/EHS ze dne 21. května 1991 o čištění městských odpadních vod, aglomerace Angra do Heroísmo, Bacia do Rio Uima (Fiães de S. Jorge), Côte d'Aveiro, Covilhã, Espinho/Feira, Fátima, Ponta Delgada, Ponte de Lima, Póvoa de Varzim/Vila do Conde, Santa Cita, Vila Real de Santo António, Viana do Castelo — Cidade, Vila Real, a tím, že nepodrobila sekundárnímu čištění nebo jinému rovnocennému čištění, podle článku 4 výše uvedené směrnice, městské odpadní vody pocházející z aglomerací d'Alverca, de Bacia do Rio Uima (Fiães S. Jorge), de Carvoeiro, de Costa de Aveiro, de Costa Oeste, de Covilhã, de Lisbonne, de Matosinhos, de Milfontes, de Nazaré/Famalicão, de Ponta Delgada, de Póvoa de Varzim/Vila do Conde, de Santa Cita, de Vila Franca de Xira et de Vila Real de Santo António, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 3 a 4 výše uvedené směrnice.

2) Ve zbývající části se žaloba zamítá.

3) Portugalské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 37, 9.2.2008.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 30. dubna 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberster Gerichtshof — Rakousko) — Fachverband der Buch- und Medienwirtschaft v. LIBRO Handelsgesellschaft mbH

(Věc C-531/07) (¹)

(Volný pohyb zboží — Vnitrostátní právní úprava regulující cenu dovážených knih — Opatření s účinkem rovnocenným množstevnímu omezení dovozu — Odůvodnění)

(2009/C 153/17)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberster Gerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Fachverband der Buch- und Medienwirtschaft

Žalovaná: LIBRO Handelsgesellschaft mbH

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Oberster Gerichtshof (Rakousko) — Výklad čl. 3 odst. 1 a článků 10,

28, 30, 81 a 151 Smlouvy o ES — Vnitrostátní právní předpisy, které zavazují dovozce knih v německém jazyce, aby stanovili maloobchodní prodejní cenu, která nemůže být nižší než prodejní cena stanovená v zemi původu

Výrok

1) Vnitrostátní právní úprava, která zakazuje dovozcům knih v německém jazyce stanovit nižší cenu, než je koncová prodejní cena stanovená nebo doporučená vydavatelem ve státě, kde byla kniha vydána, představuje „opatření s účinkem rovnocenným množstevnímu omezení dovozu“ ve smyslu článku 28 ES.

2) Vnitrostátní právní úpravu zakazující dovozcům knih v německém jazyce stanovit nižší cenu, než je koncová prodejní cena stanovená nebo doporučená vydavatelem ve státě, kde byla kniha vydána, nelze odůvodnit ani na základě článků 30 ES a 151 ES, ani naléhavými důvody obecného zájmu.

(¹) Úř. věst. C 37, 9.2.2008.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 19. května 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Itálie) — Assitur Srl v. Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Milano

(Věc C-538/07) (¹)

(„Směrnice 92/50/EHS — Článek 29 první pododstavec — Veřejné zakázky na služby — Vnitrostátní právní úprava, která brání společností, mezi kterými existuje ovládací vztah nebo vztah, v rámci něhož vykonává jedna společnost v ostatních společnostech významný vliv, aby se účastnily stejného zadávacího řízení jako soutěžitelé“)

(2009/C 153/18)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Assitur Srl

Žalovaná: Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Milano

Za přítomnosti: SDA Express Courier SpA, Poste Italiane SpA

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Výklad článku 29 směrnice Rady 92/50/EHS ze dne 18. června 1992 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na služby (Úř. věst. L

209, s. 1; Zvl. vyd. 06/01, s. 322) — Vnitrostátní právní úprava vylučující individuální účasti propojených nebo kontrolovaných podniků v soutěži o veřejnou zakázku na poskytnutí služeb

Výrok

- 1) Článek 29 první pododstavec směrnice Rady 92/50/EHS ze dne 18. června 1992 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na služby musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání tomu, aby členský stát stanovil vedle případů vyloučení, které obsahuje toto ustanovení, další případy vyloučení směřující k zaručení dodržování zásad rovného zacházení a transparentnosti za předpokladu, že taková opatření nejdou nad rámec toho, co je nezbytné k dosažení tohoto cíle.
- 2) Právo Společenství brání vnitrostátnímu ustanovení, které při sledování legitimních cílů rovného zacházení s uchazeči a transparentnosti v rámci postupů při zadávání veřejných zakázek zavádí absolutní zákaz, aby se podniky, mezi kterými existuje ovládací vztah nebo jsou propojené, účastnily současně a jako soutěžitelé stejného nabídkového řízení, aniž by jim bylo umožněno prokázat, že tento vztah neovlivnil jejich jednání v rámci tohoto nabídkového řízení.

(¹) Úř. věst. C 37, 9.2.2008.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 7. května 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Raad van State — Nizozemsko) — College van burgemeester en wethouders van Rotterdam v. M. E. E. Rijkeboer

(Věc C-553/07) (¹)

(„Ochrana fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů — Směrnice 95/46/ES — Ochrana soukromí — Výmaz údajů — Právo na přístup k údajům a informacím o příjemcích údajů — Lhůta pro výkon práva na přístup“)

(2009/C 153/19)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Raad van State

Účastníci původního řízení

Žalobce: College van burgemeester en wethouders van Rotterdam

Žalovaný: M. E. E. Rijkeboer

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Raad van State (Nizozemsko) — Výklad čl. 6 odst. 1 písm. e) a čl. 12 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne

24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, s. 31; Zvl. vyd. 13/15, s. 355) — Vnitrostátní právní úprava omezující přístup k údajům zpracovávaným během roku, který předchází podání žádosti o přístup — Zásada proporcionality

Výrok

- 1) Článek 12 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů ukládá členským státům, aby stanovily právo na přístup k informacím o příjemcích nebo kategoriích příjemců údajů, jakož i k obsahu sdělovaných informací platících nejen ohledně přítomnosti, ale i minulosti. Členským státům přísluší stanovit lhůtu pro uchovávání těchto informací, jakož i odpovídající přístup k nim, které zajistí spravedlivou rovnováhu mezi jednak zájmem subjektu údajů na ochraně jeho soukromí, zejména uplatněním práv a opravných prostředků stanovených směrnicí 95/46, a jednak zátěží, kterou pro správce představuje povinnost tyto informace uchovávat.
- 2) Úprava omezující uchovávání informací o příjemcích nebo kategoriích příjemců údajů a obsahu předaných údajů na období jednoho roku, a tomu odpovídajícím způsobem omezující i přístup ke zmíněným informacím, zatímco základní údaje jsou uchovávány mnohem déle, nezajišťuje spravedlivou rovnováhu mezi daným zájmem a danou povinností, není-li prokázáno, že delší uchovávání těchto informací představuje nadměrnou zátěž pro správce. Vnitrostátnímu soudu přísluší provést nezbytná ověření.

(¹) Úř. věst. C 64, 8.3.2008.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 30. dubna 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesverwaltungsgericht — Německo) — BIOS Naturprodukte GmbH v. Saarland

(Věc C-27/08) (¹)

(„Směrnice 2001/83/ES — Článek 1 bod 2 písm. b) — Pojem „léčivý přípravek podle funkce“ — Dávkování výrobku — Obvyklý způsob užívání — Zdravotní riziko — Schopnost obnovit, upravit či ovlivnit lidské fyziologické funkce“)

(2009/C 153/20)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesverwaltungsgericht

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: BIOS Naturprodukte GmbH

Žalovaná: Saarland

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Bundesverwaltungsgericht (Německo) — Výklad čl. 1 bodu 2 Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků (Úř. věst. L 311, s. 67), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/27/ES ze dne 31. března 2004, kterou se mění směrnice 2001/83/ES o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků (Úř. věst. L 136, s. 34) — Pojem léčivý přípravek — Výrobek obsahující látku, která má terapeutický účinek při vysokém dávkování, která však může ohrozit zdraví při nižším dávkování, které je doporučeno výrobcem — Výtažek z kadidlovníku (*boswellia*).

Výrok

Ustanovení čl. 1 bodu 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/27/ES ze dne 31. března 2004, musí být vykládáno v tom smyslu, že výrobek, v jehož složení se vyskytuje látka, která má fyziologický účinek, je-li užívána v určité dávce, není léčivým přípravkem podle funkce, jestliže vzhledem ke svému dávkování účinných látek a obvyklému způsobu užívání představuje zdravotní riziko, aniž by přitom byl schopen u člověka obnovit, upravit či ovlivnit fyziologické funkce.

(¹) Úř. věst. C 92, 12.4.2008.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 14. května 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale ordinario di Padova — Itálie) — Azienda Agricola Disarò Antonio v. Cooperativa Milka 2000 Soc. coop. arl

(Věc C-34/08) (¹)

(„Zemědělství — Společná organizace trhů — Mléčné kvóty — Dávka — Platnost nařízení (ES) č. 1788/2003 — Cíle společné zemědělské politiky — Zásada nediskriminace a zásada proporcionality — Stanovení vnitrostátního referenčního množství — Kritéria — Relevance kritéria členského státu s deficitem produkce“)

(2009/C 153/21)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale ordinario di Padova

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Azienda Agricola Disarò Antonio

Žalovaná: Cooperativa Milka 2000 Soc. coop. arl

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Tribunale ordinario di Padova — Výklad a platnost nařízení Rady (ES) č. 1788/2003 ze dne 29. září 2003, kterým se stanoví dávka v odvětví mléka a mléčných výrobků (Úř. věst. L 270, s. 123; Zvl. vyd. 03/40, s. 391) — Nařízení, které nezohledňuje pravidelnou aktualizaci referenčních množství, na které se nevztahuje doplňková, přidělených každému státu a které uplatňuje doplňkovou dávku stejným způsobem na výrobce s přebytkem a výrobce s deficitem — Neslučitelnost s články 5, 32, 33 a 34 ES

Výrok

- 1) Skutečnost, že nařízení Rady (ES) č. 1788/2003 ze dne 29. září 2003, kterým se stanoví dávka v odvětví mléka a mléčných výrobků, nezohledňuje v rámci stanovování vnitrostátního referenčního množství okolnost, že v dotyčném členském státu existuje deficit produkce, nemůže mít dopad na slučitelnost tohoto nařízení s cíli stanovenými zejména v čl. 33 odst. 1 písm. a) a b) ES.
- 2) Přezkum nařízení č. 1788/2003 z hlediska zásady nediskriminace neodhalil nic, co by mohlo zpochybnit platnost tohoto nařízení.
- 3) Přezkum nařízení č. 1788/2003 z hlediska zásady proporcionality neodhalil nic, co by mohlo zpochybnit platnost tohoto nařízení.

(¹) Úř. věst. C 92, 12.4.2008.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 30. dubna 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Spojené království) — The Queen, Christopher Mellor v. Secretary of State for Communities and Local Government

(Věc C-75/08) (¹)

(„Směrnice 85/337/EHS — Posuzování vlivů záměrů na životní prostředí — Povinnost zpřístupnit veřejnosti odůvodnění rozhodnutí o tom, že záměr nepodléhá posouzení“)

(2009/C 153/22)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Účastníci původního řízení

Žalobce: The Queen, na návrh Christophera Mellora

Žalovaný: Secretary of State for Communities and Local Government

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Court of Appeal (Civil Division) — Výklad článku 4 směrnice Rady 85/337/EHS ze dne 27. června 1985 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (Úř. věst. L 175, s. 40; Zvl. vyd. 15/01, s. 248) — Povinnost zpřístupnit veřejnosti odůvodnění rozhodnutí o tom, že záměr z kategorií uvedených v příloze II směrnice nepodléhá posouzení

Výrok

- 1) Článek 4 směrnice Rady 85/337/EHS ze dne 27. června 1985 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/35/ES ze dne 26. května 2003, musí být vykládán v tom smyslu, že nevyžaduje, aby rozhodnutí o tom, že záměr uvedený v příloze II této směrnice není nutné podrobit posouzení vlivů na životní prostředí, samo o sobě obsahovalo důvody, na základě kterých příslušný orgán o tom, že posouzení není nutné, rozhodl. Nicméně v případě, že o to zúčastněná osoba požádá, má příslušný správní orgán povinnost sdělit jí důvody, na základě kterých bylo rozhodnutí přijato, nebo poskytnout v rámci odpovědi na předloženou žádost relevantní informace a podklady.
- 2) Pokud rozhodnutí členského státu o tom, že záměr uvedený v příloze II směrnice 85/337, ve znění směrnice 2003/35/ES, nepodléhá posouzení vlivů na životní prostředí v souladu s články 5 až 10 uvedené směrnice, uvádí důvody, na kterých je založeno, je toto rozhodnutí dostatečně odůvodněno tehdy, jestliže důvody, které obsahuje, společně se skutečnostmi, se kterými již byly zúčastněné osoby seznámeny, a případně doplněné o nezbytné další informace, které je příslušný vnitrostátní orgán těmto osobám povinen poskytnout na jejich žádost, umožňují těmto osobám posoudit možnost napadnutí rozhodnutí žalobou.

(¹) Úř. věst. C 107, 26.4.2008.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 30. dubna 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Fővárosi Bíróság — Maďarská republika) — Lidl Magyarországi Kereskedelmi bt v. Nemzeti Hírközlési Hatóság Tanácsa

(Věc C-132/08) (¹)

(„Volný pohyb zboží — Rádiová zařízení a telekomunikační koncová zařízení — Vzájemné uznávání shody — Neuznání prohlášení o shodě vydaného výrobcem usazeným v jiném členském státě“)

(2009/C 153/23)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Fővárosi Bíróság

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Lidl Magyarországi Kereskedelmi bt

Žalovaný: Nemzeti Hírközlési Hatóság Tanácsa

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Fővárosi Bíróság — Výklad článku 30 ES, článku 8 směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/5/ES ze dne 9. března 1999, o rádiových zařízeních a telekomunikačních koncových zařízeních a vzájemném uznávání jejich shody (Úř. věst. L 91, s. 10; Zvl. vyd. 13/23, s. 254) a čl. 2 písm. e) a f), čl. 6 odst. 1 a čl. 8 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/95/ES ze dne 3. prosince 2001 o obecné bezpečnosti výrobků (Úř. věst. L 11, s. 4; Zvl. vyd. 15/06, s. 447) — Vnitrostátní právní úprava požadující, aby dovozci rádiových zařízení, která využívají pásma frekvencí, jejichž použití není v Evropské unii harmonizováno, a jsou opatřena CE označením, vydali prohlášení o shodě v souladu s vnitrostátními právními předpisy, přestože je dotčené zařízení doprovázeno prohlášením o shodě vydaným výrobcem usazeným v jiném členském státě.

Výrok

- 1) Členské státy nemohou na základě směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/5/ES ze dne 9. března 1999 o rádiových zařízeních a telekomunikačních koncových zařízeních a vzájemném uznávání jejich shody požadovat od osoby uvádějící rádiové zařízení na trh, aby předložila prohlášení o shodě, pokud výrobce daného zařízení se sídlem v jiném členském státě zařízení opatřil označením „CE“ a vystavil pro daný výrobek prohlášení o shodě.
- 2) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/95/ES ze dne 3. prosince 2001 o obecné bezpečnosti výrobků se nepoužije, jedná-li se o posouzení otázek týkajících se povinnosti určité osoby předložit prohlášení o shodě rádiového zařízení. Pokud jde o pravomoc členských států ukládat na základě směrnice 2001/95 jiné povinnosti pro uvádění rádiových zařízení na trh, než je povinnost předložit prohlášení o shodě, lze osobu uvádějící výrobek na trh považovat jednak za výrobce pouze za podmínek definovaných v čl. 2 písm. e) uvedené směrnice, a jednak za distributora pouze za podmínek definovaných v čl. 2 písm. f) uvedené směrnice. Výrobce a distributor jsou vázáni pouze povinnostmi stanovenými pro každého z nich směrnicí 2001/95.
- 3) Pokud je otázka předmětem harmonizace na úrovni Společenství, vnitrostátní právní předpisy, které se jí týkají, musejí být posouzeny s ohledem na ustanovení tohoto harmonizačního předpisu, a nikoliv na ustanovení článků 28 ES a 30 ES. V oblastech spadajících do směrnice 1999/5/ES musí členské státy dosáhnout úplného souladu s ustanoveními uvedené směrnice a nemohou zachovat protichůdná vnitrostátní opatření. Pokud má členský stát za to, že shoda s harmonizovanou normou nezajišťuje splnění

základních požadavků stanovených směrnicí 1999/5, které měly být předmětem dotyčné normy, má daný členský stát povinnost postupovat podle článku 5 uvedené směrnice. Na podporu omezení může členský stát naproti tomu uplatnit důvody stojící mimo oblast harmonizovanou směrnicí 1999/5. V takovém případě může uplatnit pouze důvody uvedené v článku 30 ES nebo kategorie požadavky týkající se obecného zájmu.

(¹) Úř. věst. C 183, 19.7.2008.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 7. května 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden Den Haag — Nizozemsko) — Siebrand BV v. Staatssecretaris van Financiën

(Věc C-150/08) (¹)

(„Kombinovaná nomenklatura — Sazebníkové položky 2206 a 2208 — Kvašený (fermentovaný) nápoj, který obsahuje destilovaný alkohol — Nápoj vyráběný z ovoce nebo přírodního produktu — Přidání látek — Důsledky — Ztráta chuti, vůně a vzhledu původního nápoje“)

(2009/C 153/24)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden Den Haag

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Siebrand BV

Žalovaný: Staatssecretaris van Financiën

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Hoge Raad der Nederlanden Den Haag — Výklad položek 2206 a 2208 kombinované nomenklatury — Kvašený nápoj, který obsahuje (destilovaný) etylalkohol — Přidání vody a látek, kterými ztratí chuť, vůni a/nebo vzhled nápoje vyráběného z určitého ovoce nebo přírodního produktu

Výrok

Nápoje na bázi alkoholu vzniklého kvašením (fermentací) odpovídající původně položce 2206 KN kombinované nomenklatury uvedené v příloze I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku, ve znění nařízení Komise (EHS) č. 2587/91 ze dne 26. července 1991, do nichž byly v určitém poměru přidány destilovaný alkohol, voda, cukrový sirup, aromatické látky, barviva a do některých z nich smetanová báze, což způsobilo ztrátu jejich chuti, vůně a/nebo vzhledu nápoje vyráběného z určitého ovoce nebo určitého přírodního produktu,

nespadají do položky 2206 kombinované nomenklatury, ale do její položky 2208.

(¹) Úř. věst. C 171, 5.7.2008.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 14. května 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hof van beroep te Antwerpen — Belgie) — Internationaal Verhuis- en Transportbedrijf Jan de Lely BV v. Belgický stát

(Věc C-161/08) (¹)

(„Volný pohyb zboží — Tranzitní režim Společenství — Přepravy uskutečňované na podkladě karnetu TIR — Porušení předpisů nebo nesrovnalosti — Lhůta pro oznámení — Lhůta pro poskytnutí důkazu o místu, na kterém byly spáchány porušení předpisů nebo nesrovnalosti“)

(2009/C 153/25)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hof van beroep te Antwerpen

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Internationaal Verhuis- en Transportbedrijf Jan de Lely BV

Žalovaný: Belgický stát

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Hof van beroep te Antwerpen — Výklad článku 2 nařízení Komise (EHS) č. 1593/91 ze dne 12. června 1991, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (EHS) č. 719/91 o používání karnetů TIR a ATA ve Společenství jako tranzitních dokladů (Úř. věst. L 148, s. 11) ve spojení s čl. 11 odst. 1 Úmluvy TIR — Porušení předpisů nebo nesrovnalosti — Lhůta pro oznámení

Výrok

1) Článek 2 odst. 1 nařízení Komise (EHS) č. 1593/91 ze dne 12. června 1991, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (EHS) č. 719/91 o používání karnetů TIR a ATA ve Společenství jako tranzitních dokladů, ve spojení s článkem 11 odst. 1 Celní úmluvy o mezinárodní přepravě zboží v rámci karnetů TIR, podepsané v Ženevě dne 14. listopadu 1975, musí být vykládán v tom smyslu, že nedodržení lhůty pro oznámení držiteli karnetu TIR, že tento karnet nebyl uvolněn, nemá za následek, že příslušné celní orgány ztrácejí oprávnění provést výběr cel a daní z mezinárodní přepravy zboží uskutečněné na podkladě uvedeného karnetu.

2) Článek 2 odst. 2 a 3 nařízení č. 1593/91 ve spojení s čl. 11 odst. 1 a 2 Celní úmluvy o mezinárodní přepravě zboží v rámci karnetů TIR, podepsané v Ženevě dne 14. listopadu 1975, musí být vykládán v tom smyslu, že stanoví pouze lhůtu pro podání důkazu ohledně řádného průběhu přepravy, a nikoli lhůtu pro podání důkazu ohledně místa, kde byly spáchány porušení předpisů nebo nesrovnalost. Vnitrostátnímu soudu přísluší, aby podle zásad svého vnitrostátního práva použitelných na důkazy určil, zda v konkrétním případě, který projednává, a vzhledem ke všem okolnostem byl posledně uvedený důkaz předložen ve lhůtě. Vnitrostátní soud tuto lhůtu nicméně posoudí při dodržení práva Společenství a zohlední přitom zejména skutečnost, že lhůta nesmí být příliš dlouhá, a to za tím účelem, aby byl výběr dlužných částek právně a fyzicky možný v jiném členském státě, a dále to, aby tato lhůta fyzicky umožňovala držiteli karnetu TIR výše uvedený důkaz předložit.

(¹) Úř. věst. C 183, 19.7.2008.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 19. května 2009 — Komise Evropských společenství v. Portugalská republika

(Věc C-253/08) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2006/22/ES — Sbližování právních předpisů — Právní předpisy v sociální oblasti týkající se činností v silniční dopravě — Neprovedení ve stanovené lhůtě“)

(2009/C 153/26)

Jednací jazyk: portugalsština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupkyně: N. Yerrell a M. Teles Romão, zmocněnkyně)

Žalovaná: Portugalská republika (zástupci: L. Inez Fernandes a F. Fraústo de Azevedo, zmocněnci)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Nepřijetí ve stanovené lhůtě právních a správních předpisů nezbytných k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2006/22/ES ze dne 15. března 2006 o minimálních podmínkách pro provedení nařízení Rady (EHS) č. 3820/85 a (EHS) č. 3821/85 o předpisech v sociální oblasti týkajících se činností v silniční dopravě a o zrušení směrnice Rady 88/599/EHS (Úř. věst. L 102, s. 35).

Výrok

1) Portugalská republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2006/22/ES ze dne 15. března 2006 o minimálních

podmínkách pro provedení nařízení Rady (EHS) č. 3820/85 a (EHS) č. 3821/85 o předpisech v sociální oblasti týkajících se činností v silniční dopravě a o zrušení směrnice Rady 88/599/EHS, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají ze směrnice 2006/22.

2) Portugalské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 223, 30.8.2008.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 30. dubna 2009 — Komise Evropských společenství v. Spojené království Velké Británie a Severního Irsku

(Věc C-256/08) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2004/83/ES — Minimální normy, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka nebo o mezinárodní ochranu — Neprovedení ve stanovené lhůtě“)

(2009/C 153/27)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: C. O'Reilly a M. Condou-Durande, zmocněnci)

Žalované: Spojené království Velké Británie a Severního Irsku (zástupce: S. Ossowski, zmocněnec)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Nepřijetí ve stanovené lhůtě právních a správních předpisů nezbytných pro dosažení souladu se směrnicí Rady 2004/83/ES ze dne 29. dubna 2004 o minimálních normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka nebo osoby, která z jiných důvodů potřebuje mezinárodní ochranu, a o obsahu poskytované ochrany (Úř. věst. L 304, s. 12; Zvl. vyd. 19/07, s. 96)

Výrok

1) Spojené království Velké Británie a Severního Irsku tím, že nepřijalo ve stanovené lhůtě právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Rady 2004/83/ES ze dne 29. dubna 2004 o minimálních normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka nebo osoby, která z jiných důvodů potřebuje mezinárodní ochranu, a o obsahu poskytované ochrany, nesplnilo povinnosti, které pro ně vyplývají z této směrnice.

2) Spojenému království Velké Británie a Severního Irska se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 197, 2.8.2008.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 14. května 2009 — Komise Evropských společenství v. Španělské království

(Věc C-266/08) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2004/81/ES — Právo pobytu státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou oběťmi obchodování s lidmi nebo obdrželi pomoc k nedovolenému přistěhovalectví a kteří spolupracují s příslušnými orgány — Neexistence úplného provedení — Neoznámení prováděcích opatření“)

(2009/C 153/28)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: M. Condou-Durande a E. Adsera Ribera, zmocněnci)

Žalovaná: Španělské království (zástupce: B. Plaza Cruz, zmocněnec)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Nepřijetí právních a správních předpisů nezbytných k dosažení souladu se směrnicí Rady 2004/81/ES ze dne 29. dubna 2004 o povolení k pobytu pro státní příslušníky třetích zemí, kteří jsou oběťmi obchodování s lidmi nebo obdrželi pomoc k nedovolenému přistěhovalectví a kteří spolupracují s příslušnými orgány (Úř. věst. L 261, s. 19; Zvl. vyd. 19/07, s. 69), ve stanovené lhůtě

Výrok

1) Španělské království tím, že nepřijalo právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Rady 2004/81/ES ze dne 29. dubna 2004 o povolení k pobytu pro státní příslušníky třetích zemí, kteří jsou oběťmi obchodování s lidmi nebo obdrželi pomoc k nedovolenému přistěhovalectví a kteří spolupracují s příslušnými orgány, a v každém případě tím, že je neoznámilo Komisi, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z této směrnice.

2) Španělskému království se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 209, 15.8.2008.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 19. května 2009 — Komise Evropských společenství v. Italská republika

(Věc C-313/08) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2003/58/ES — Právo společností — Listiny a údaje podléhající zveřejnění — Dopisy a objednávkové listy — Sankce — Neprovedení ve stanovené lhůtě“)

(2009/C 153/29)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: E. Vesco a P. Dejmek, zmocněnci)

Žalovaná: Italská republika (zástupci: I. Bruni, zmocněnec, G. Fiengo, avvocato dello Stato)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Nepřijetí všech předpisů nezbytných k dosažení souladu s čl. 1 odst. 4, 5 a 6 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/58/ES ze dne 15. července 2003, kterou se mění směrnice Rady 68/151/EHS, pokud jde o požadavky na zveřejňování týkající se některých forem společností (Úř. věst. L 221, s. 13; Zvl. vyd. 17/01, s. 304), ve stanovené lhůtě.

Výrok

1) Italská republika tím, že ve stanovené lhůtě nepřijala všechny právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu s čl. 1 odst. 4 až 6 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/58/ES ze dne 15. července 2003, kterou se mění směrnice Rady 68/151/EHS, pokud jde o požadavky na zveřejňování týkající se některých forem společností, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice.

2) Italské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 223, 30.8.2008.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 14. května 2009 — Komise Evropských společenství v. Švédské království

(Věc C-322/08) ⁽¹⁾

(„Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2004/83/ES — Neprovedení ve stanovené lhůtě“)

(2009/C 153/30)

Jednací jazyk: švédština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: M. Condou-Durande a J. Enegren, zmocněnci)

Žalované: Švédské království (zástupce: S. Johannesson, zmocněnec)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Nepřijetí předpisů nezbytných k dosažení souladu se směrnicí Rady 2004/83/ES ze dne 29. dubna 2004 o minimálních normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka nebo osoby, která z jiných důvodů potřebuje mezinárodní ochranu, a o obsahu poskytované ochrany (Úř. věst. L 304, s. 12; Zvl. vyd. 19/07, s. 96) ve stanovené lhůtě

Výrok

1) Švédské království tím, že ve stanovené lhůtě nepřijalo právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Rady 2004/83/ES ze dne 29. dubna 2004 o minimálních normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka nebo osoby, která z jiných důvodů potřebuje mezinárodní ochranu, a o obsahu poskytované ochrany nesplnila povinnosti, které pro ně vyplývají z této směrnice

2) Švédskému království se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 223, 30.8.2008.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 19. května 2009 — Komise Evropských společenství v. Řecká republika

(Věc C-368/08) ⁽¹⁾

(„Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2004/35/ES — Náprava škod na životním prostředí — Zásada „znečišťovatel platí““)

(2009/C 153/31)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: U. Wölker a I. Dimitriou, zmocněnci)

Žalovaná: Řecká republika (zástupce: N. Dafniou, zmocněnec)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Nepřijetí ustanovení nezbytných k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2004/35/ES ze dne 21. dubna 2004 o odpovědnosti za životní prostředí v souvislosti s prevencí a nápravou škod na životním prostředí ve stanovené lhůtě

Výrok

1) Řecká republika tím, že ve stanovené lhůtě nepřijala právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2004/35/ES ze dne 21. dubna 2004 o odpovědnosti za životní prostředí v souvislosti s prevencí a nápravou škod na životním prostředí, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 19 odst. 1 této směrnice.

2) Řecké republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 247, 27.9.2008.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 14. května 2009 — Komise Evropských společenství v. Lucemburské velkovévodství

(Věc C-390/08) ⁽¹⁾

(„Nesplnění povinnosti státem — Životní prostředí — Rozhodnutí č. 280/2004/ES — Provádění Kjótského protokolu — Vnitrostátní opatření k omezení nebo snížení emisí skleníkových plynů — Neoznámení požadovaných informací“)

(2009/C 153/32)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: U. Wölker a J.-P. Keppenne, zmocněnci)

Žalované: Lucemburské velkovévodství (zástupce: C. Schiltz, zmocněnec)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Neoznámení informací vyžadovaných na základě čl. 3 odst. 2 rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 280/2004/ES ze dne 11. února 2004 o mechanismu monitorování emisí skleníkových plynů ve Společenství a provádění Kjótského protokolu (Úř. věst. L 49, s. 1; Zvl. vyd. 15/08, s. 57) ve spojení s články 8, 9, 10 a 11 rozhodnutí Komise 166/2005/ES ze dne 10. února 2005, kterým se stanoví prováděcí pravidla k rozhodnutí č. 280/2004/ES (Úř. věst. L 55,

s. 57), ve stanovených lhůtách — Informace týkající se minimálních národních odhadů emisí skleníkových plynů a opatření přijatých k omezení nebo snížení těchto emisí

Výrok

1) Lucemburské velkověvodství tím, že nepředalo informace vyžadované ke dni 15. března 2007 na základě čl. 3 odst. 2 rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 280/2004/ES ze dne 11. února 2004 o mechanismu monitorování emisí skleníkových plynů ve Společenství a provádění Kjótského protokolu ve spojení s články 8 až 11 rozhodnutí Komise 2005/166/ES ze dne 10. února 2005, kterým se stanoví prováděcí pravidla k rozhodnutí č. 280/2004, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z uvedených ustanovení.

2) Lucemburskému velkověvodství se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 285, 8.11.2008.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 7. května 2009 — Komise Evropských společenství v. Francouzská republika

(Věc C-443/08) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 1999/13/ES — Omezování emisí těkavých organických sloučenin — Neprovedení pojmů „malé zařízení“ a „podstatná změna““)

(2009/C 153/33)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: A. Alcover San Pedro a J.-B. Laignelot, zmocněnci)

Žalovaná: Francouzská republika (zástupci: G. de Bergues a A. Adam, zmocněnci)

Předmět

Nesplnění povinnosti státem — Nepřijetí veškerých právních a správních předpisů nezbytných k řádnému provedení čl. 2 bodů 3 a 4 a čl. 4 bodu 4 směrnice Rady 1999/13/ES ze dne 11. března 1999 o omezování emisí těkavých organických sloučenin vznikajících při používání organických rozpouštědel při některých činnostech a v některých zařízeních (Úř. věst. L 85, s. 1; Zvl. vyd. 15/04, s. 118) — Pojmy „malé zařízení“ a „podstatná změna“

Výrok

1) Francouzská republika tím, že nepřijala ve stanovené lhůtě veškeré právní a správní předpisy nezbytné k řádnému provedení čl. 2 bodů 3 a 4 a čl. 4 bodu 4 směrnice Rady 1999/13/ES ze dne 11. března 1999 o omezování emisí těkavých organických sloučenin vznikajících při používání organických rozpouštědel při některých činnostech a v některých zařízeních, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice.

2) Francouzské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 6, 10.1.2009

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 19. května 2009 — Komise Evropských společenství v. Irsko

(Věc C-532/08) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2005/60/ES — Praní peněz a financování terorismu — Neprovedení ve stanovené lhůtě“)

(2009/C 153/34)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupkyně: P. Dejmek a A.A. Gilly, zmocněnkyně)

Žalované: Irsko (zástupce: D. O'Hagan, zmocněnec)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Nepřijetí opatření nezbytných k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES ze dne 26. října 2005 o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz a financování terorismu ve stanovené lhůtě (Úř. věst. L 309, s. 15).

Výrok

1) Irsko tím, že nepřijalo právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES ze dne 26. října 2005 o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz a financování terorismu, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z této směrnice.

2) Irsku se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 32, 7.2.2009.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Belgie) dne 6. dubna 2009 — Antoine Boxus, Willy Roua v. Région wallonne

(Věc C-128/09)

(2009/C 153/35)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Žalobci: Antoine Boxus, Willy Roua

Žalovaný: Région wallonne

Předběžné otázky

1) Může být čl. 1 odst. 5 směrnice 85/337/EHS o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí⁽¹⁾ vykládán tak, že vylučuje ze své působnosti takové právní předpisy — jako je nařízení Valonského regionu ze dne 17. července 2008 o některých povoleních, u kterých existují naléhavé důvody obecného zájmu —, které se omezují na stanovení, že „existují důvody naléhavého zájmu“ pro vydání povolení v oblasti územního plánování, v oblasti životního prostředí a individuálních povolení týkajících se úkonů a prací, které uvádí, a které „schvalují“ povolení, u kterých je uvedeno, že „existují naléhavé důvody obecného zájmu“?

2) a) Brání články 1, 5, 6, 7, 8 a 10a směrnice 85/337/EHS, ve znění směrnice Rady 97/11/ES⁽²⁾ a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/35/ES⁽³⁾, právnímu režimu, kdy je povolení provést záměr podléhající posouzení vlivů vydáno legislativním aktem, proti kterému není možné podat opravný prostředek u soudu nebo jiného nezávislého a nestranného orgánu zřízeného ze zákona za účelem zpochybnění hmotněprávní nebo procesní legality rozhodnutí, kterým se vydává povolení k uskutečnění záměru?

b) Musí být článek 9 Aarhuské úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí, uzavřené dne 25. června 1998 a schválené Evropským společenstvím rozhodnutím Rady 2005/370/ES ze dne 17. února 2005⁽⁴⁾, vykládán tak, že členským státům ukládá stanovit možnost podání opravného prostředku u soudu nebo jiného nezávislého a nestranného orgánu zřízeného ze zákona za účelem zpochybnění rozhodnutí, aktů nebo nečinnosti podléhajících ustanovením článku 6 z hlediska hmotněprávní nebo procesní legality týkající se jak hmotněprávního, tak i procesního režimu povolení záměrů podléhajících posouzení vlivů?

c) Musí být článek 10a směrnice 85/337/EHS, ve znění směrnice 2003/35/ES, vykládán vzhledem k Aarhuské úmluvě o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí, uzavřené dne 25. června 1998 a schválené Evropským společenstvím rozhodnutím Rady 2005/370/ES ze dne 17. února 2005, vykládán tak, že ukládá členským státům stanovit možnost podání opravného prostředku u soudu nebo jiného nezávislého a nestranného orgánu zřízeného ze zákona za účelem zpochybnění rozhodnutí, aktů nebo nečinnosti podléhajících ustanovením článku 6 z hlediska hmotněprávní nebo procesní legality týkající se jak hmotněprávního, tak i procesního režimu povolení záměrů podléhajících posouzení vlivů?

(1) Směrnice Rady 85/337/EHS ze dne 27. června 1985 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (Úř. věst. 175, s.40; Zvl. vyd. 15/01 s. 248).

(2) Směrnice Rady 97/11/ES ze dne 3. března 1997, kterou se mění směrnice 85/337/EHS o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (Úř. věst. L 73, s. 5; Zvl. vyd. 15/03 s. 151).

(3) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/35/ES ze dne 26. května 2003 o účasti veřejnosti na vypracovávání některých plánů a programů týkajících se životního prostředí a o změně směrnic Rady 85/337/EHS a 96/61/ES, pokud jde o účast veřejnosti a přístup k právní ochraně (Úř. věst. 156, s. 17; Zvl. vyd. 15/07 s. 466).

(4) Rozhodnutí Rady 2005/370/ES ze dne 17. února 2005 o uzavření Úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí jménem Evropského společenství (Úř. věst. L 124, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Belgie) dne 6. dubna 2009 — Guido Durlet, Angela Verweij, Chretien Bruninx, Hans Hoff, Michel Raeds v. Région wallonne

(Věc C-129/09)

(2009/C 153/36)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Žalobci: Guido Durlet, Angela Verweij, Chretien Bruninx, Hans Hoff, Michel Raeds

Žalovaný: Région wallonne

Předběžné otázky

1) Může být čl. 1 odst. 5 směrnice 85/337/EHS o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí⁽¹⁾ vykládán tak, že vylučuje ze své působnosti takové právní předpisy — jako je nařízení Valonského

regionu ze dne 17. července 2008 o některých povoleních, u kterých existují naléhavé důvody obecného zájmu —, které se omezují na stanovení, že „existují důvody naléhavého zájmu“ pro vydání povolení v oblasti územního plánování, v oblasti životního prostředí a individuálních povolení týkajících se úkonů a prací, které uvádí, a které „schvalují“ povolení, u kterých je uvedeno, že „existují naléhavé důvody obecného zájmu“?

2) a) Brání články 1, 5, 6, 7, 8 a 10a směrnice 85/337/EHS, ve znění směrnice Rady 97/11/ES ⁽²⁾ a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/35/ES ⁽³⁾, právnímu režimu, kdy je povolení provést záměr podléhající posouzení vlivů vydáno legislativním aktem, proti kterému není možné podat opravný prostředek u soudu nebo jiného nezávislého a nestranného orgánu zřízeného zákonem za účelem zpochybnění hmotněprávní nebo procesní legality rozhodnutí, kterým se vydává povolení k uskutečnění záměru?

b) Musí být článek 9 Aarhuské úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí, uzavřené dne 25. června 1998 a schválené Evropským společenstvím rozhodnutím Rady 2005/370/ES ze dne 17. února 2005 ⁽⁴⁾, vykládán tak, že členským státům ukládá stanovit možnost podání opravného prostředku u soudu nebo jiného nezávislého a nestranného orgánu zřízeného zákonem za účelem zpochybnění rozhodnutí, aktů nebo nečinnosti podléhajících ustanovením článku 6 z hlediska hmotněprávní nebo procesní legality jak hmotněprávního, tak i procesního režimu povolení záměrů podléhajících posouzení vlivů?

c) Musí být článek 10a směrnice 85/337/EHS, ve znění směrnice 2003/35/ES, vykládán vzhledem k Aarhuské úmluvě o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí, uzavřené dne 25. června 1998 a schválené Evropským společenstvím rozhodnutím Rady 2005/370/ES ze dne 17. února 2005, tak, že ukládá členským státům stanovit možnost podání opravného prostředku u soudu nebo jiného nezávislého a nestranného orgánu zřízeného zákonem za účelem zpochybnění rozhodnutí, aktů nebo nečinnosti podléhajících ustanovením článku 6 z hlediska hmotněprávní nebo procesní legality jak hmotněprávního, tak i procesního režimu povolení záměrů podléhajících posouzení vlivů?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 85/337/EHS ze dne 27. června 1985 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (Úř. věst. 175, s.40; Zvl. vyd. 15/01 s. 248).

⁽²⁾ Směrnice Rady 97/11/ES ze dne 3. března 1997, kterou se mění směrnice 85/337/EHS o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (Úř. věst. L 73, s. 5; Zvl. vyd. 15/03 s. 151).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/35/ES ze dne 26. května 2003 o účasti veřejnosti na vypracovávání některých plánů a programů týkajících se životního prostředí a o změně směrnic Rady 85/337/EHS a 96/61/ES, pokud jde o účast veřejnosti a přístup k právní ochraně (Úř. věst. 156, s. 17; Zvl. vyd. 15/07 s. 466).

⁽⁴⁾ Rozhodnutí Rady 2005/370/ES ze dne 17. února 2005 o uzavření Úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí jménem Evropského společenství (Úř. věst. L 124, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Belgie) dne 6. dubna 2009 — Paul Fastrez, Henriette Fastrez v. Région wallonne

(Věc C-130/09)

(2009/C 153/37)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Žalobci: Paul Fastrez, Henriette Fastrez

Žalovaný: Région wallonne

Předběžné otázky

1) Může být čl. 1 odst. 5 směrnice 85/337/EHS o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí ⁽¹⁾ vykládán tak, že vylučuje ze své působnosti takové právní předpisy — jako je nařízení Valonského regionu ze dne 17. července 2008 o některých povoleních, u kterých existují naléhavé důvody obecného zájmu —, které se omezují na stanovení, že „existují důvody naléhavého zájmu“ pro vydání povolení v oblasti územního plánování, v oblasti životního prostředí a individuálních povolení týkajících se úkonů a prací, které uvádí, a které „schvalují“ povolení, u kterých je uvedeno, že „existují naléhavé důvody obecného zájmu“?

2) a) Brání články 1, 5, 6, 7, 8 a 10a směrnice 85/337/EHS, ve znění směrnice Rady 97/11/ES ⁽²⁾ a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/35/ES ⁽³⁾, právnímu režimu, kdy je povolení provést záměr podléhající posouzení vlivů vydáno legislativním aktem, proti kterému není možné podat opravný prostředek u soudu nebo jiného nezávislého a nestranného orgánu zřízeného ze zákona za účelem zpochybnění hmotněprávní nebo procesní legality rozhodnutí, kterým se vydává povolení k uskutečnění záměru?

b) Musí být článek 9 Aarhuské úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí, uzavřené dne 25. června 1998 a schválené Evropským společenstvím rozhodnutím Rady 2005/370/ES ze dne 17. února 2005 ⁽⁴⁾, vykládán tak, že členským státům ukládá stanovit možnost podání opravného prostředku u soudu nebo jiného nezávislého a nestranného orgánu zřízeného ze zákona za účelem zpochybnění rozhodnutí, aktů nebo nečinnosti podléhajících ustanovením článku 6 z hlediska hmotněprávní nebo procesní legality týkající se jak hmotněprávního, tak i procesního režimu povolení záměrů podléhajících posouzení vlivů?

c) Musí být článek 10a směrnice 85/337/EHS, ve znění směrnice 2003/35/ES, vykládán vzhledem k Aarhuské úmluvě o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí, uzavřené dne 25. června 1998 a schválené Evropským společenstvím rozhodnutím Rady 2005/370/ES ze dne 17. února 2005, tak, že ukládá členským státům stanovit možnost podání opravného prostředku u soudu nebo jiného nezávislého a nestranného orgánu zřízeného ze zákona za účelem zpochybnění rozhodnutí, aktů nebo nečinnosti podléhajících ustanovením článku 6 z hlediska hmotněprávní nebo procesní legality týkající se jak hmotněprávního, tak i procesního režimu povolení záměrů podléhajících posouzení vlivů?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 85/337/EHS ze dne 27. června 1985 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (Úř. věst. 175, s.40; Zvl. vyd. 15/01 s. 248).

⁽²⁾ Směrnice Rady 97/11/ES ze dne 3. března 1997, kterou se mění směrnice 85/337/EHS o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (Úř. věst. L 73, s. 5; Zvl. vyd. 15/03 s. 151).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/35/ES ze dne 26. května 2003 o účasti veřejnosti na vypracovávání některých plánů a programů týkajících se životního prostředí a o změně směrnic Rady 85/337/EHS a 96/61/ES, pokud jde o účast veřejnosti a přístup k právní ochraně (Úř. věst. 156, s. 17; Zvl. vyd. 15/07 s. 466).

⁽⁴⁾ Rozhodnutí Rady 2005/370/ES ze dne 17. února 2005 o uzavření Úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí jménem Evropského společenství (Úř. věst. L 124, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Belgie) dne 6. dubna 2009 — Philippe Daras v. Région wallonne

(Věc C-131/09)

(2009/C 153/38)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Žalobce: Philippe Daras

Žalovaný: Région wallonne

Předběžné otázky

1) Může být čl. 1 odst. 5 směrnice 85/337/EHS o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí ⁽¹⁾ vykládán tak, že vylučuje ze své působnosti takové právní předpisy — jako je nařízení Valonského regionu ze dne 17. července 2008 o některých povoleních, u kterých existují naléhavé důvody obecného zájmu —, které se omezují na stanovení, že „existují důvody naléhavého zájmu“ pro vydání povolení v oblasti územního plánování, v oblasti životního prostředí a individuálních povolení týkajících se úkonů a prací, které uvádí, a které „schvalují“ povolení, u kterých je uvedeno, že „existují naléhavé důvody obecného zájmu“?

2) a) Brání články 1, 5, 6, 7, 8 a 10a směrnice 85/337/EHS, ve znění směrnice Rady 97/11/ES ⁽²⁾ a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/35/ES ⁽³⁾, právnímu režimu, kdy je povolení provést záměr podléhající posouzení vlivů vydáno legislativním aktem, proti kterému není možné podat opravný prostředek u soudu nebo jiného nezávislého a nestranného orgánu zřízeného ze zákona za účelem zpochybnění hmotněprávní nebo procesní legality rozhodnutí, kterým se vydává povolení k uskutečnění záměru?

b) Musí být článek 9 Aarhuské úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí, uzavřené dne 25. června 1998 a schválené Evropským společenstvím rozhodnutím Rady 2005/370/ES ze dne 17. února 2005 ⁽⁴⁾, vykládán tak, že členským státům ukládá stanovit možnost podání opravného prostředku u soudu nebo jiného nezávislého a nestranného orgánu zřízeného ze zákona za účelem zpochybnění rozhodnutí, aktů nebo nečinnosti podléhajících ustanovením článku 6 z hlediska hmotněprávní nebo procesní legality týkající se jak hmotněprávního, tak i procesního režimu povolení záměrů podléhajících posouzení vlivů?

c) Musí být článek 10a směrnice 85/337/EHS, ve znění směrnice 2003/35/ES, vykládán vzhledem k Aarhuské úmluvě o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech

životního prostředí, uzavřené dne 25. června 1998 a schválené Evropským společenstvím rozhodnutím Rady 2005/370/ES ze dne 17. února 2005, tak, že ukládá členským státům stanovit možnost podání opravného prostředku u soudu nebo jiného nezávislého a nestranného orgánu zřízeného ze zákona za účelem zpochybnění rozhodnutí, aktů nebo nečinnosti podléhajících ustanovením článku 6 z hlediska hmotněprávní nebo procesní legality týkající se jak hmotněprávního, tak i procesního režimu povolení záměrů podléhajících posouzení vlivů?

- (1) Směrnice Rady 85/337/EHS ze dne 27. června 1985 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (Úř. věst. L 175, s. 40; Zvl. vyd. 15/01 s. 248).
- (2) Směrnice Rady 97/11/ES ze dne 3. března 1997, kterou se mění směrnice 85/337/EHS o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (Úř. věst. L 73, s. 5; Zvl. vyd. 15/03 s. 151).
- (3) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/35/ES ze dne 26. května 2003 o účasti veřejnosti na vypracovávání některých plánů a programů týkajících se životního prostředí a o změně směrnic Rady 85/337/EHS a 96/61/ES, pokud jde o účast veřejnosti a přístup k právní ochraně (Úř. věst. L 156, s. 17; Zvl. vyd. 15/07 s. 466).
- (4) Rozhodnutí Rady 2005/370/ES ze dne 17. února 2005 o uzavření Úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí jménem Evropského společenství (Úř. věst. L 124, s. 1).

Žaloba podaná dne 6. dubna 2009 — Komise Evropských společenství v. Belgické království

(Věc C-132/09)

(2009/C 153/39)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: B. Eggers a J.-P. Keppenne, zmocněnci)

Žalované: Belgické království

Návrhová žádání žalobkyně

— Určit, že Belgické království tím, že odmítlo převzít finanční náklady na vybavení a učební pomůcky evropských škol, nesplnilo své povinnosti, které pro něj vyplývají z dohody o sídle z roku 1962 ve spojení s článkem 10 ES;

— uložit Belgickému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Komise Belgickému království vytýká, že porušilo dohodu, kterou v říjnu 1962 uzavřelo s Nejvyšší radou evropských škol, když odmítlo převzít náklady na vybavení a učební pomůcky evropských škol se sídlem na jeho území.

Na podporu své žaloby žalobkyně zaprvé tvrdí, že z čl. 6 druhého pododstavce Úmluvy o statutu evropských škol ze

dne 21. června 1994⁽¹⁾ vyplývá, že každý členský stát musí s evropskými školami zacházet jako se vzdělávacími zařízeními podléhajícími vnitrostátnímu veřejnému právu. V důsledku toho by měly být evropské školy, co se týče počátečního vybavení v souvislosti s otevřením nebo rozšířením evropských škol, jakož i co se týče ročních nákladů na údržbu a provoz těchto škol, financovány belgickými veřejnými orgány. Komunitarizace školství v Belgii nemůže být v tomto ohledu důvodem pro odmítnutí financovat roční náklady na provoz evropských škol belgickými orgány, neboť z ustálené judikatury vyplývá, že se členský stát nemůže vyhnout svým povinnostem, ke kterým se zavázal, delegováním výkonu této pravomoci na veřejné partnery na místní a regionální úrovni.

Komise v odpovědi na výhrady vznesené belgickými orgány zadruhé uvádí, že závěry zasedání Nejvyšší rady konaného v Karlsruhe v květnu roku 1967 nijak nezpochybňují povinnost financování, kterou je tento stát jakožto země sídla povinen plnit.

Komise nejprve uvádí, že Nejvyšší rada v Karlsruhe pouze vypracovala pokyny k vzorovému protokolu o shodě s členskými státy, ve kterých mají evropské školy sídlo, a vzhledem k hierarchii právních norem nemá v žádném případě pravomoc měnit dohodu o sídle z roku 1962.

Dále uvádí, že toto „rozhodnutí“ z Karlsruhe nemůže být za žádných okolností vykládáno jakožto „pozdější dohoda nebo pozdější praxe stran“ ve smyslu čl. 31 odst. 3 písm. a) a b) Vídeňské úmluvy o smluvním právu, co se týče výkladu dohody o sídle, při neexistenci následných ustálených aktů nebo vyjádření, které by zpochybňovaly povinnost financování stanovenou dohodou o sídle. Tato povinnost převzít náklady na vybavení a učební pomůcky evropských škol je ostatně potvrzena mnohými dokumenty a četným financováním provedeným Belgií po roce 1967.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 212, s. 3

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Fővárosi Bíróság (Maďarsko) dne 8. dubna 2009 — Dr. József Uzonyi v. Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

(Věc C-133/09)

(2009/C 153/40)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Fővárosi Bíróság

Účastníci původního řízení

Žalobce: Dr. József Uzonyi

Žalovaný: Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

Předběžná otázka

Vyplyvá z věty „platba se uděluje na základě objektivních a nediskriminačních kritérií“, uvedené v čl. 143ba odst. 1 nařízení č. 1782/2003 ⁽¹⁾, ve znění účinném do 31. prosince 2006, že pokud jde o nárok na oddělenou platbu za cukr ve vztahu k jednotné platbě na plochu, nemůže být zavedeno rozlišení mezi zemědělci v závislosti na tom, zda dodávají cukrovou řepu ke zpracování přímo (samostatně) nebo nepřímo (prostřednictvím sdružovatele)?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1782/2003 ze dne 29. září 2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (EHS) č. 2019/93, (ES) č. 1452/2001, (ES) č. 1453/2001, (ES) č. 1454/2001, (ES) č. 1868/94, (ES) č. 1251/1999, (ES) č. 1254/1999, (ES) č. 1673/2000, (EHS) č. 2358/71 a (ES) č. 2529/2001 (Úř. věst. L 270, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Belgie) dne 10. dubna 2009 — Association des Riverains et Habitants des Communes Proches de l'Aéroport B.S.C.A. (Brussels South Charleroi Airport) ASBL — A.R.A. Ch, Bernard Page v. Région wallonne

(Věc C-134/09)

(2009/C 153/41)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Žalobci: Association des Riverains et Habitants des Communes Proches de l'Aéroport B.S.C.A.. (Brussels South Charleroi Airport) ASBL — A.R.A. Ch, Bernard Page

Žalovaný: Région wallonne.

Předběžné otázky

- 1) „Může být čl. 1 odst. 5 směrnice 85/337/EHS o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí vykládán tak, že vylučuje ze své působnosti takové právní předpisy — jako je nařízení Valonského regionu ze dne 17. července 2008 o některých povoleních, u kterých existují naléhavé důvody obecného zájmu —, které se omezují na stanovení, že „existují důvody naléhavého zájmu“ pro vydání povolení v oblasti územního plánování, v oblasti životního prostředí a individuálních povolení týkajících se úkonů a prací, které uvádí, a které „schvalují“ povolení, u kterých je uvedeno, že „existují naléhavé důvody obecného zájmu““

- 2) a) „Brání články 1, 5, 6, 7, 8 a 10a směrnice 85/337/EHS ⁽¹⁾, ve znění směrnice Rady 97/11/ES ⁽²⁾ a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/35/ES ⁽³⁾, právnímu režimu, kdy je povolení provést záměr podléhající posouzení vlivů vydáno legislativním aktem, proti kterému není možné podat opravný prostředek u soudu nebo jiného nezávislého a nestranného orgánu zřízeného zákonem za účelem zpochybnění hmotněprávní nebo procesní legality rozhodnutí, kterým se vydává povolení k uskutečnění záměru?“

- b) „Musí být článek 9 Aarhuské úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí, uzavřené dne 25. června 1998 a schválené Evropským společenstvím rozhodnutím Rady 2005/370/ES ⁽⁴⁾ ze dne 17. února 2005, vykládán tak, že členským státům ukládá stanovit možnost podání opravného prostředku u soudu nebo jiného nezávislého a nestranného orgánu zřízeného zákonem za účelem zpochybnění rozhodnutí, aktů nebo nečinnosti podléhajících ustanovením článku 6 z hlediska hmotněprávní nebo procesní legality týkající se jak hmotněprávního, tak i procesního režimu povolení záměrů podléhajících posouzení vlivů?“

- c) „Musí být článek 10a směrnice 85/337/EHS, ve znění směrnice 2003/35/ES, vykládán vzhledem k Aarhuské úmluvě o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí, uzavřené dne 25. června 1998 a schválené Evropským společenstvím rozhodnutím Rady 2005/370/ES ze dne 17. února 2005, tak, že ukládá členským státům stanovit možnost podání opravného prostředku u soudu nebo jiného nezávislého a nestranného orgánu zřízeného zákonem za účelem zpochybnění rozhodnutí, aktů nebo nečinnosti podléhajících ustanovením článku 6 z hlediska hmotněprávní nebo procesní legality týkající se jak hmotněprávního, tak i procesního režimu povolení záměrů podléhajících posouzení vlivů?“

⁽¹⁾ Směrnice Rady 85/337/EHS ze dne 27. června 1985 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (Úř. věst. L 175, s. 40, Zvl. vyd. 15/01, s. 248).

⁽²⁾ Směrnice Rady 97/11/ES ze dne 3. března 1997, kterou se mění směrnice 85/337/EHS o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (Úř. věst. L 73, s. 5, Zvl. vyd. 15/03, s.151).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/35/ES ze dne 26. května 2003 o účasti veřejnosti na vypracovávání některých plánů a programů týkajících se životního prostředí a o změně směrnic Rady 85/337/EHS a 96/61/ES, pokud jde o účast veřejnosti a přístup k právní ochraně (Úř. věst. L 156, s. 17).

⁽⁴⁾ Rozhodnutí Rady 2005/370/ES, ze dne 17. února 2005 o uzavření Úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí jménem Evropského společenství (Úř. věst. L 124, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Belgie) dne 9. dubna 2009 — Association des Riverains et Habitants des Communes Proches de l'Aéroport B.S.C.A. (Brussels South Charleroi Airport) ASBL — A.R.A.Ch, Léon L'Hoir, Nadine Dartois v. Région wallonne

(Věc C-135/09)

(2009/C 153/42)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État.

Účastníci původního řízení

Žalobci: Association des Riverains et Habitants des Communes Proches de l'Aéroport B.S.C.A. (Brussels South Charleroi Airport) ASBL — A.R.A.Ch, Léon L'Hoir, Nadine Dartois

Žalovaný: Région wallonne.

Předběžné otázky

- 1) „Může být čl. 1 odst. 5 směrnice 85/337/EHS ⁽¹⁾ o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí vykládán tak, že vylučuje ze své působnosti takové právní předpisy — jako je nařízení Valonského regionu ze dne 17. července 2008 o některých povoleních, u kterých existují naléhavé důvody obecného zájmu —, které se omezují na stanovení, že „existují důvody naléhavého zájmu“ pro vydání povolení v oblasti územního plánování, v oblasti životního prostředí a individuálních povolení týkajících se úkonů a prací, které uvádí, a které „schvalují povolení, u kterých je uvedeno, že „existují naléhavé důvody obecného zájmu““
- 2) a) „Brání články 1, 5, 6, 7, 8 a 10a směrnice 85/337/EHS, ve znění směrnice Rady 97/11/ES ⁽²⁾ a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/35/ES ⁽³⁾, právnímu režimu, kdy je povolení provést záměr podléhající posouzení vlivů vydáno legislativním aktem, proti kterému není možné podat opravný prostředek u soudu nebo jiného nezávislého a nestranného orgánu zřízeného zákonem za účelem zpochybnění hmotněprávní nebo procesní legality rozhodnutí, kterým se vydává povolení k uskutečnění záměru?“
- b) „Musí být článek 9 Aarhuské úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí, uzavřené dne 25. června 1998 a schválené Evropským společenstvím rozhodnutím Rady 2005/370/ES ⁽⁴⁾ ze dne 17. února 2005, vykládán tak, že členským státům ukládá stanovit možnost podání opravného prostředku u soudu nebo jiného nezávislého a nestranného orgánu

zřízeného zákonem za účelem zpochybnění rozhodnutí, aktů nebo nečinnosti podléhajících ustanovením článku 6 z hlediska hmotněprávní nebo procesní legality jak hmotněprávního, tak i procesního režimu povolení záměrů podléhajících posouzení vlivů?“

- c) „Musí být článek 10a směrnice 85/337/EHS, ve znění směrnice 2003/35/ES, vykládán vzhledem k Aarhuské úmluvě o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí, uzavřené dne 25. června 1998 a schválené Evropským společenstvím rozhodnutím Rady 2005/370/ES ze dne 17. února 2005, tak, že ukládá členským státům stanovit možnost podání opravného prostředku u soudu nebo jiného nezávislého a nestranného orgánu zřízeného zákonem za účelem zpochybnění rozhodnutí, aktů nebo nečinnosti podléhajících ustanovením článku 6 z hlediska hmotněprávní nebo procesní legality jak hmotněprávního, tak i procesního režimu povolení záměrů podléhajících posouzení vlivů?“.

⁽¹⁾ Směrnice Rady 85/337/EHS ze dne 27. června 1985 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (Úř. věst. L 175, s. 40).

⁽²⁾ Směrnice Rady 97/11/ES ze dne 3. března 1997, kterou se mění směrnice 85/337/EHS o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (Úř. věst. L 73, s. 5).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/35/ES ze dne 26. května 2003 o účasti veřejnosti na vypracovávání některých plánů a programů týkajících se životního prostředí a o změně směrnic Rady 85/337/EHS a 96/61/ES, pokud jde o účast veřejnosti a přístup k právní ochraně (Úř. věst. L 156, s. 17).

⁽⁴⁾ Rozhodnutí Rady 2005/370/ES, ze dne 17. února 2005 o uzavření Úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí jménem Evropského společenství (Úř. věst. L 124, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Ordinario di Palermo (Itálie) dne 15. dubna 2009 — Todaro Nunziatina & C. snc v. Assessorato del Lavoro e della Previdenza Sociale

(Věc C-138/09)

(2009/C 153/43)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale Ordinario di Palermo

Účastníci původního řízení

Žalobce: Todaro Nunziatina & C. snc

Žalovaný: Assessorato del Lavoro e della Previdenza Sociale

Předběžné otázky

- 1) Vzhledem k tomu, že režim podpor (stanovený v dokumentu NN 91/A/95) zavedený regionem Sicílie prostřednictvím článku 10 regionálního zákona č. 27 ze dne 15. května 1991 stanovil mechanismus příspěvků od 2 do 5 let (2 roky při přijetí do zaměstnání na základě pracovní smlouvy, v rámci níž je poskytováno odborné vzdělávání, plus maximálně 3 roky v případě změny pracovního poměru na základě pracovní smlouvy, v rámci níž je poskytováno odborné vzdělávání, na smlouvu na dobu neurčitou), měla Evropská komise rozhodnutím č. 95/C 343/11 ze dne 14. listopadu 1995, kterým bylo schváleno jeho používání, v úmyslu:

— umožnit takovou komplexní dočasnou a hospodářskou úpravu podpor (2 roky + 3 roky), nebo naopak

— měla za to, že je možné schválit, výhradně a alternativně, poskytování příspěvků při přijímání do zaměstnání na základě pracovní smlouvy, v rámci níž je poskytováno odborné vzdělávání (na dva roky jejího trvání) nebo poskytování příspěvků v případě změn smlouvy zaměstnanců, kteří byli předtím přijati do zaměstnání na základě pracovní smlouvy, v rámci níž je poskytováno odborné vzdělávání, na smlouvu na dobu neurčitou (po stanovenou dobu tří let od změny smlouvy)?

- 2) Má být lhůta pro uplatnění státní podpory, rozpočtový rok 1997, stanovená rozhodnutím Evropské komise č. 95/C 343/11 ze dne 14. listopadu 1995 v rámci schválení režimu zavedeného článkem 10 regionálního zákona 27/91 vykládána:

— jako počáteční odhad výdajů pro podpory, které jsou však určeny k poskytnutí v následujících letech (v závislosti na různých možných výkladech výše uvedených příznaků podpor), nebo spíše

— jako konečná lhůta pro skutečné poskytnutí samotných příspěvků ze strany příslušných regionálních orgánů?

- 3) Mohl (a měl) region Sicílie konkrétně uplatnit režim dotyčných podpor na všechny schválené roky (to znamená 2+3) při přijímání do zaměstnání na základě pracovní smlouvy, v rámci níž je poskytováno odborné vzdělávání, ve smyslu článku 10 regionálního zákona 27/91, k němuž došlo například dne 1. ledna 1996, tedy ve lhůtě pro uplatnění podpory stanovené rozhodnutím č. 95/C 343/11 ze dne 14. listopadu 1995, a to i tehdy, když stejně jako v uvedeném příkladu znamenalo uplatnění schváleného režimu skutečné poskytování příspěvku až do 31. prosince 2001 (tj. 1996 + 5 let = 2001)?

- 4) Měla Evropská komise rozhodnutím č. 2003/195/ES ze dne 16. října 2002, v jehož článku 1 uvádí: „režim podpor stanovený čl. 11 odst. 1 regionálního zákona regionu Sicílie č. 16 ze dne 27. května 1997, jež má Itálie v úmyslu provádět, je neslučitelný se společným trhem. Tento režim proto nelze provést“, v úmyslu:

— zrušit vlastní schválení „nového“ režimu podpor stanoveného článkem 11 regionálního zákona 16/97, protože jej považovala za „samostatný“ systém určený k prodloužení lhůty pro uplatňování podpory zavedené

článkem 10 regionálního zákona 27/91 i po termínu 31. prosince 1996 a zahrnout do ní i výdaje v souvislosti s přijímáním do zaměstnání nebo změnami smluv uskutečněnými v letech 1997 a 1998, nebo

— naopak mělo uvedené rozhodnutí v úmyslu skutečně regionu znemožnit získávat hospodářské zdroje, a to za účelem zabránit konkrétnímu poskytování státních podpor zavedených článkem 10 regionálního zákona 27/91 i pro přijetí do zaměstnání nebo změny smluv uskutečněné do 31. prosince 1996?

- 5) Pokud výklad rozhodnutí Komise odpovídá výkladu uvedenému v prvním předpokladu bodu 4), je toto rozhodnutí slučitelné s výkladem článku 87 Smlouvy, který Komise považuje za základ podobných případů týkajících se zproštění povinnosti přispívat a podílet se na pracovních smlouvách, v rámci nichž je poskytováno odborné vzdělávání, na základě rozhodnutí 2000/128/ES ze dne 11. května 1999 (jehož předmětem jsou zákony italského státu a jež se výslovně připomíná v odůvodnění záporného rozhodnutí z roku 2002) a 2003/739/ES ze dne 13. května 2003 (jehož předmětem jsou zákony regionu Sicílie)?

- 6) Pokud výklad rozhodnutí Komise odpovídá výkladu uvedenému ve druhém předpokladu bodu 4), jaký výklad by bylo třeba použít pro předchozí rozhodnutí o schválení podpor, a to s ohledem na dvojí možný význam přidavného jména „další“: „další ve vztahu k rozpočtu stanovenému rozhodnutím Komise“ nebo „další ve vztahu k financování stanovenému regionem jen do rozpočtu na rok 1996“?

- 7) Konečně které podpory mají být podle Komise považovány za oprávněné a které za neoprávněné?

- 8) Který z účastníků tohoto řízení (podnik nebo úřad) má povinnost prokázat, že rozpočet stanovený Komisí nebyl překročen?

- 9) Má případné přiznání zákonných úroků za zpožděné vyplacení příspěvků považovaných za oprávněné a přípustné podnikům-příjemcům vliv na možné překročení rozpočtu původně schváleného rozhodnutím č. 95/C 343/11 ze dne 14. října 1995?

- 10) V případě, že má vliv na překročení rozpočtu, jakou úrokovou sazbu je třeba uplatnit?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale di Genova (Itálie) dne 17. dubna 2009 — Fallimento Traghetti del Mediterraneo SpA — Curatore dott. Alberto Fontana v. Presidenza del Consiglio dei Ministri

(Věc C-140/09)

(2009/C 153/44)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale di Genova

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Fallimento Traghetti del Mediterraneo SpA — Curatore dott. Alberto Fontana

Žalovaný: Presidenza del Consiglio dei Ministri

Předběžné otázky

Je vnitrostátní právní úprava v oblasti státních podpor tak, jak je obsažená v zákoně č. 684/1974, a zejména v článku 19, který stanoví možnost poskytnutí státních podpor — i když jen ve formě zálohy — bez existence dohod a bez předchozího stanovení přesných a přísných kritérií, která by zabránila tomu, aby vyplacení podpory mohlo narušit hospodářskou soutěž, slučitelná se zásadami práva Společenství — zejména s ustanoveními článků 86 ES, 87 ES, 88 ES a hlavy V (bývalé hlavy IV) Smlouvy, a může být v tomto ohledu relevantní skutečnost, že příjemce podpory musí uplatňovat sazby uložené správním orgánem?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde (Belgie) dne 22. dubna 2009 — Trestní řízení proti V. W. Lahousse & Lavichy BVBA

(Věc C-142/09)

(2009/C 153/45)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde

Účastníci původního řízení

Žalovaní: 1. V. W. Lahousse
2. Lavichy BVBA

Předběžná otázka

Má být směrnice 2002/24 (¹), zejména její čl. 1 odst. 1 písm. d) (podle kterého se směrnice nevztahuje na vozidla určená pro používání v soutěžích na pozemních komunikacích i v terénu), vykládán v tom smyslu, že členským státům umožňuje rozšířit její používání na veškerou přepravu v terénu (tzn. na používání dvoukolových a tříkolových motorových vozidel i mimo veřejné komunikace a/nebo na soukromých pozemcích), tím, že nestanoví výjimku pro vozidla, která jsou určena k používání v soutěžích na pozemních komunikacích (závodů) nebo v terénu?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/24/ES ze dne 18. března 2002 o schvalování typu dvoukolových a tříkolových motorových vozidel, kterou se zrušuje směrnice Rady 92/61/ES (Úř.věst. 2002 L 124, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Fővárosi Bíróság (Maďarská republika) dne 23. dubna 2009 — Pannon GSM Távközlési Rt. v. Nemzeti Hírközlési Hatóság Tanácsának Elnöke

(Věc C-143/09)

(2009/C 153/46)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Fővárosi Bíróság

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Pannon GSM Távközlési Rt.

Žalovaný: Nemzeti Hírközlési Hatóság Tanácsának Elnöke

Předběžné otázky

- 1) Je na základě práva Společenství, zejména Aktu o přistoupení (Úř. věst. L 2003, L 236) a článků 10 ES a 249 ES, použitelná směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/22/ES (¹) (dále jen „směrnice o univerzální službě“), zejména její čl. 13 odst. 2 a její příloha IV, na mechanismy podpory a rozdělení, které Maďarsko jako členský stát zavedlo pro univerzální služby poskytované v roce 2003, tedy před svým přistoupením dne 1. května 2004, ale ve vztahu k nimž se povinnost financování, přiznávání a platba podpor zakládají na rozhodnutích vydaných ve správních řízeních zahájených a skončených po přistoupení Maďarska k Evropské unii?
- 2) Je v případě kladné odpovědi na první otázku třeba vykládat směrnici o univerzální službě, zejména její článek 13 a její přílohu IV, v tom smyslu, že poskytovatel univerzálních služeb má nárok na vyplacení podpory ve výši odpovídající rozdílu mezi zvýhodněným a běžným cenovým plánem připojení, které nabízí?
- 3) Je v případě záporné odpovědi na druhou otázku třeba kvalifikovat jako státní podporu slučitelnou se společným trhem, ve smyslu čl. 87 ES odst. 1, podporu určenou k financování univerzální služby, jejíž výše nebyla vypočtena v souladu se směrnicí o univerzální službě, nýbrž na základě nákladů převyšujících její čistou hodnotu?
- 4) Umožňuje správný výklad ustanovení směrnice o univerzální službě opatření přechodného charakteru přijatá členským státem s cílem uložit, výlučně ve vztahu k univerzálním službám poskytovaným v roce 2003, před přistoupením, použití pravidel, která se liší od směrnice o univerzální službě, i když dovolují vydávat rozhodnutí týkající se fungování mechanismu podpory a rozdělení založeného na uvedených pravidlech a zejména rozhodnutí týkající se příspěvků a platby podpor způsobem — skutečně — časově neomezeným?

- 5) Je třeba vyložit ustanovení směrnice o univerzální službě týkající se financování, zejména její čl. 13 odst. 2 poslední větu a ustanovení její přílohy IV, v tom smyslu, že mají přímý účinek?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/22/ES ze dne 7. března 2002 o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací (směrnice o univerzální službě) (Úř. věst. L108, s. 51; Zvl. vyd. 13/29, s. 367)

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberster Gerichtshof (Rakousko) dne 24. dubna 2009 — Hotel Alpenhof GesmbH v. Oliver Heller

(Věc C-144/09)

(2009/C 153/47)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberster Gerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Hotel Alpenhof GesmbH

Žalovaný: Oliver Heller

Předběžné otázky

- 1) Postačuje pro „zaměření“ činnosti ve smyslu čl. 15 odst. 1 písm. c) nařízení č. 44/2001 („Brusel I“) (¹) skutečnost, že internetovou stránku smluvního partnera spotřebitele je možné na internetu otevřít?

(¹) Nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 12, s. 1; Zvl. vyd. 19/04, s. 42).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Německo) dne 24. dubna 2009 — Land Baden-Württemberg v. Panagiotis Tsakouridis

(Věc C-145/09)

(2009/C 153/48)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Účastníci původního řízení

Žalovaná a odvolatelka: Land Baden-Württemberg

Žalobce a odpůrce v odvolacím řízení: Panagiotis Tsakouridis

Předběžné otázky

- 1) Má se pojem „závažné důvody veřejné bezpečnosti“ použitý v čl. 28 odst. 3 směrnice 2004/38/ES (¹) ze dne 29. dubna 2004 vykládat tak, že důvodem pro vyhoštění mohou být pouze neodvratná ohrožení vnější nebo vnitřní bezpečnosti členského státu, a tato zahrnují jen existenci státu spolu s jeho podstatnými institucemi, jejich funkčnost, přežití obyvatelstva, jakož i vnější vztahy a mírové soužití lidí?
- 2) Za jakých podmínek je zase možné ztratit zvýšenou ochranu před vyhoštěním podle čl. 28 odst. 3 písm. a) směrnice 2004/38/ES získanou po desetiletém pobytu v hostitelském členském státě? Má se v této souvislosti přiměřeně uplatnit skutková podstata upravující případ ztráty práva trvalého pobytu podle čl. 16 odst. 4 směrnice 2004/38/ES?
- 3) V případě kladné odpovědi na otázku č. 2 a otázku přiměřeného použití čl. 16 odst. 4 směrnice: Dochází ke ztrátě zvýšené ochrany před vyhoštěním jen samotným uplynutím času, nezávisle na rozhodujících důvodech nepřítomnosti?
- 4) Rovněž v případě kladné odpovědi na otázku č. 2 a otázku přiměřeného použití čl. 16 odst. 4 směrnice: Je nucený návrat do hostitelského členského státu v rámci opatření vydaného v trestním řízení před uplynutím dvouletého období vhodný k zachování zvýšené ochrany před vyhoštěním, i když v období následujícím po návratu nejprve po delší dobu nelze využívat základních svobod?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Text s významem pro EHP) (Úř. věst. L 158, s. 77; Zvl. vyd. 05/05, s. 46).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 24. dubna 2009 — Prof. Dr. Claus Scholl v. Stadtwerke Aachen AG

(Věc C-146/09)

(2009/C 153/49)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobce: Prof. Dr. Claus Scholl

Žalovaná: Stadtwerke Aachen AG

Předběžná otázka

Lze čl. 6 odst. 3 třetí odrážku třetí případ směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 1997/7/ES ze dne 20. května 1997 o ochraně spotřebitele v případě smluv uzavřených na dálku⁽¹⁾ vykládat tak, že právo odstoupit od smlouvy neexistuje v případě smluv uzavřených na dálku o dodávkách elektrické energie a plynu dodávaných vedením?

(¹) Úř. věst. L 144, s. 19; Zvl. vyd. 15/03, s. 315.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná
Oberlandesgericht Wien (Rakousko) dne 24. dubna 2009
— Ronald Seunig v. Maria Hölzel**

(Věc C-147/09)

(2009/C 153/50)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberlandesgericht Wien

Účastníci původního řízení

Odvolaatel: Ronald Seunig

Odpůrkyně: Maria Hölzel

Předběžné otázky

1. a) Je čl. 5 bod 1 písm. b) druhá odrážka nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech⁽¹⁾ (dále jen „nařízení Brusel I“) použitelný na smlouvu o poskytnutí služeb i tehdy, pokud jsou služby poskytnuty podle smlouvy ve více členských státech?

V případě kladné odpovědi na tuto otázku:

Je třeba uvedené ustanovení vykládat v tom smyslu, že

- b) jako místo plnění charakteristického závazku je třeba určit místo, v němž se nachází hlavní místo výkonu činnosti poskytovatele služeb, které je třeba posoudit podle vynaloženého času a významu činnosti;
 - c) pokud není možné zjistit hlavní místo výkonu činnosti, může být žaloba uplatňující všechny nároky vyplývající ze smlouvy podána podle volby žalobce v jakémkoli místě poskytnutí služby nacházejícím se ve Společenství?
2. V případě záporné odpovědi na první otázku:

Je čl. 5 bod 1 písm. a) nařízení Brusel I použitelný na smlouvu o poskytnutí služeb i tehdy, pokud jsou služby poskytnuty podle smlouvy ve více členských státech?

(¹) Úř. věst. 2001, L 12, s. 1; Zvl. vyd. 19/04, s. 42.

**Kasační opravný prostředek podaný dne 27. dubna 2009
Iride SpA a Iride Energia SpA proti rozsudku Soudu
prvního stupně (druhého senátu) vydanému dne 11.
února 2009 ve věci T-25/07, Iride, Iride Energia SpA v.
Komise Evropských společenství**

(Věc C-150/09 P)

(2009/C 153/51)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Iride SpA, Iride Energia SpA. (zástupci: L. Radicati di Brozolo, M. Merola, T. Ubaldi, advokáti)

Další účastnice řízení: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání účastnic řízení podávajících kasační opravný prostředek

— zrušit napadený rozsudek,

— přijmout návrhová žádání již formulovaná v žalobě v prvním stupni nebo podpůrně vrátit věc Soudu prvního stupně ve smyslu článku 61 statutu Soudního dvora,

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení v obou stupních.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelky uvádí na podporu svých tvrzení dva důvody kasačního opravného prostředku.

První důvod vychází z nesprávného právního posouzení při výkladu a uplatnění článku 253 ES co se týče nedostatku odůvodnění napadeného rozhodnutí. Soud se totiž dopustil nesprávného právního posouzení, když dospěl k závěru, že pokud jde v projednávaném případě o existenci podmínek upravených v čl. 87 odst. 1 ES stačí ke splnění povinnosti odůvodnění upravené v článku 253 ES: i) samotné tvrzení Komise prohlašující, že dotčené opatření musí být považováno za státní podporu, ii) možnost použít rozhodnutí o zahájení šetření a dřívější a rozdílné rozhodnutí Komise k odůvodnění napadeného aktu prostřednictvím odkazu.

Druhý důvod vychází ze zkrácení žalobních důvodů a nesprávného právního posouzení Soudu při posuzování dosahu judikatury Degendorff pro účely posouzení předmětného případu. Soud zvláště:

- i) zkrátil žalobní důvody předložené v prvním stupni žalobkyněmi tvrzením o údajném zkrácení z jejich strany řízení o kontrole státní podpory, avšak bez konkrétního upřesnění, v čem spočívá toto zkrácení,
- ii) nepoukázal na chybu Komise při posuzování dosahu rozsudku Degendorff co týče předmětné věci, spočívající v tom, že nevykonala konkrétní a zvláštní analýzu účinku narušení hospodářské soutěže a obchodu Společenství vyplývajících z kumulace nové podpory a dřívější nevrácené podpory,

- iii) nepoukázal na chybu Komise při posuzování dosahu rozsudku Deggendorf co týče předmětné věci, spočívající v tom, že *de facto* změnila nevrácení dřívější podpory z kritéria dodatečného posouzení slučitelnosti podpory na dodatečnou a rušící podmínku slučitelnosti neuvedenou ve Smlouvě,
- iv) neuvedl, že irrelevantní a zneužívající výklad Komise, pokud jde o rozsudek Deggendorf měl v projednávaném případě za následek změnu této judikatury v trestající nástroj nesplnění povinnosti členskými státy, který není upravený ve Smlouvě nebo v sekundárním právu,
- v) neuvedl, že Komise tím, že rozhodla o zahájení formálního vyšetřovacího řízení týkajícího se opatření oznámeného Itálií prokázala, že si myslela, že má k dispozici všechny informace nezbytné k přezkoumání slučitelnosti opatření. Komise tak zpochybnila tezi, že které vychází napadené rozhodnutí, podle které jí italské orgány a společnost, která je příjemcem, neposkytli během oznamovacího postupu dostatečné informace k provedení analýzy slučitelnosti opatření,
- vi) dopustil se vážného nesprávného právního posouzení, když uvedl, že judikatura Společenství nepovažuje za nezbytné, aby Komise provedla konkrétní a podrobnou analýzu existence okolností způsobily splnit podmínky stanovené v čl. 87 odst. 1 ES k tomu, aby mohla kvalifikovat dotčené opatření jako podporu.

Žaloba podaná dne 4. května 2009 — Komise Evropských společenství v. Portugalská republika

(Věc C-154/09)

(2009/C 153/52)

Jednací jazyk: portugalsština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: P. Guerra e Andrade a A. Nijenhuis, zmocněnci)

Žalovaná: Portugalská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že tím, že Portugalská republika správně nepřizpůsobila vnitrostátní právo právním předpisům práva Společenství, které upravují určení poskytovatele nebo poskytovatelů univerzální služby a v každém případě tím, že nezajistila používání těchto předpisů v praxi, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 3 odst. 2 a čl. 8 odst. 2 směrnice 2002/22/ES⁽¹⁾;

— uložit Portugalské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Článek 121 portugalského zákona o elektronických komunikacích (zákon č. 5/2004 ze dne 10. února 2004) zachovává

veřejné služby, výlučnou koncesi na veřejné služby nebo příslušná práva a povinnosti až do roku 2025, přičemž koncesionářem veřejných telekomunikačních služeb je podnik PT Comunicações S.A.

Podle Komise je portugalský zákon o elektronických komunikacích nejasný, nesouvislý a nesoudržný v oblasti určení podniků odpovědných za poskytování univerzální služby.

Proto portugalský stát neurčil podnik nebo podniky odpovědné za poskytování univerzální služby prostřednictvím účinného, objektivního, průhledného a nediskriminačního mechanismu, jak stanoví čl. 8 odst. 2 ve spojení s čl. 3 odst. 2 směrnice 2002/22.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/22/ES ze dne 7. března 2002 o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací (směrnice o univerzální službě) (Úř. věst. L 108, s. 51; Zvl. vyd. 13/29, s. 367)

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Symvoulio tis Epikrateias (Řecko) dne 8. května 2009 — Veřejná obchodní společnost „Ioannis Katsivardas — Nikolaos Tsitsikas O.E.“ v. Ministerstvo hospodářství

(Věc C-160/09)

(2009/C 153/53)

Jednací jazyk: řečtina

Předkládající soud

Symvoulio tis Epikrateias

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: veřejná obchodní společnost „Ioannis Katsivardas — Nikolaos Tsitsikas O.E.“

Žalované: Ministerstvo hospodářství

Předběžné otázky

Může jednotlivec (podnik dovážející banány z Ekvádoru), který žádá o vrácení vnitrostátní spotřební daně z toho důvodu, že byla zaplacená bezdůvodně, uplatňovat u vnitrostátního soudu skutečnost, že vnitrostátní daňový předpis (článek 7 zákona 1798/1988 ve znění článku 10 zákona 1914/1990) je neslučitelný s článkem 4 Dohody mezi Evropským hospodářským společenstvím a zeměmi Kartagenské dohody z roku 1984, schválené nařízením Rady (EHS) č. 1591/84⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 153, 8.6.1984, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Simvoulis tis Epikrateias (Státní rada) (Řecko) dne 8. května 2009 — K. Fragkopoulou kai SIA O.E. v. Nomarchiaki Aftodioikisi Korinthias

(Věc C-161/09)

(2009/C 153/54)

Jednací jazyk: řečtina

Předkládající soud

Simvoulis tis Epikrateias

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: K. Fragkopoulou kai SIA O.E.

Žalovaná: Nomarchiaki Aftodioikisi Korinthias

Předběžné otázky

- 1) Může podnik obchodující za stejných podmínek jako žalobkyně, tedy podnik na zpracování a balení sušených vinných hroznů, usazený v konkrétním regionu dané země, v němž zákon zakazuje dopravovat různé druhy plodů hroznů k sušení z jiných regionů země pro účely zpracování a balení, a který tudíž nemůže vyvážet sušené vinné hrozny, které zpracoval z plodů hroznů k sušení patřícím k výše uvedeným odrůdám, uplatnit před soudem, že příslušná legislativní opatření jsou v rozporu s článkem 29 ES?
- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku, jsou taková ustanovení vnitrostátního řeckého práva, která se uplatňují v tomto sporu a která jednak zakazují dovoz plodů hroznů k sušení z různých regionů země a jejich skladování a zpracovávání pro účely následného vývozu v konkrétním regionu, v němž je povoleno pouze zpracování místních plodů hroznů k sušení, a jednak vyhrazuji možnost uznání chráněného označení původu jen u plodů hroznů k sušení, které byly zpracovány a zabaleny v daném regionu, kde byly vypěstovány, v rozporu s článkem 29 ES, který zakazuje množstevní omezení vývozu, jakož i veškerá opatření s rovnocenným účinkem?
- 3) V případě kladné odpovědi na druhou otázku, představuje ochrana kvality produktu, který je zeměpisně určen vnitrostátním zákonem členskému státu a u něhož nebyla přiznána možnost použít zvláštní rozlišovací název, který by označoval jeho vysokou kvalitu a jedinečnost, jež jsou všeobecně uznávány a odvozují se od jeho původu z konkrétní zeměpisné oblasti, ve smyslu článku 30 Smlouvy o založení Evropského společenství legitimní důvod naléhavého obecného zájmu, který umožňuje odchýlit se od článku 29 ES, jež zakazuje množstevní omezení vývozu daného produktu, jakož i veškerá opatření s rovnocenným účinkem?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Spojené království) dne 8. května 2009 — Secretary of State for Work and Pensions v. Taous Lassal

(Věc C-162/09)

(2009/C 153/55)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Účastníci původního řízení

Žalobce: Secretary of State for Work and Pensions

Žalovaný: Taous Lassal

Předběžné otázky

- 1) Za okolností, kdy i) občan EU vstoupil na území Spojeného království v září 1999 jako pracovník a pobýval zde v tomto postavení až do února 2005, ii) občan Unie poté opustil území Spojeného království a vrátil se do členského státu, jehož je státním příslušníkem, na dobu 10 měsíců, iii) tento občan Unie se vrátil do Spojeného království v prosinci 2005 a pobýval zde nepřetržitě do listopadu 2006, kdy požádal o podporu v rámci sociálního zabezpečení:

Má být čl. 16 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 vykládán v tom smyslu, že přiznává občanovi EU právo trvalého pobytu na základě skutečnosti, že v souladu s dřívějšími právními předpisy Společenství upravujícími právo pobytu pracovníků nepřetržitě legálně pobýval na území státu po dobu pěti let, jež skončila přede dnem 30. dubna 2006 (dnem, do něhož byly členské státy povinny provést směrnici do vnitrostátního práva)?

Žaloba podaná dne 13. května 2009 — Komise Evropských společenství v. Řecká republika

(Věc C-169/09)

(2009/C 153/56)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: S. Schønberg a M. Karanasou Apostolopoulou)

Žalovaná: Řecká republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Řecká republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2005/32/ES ze dne 6. července 2005 o stanovení rámce pro určení požadavků na ekodesign energetických spotřebičů a o změně směrnic Rady 92/42/EHS a Evropského parlamentu a Rady 96/57/ES a 2000/55/ES ⁽¹⁾ nebo v každém případě tím, že Komisi o uvedených předpisech neuvědomila, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice,

— uložit Řecké republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta k provedení směrnice 2005/32/ES do vnitrostátního právního řádu uplynula dne 10. srpna 2007.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 191, 22.7.2005, s. 29.

Žaloba podaná dne 13. května 2009 — Komise Evropských společenství v. Francouzská republika**(Věc C-170/09)**

(2009/C 153/57)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: V. Peere a P. Dejmek, zmocněnci)

Žalovaná: Francouzská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Francouzská republika tím, že nepřijala všechny právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES ze dne 26. října 2005 o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz a financování terorismu ⁽¹⁾, a v každém případě tím, že o uvedených předpisech neuvědomila Komisi, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice;

— uložit Francouzské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta k provedení směrnice 2005/60/ES do vnitrostátního práva uplynula dne 15. prosince 2007. Žalovaná strana však k datu předložení této žaloby dosud nepřijala všechna opatření nezbytná k provedení směrnice, nebo je v každém případě neoznámila Komisi.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 309, s. 15.

Žaloba podaná dne 13. května 2009 — Komise Evropských společenství v. Francouzská republika**(Věc C-171/09)**

(2009/C 153/58)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: V. Peere a P. Dejmek, zmocněnci)

Žalovaná: Francouzská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Francouzská republika tím, že nepřijala veškeré právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Komise 2006/70/ES ze dne 1. srpna 2006, kterou se stanoví prováděcí opatření ke směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES, pokud se jedná o definici „politicky exponovaných osob“ a technická kritéria pro zjednodušené postupy hloubkové kontroly klienta a pro výjimku na základě finanční činnosti vykonávané příležitostně nebo ve velmi omezené míře ⁽¹⁾, a v každém případě tím, že tato ustanovení nesdělila Komisi, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice;

— uložit Francouzské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta pro provedení směrnice 2006/70/ES uplynula dne 15. prosince 2007. Přitom ke dni podání žaloby žalovaná ještě veškerá nezbytná opatření nepřijala nebo je každopádně Komisi nesdělila.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 214, s. 29.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Court of Appeal (Spojené království) dne 14. května 2009 — Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs v. Axa UK plc**(Věc C-175/09)**

(2009/C 153/59)

*Jednací jazyk: angličtina***Předkládající soud**

Court of Appeal

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs

Odpůrkyně: Axa UK plc

Předběžné otázky

1. Jaká je povaha osvobozené služby, která má „účinek spočívající v převodu finančních prostředků a [zahrnuje] změny právní a finanční situace“? Zejména:
 - a) Vztahuje se osvobození od daně na služby, které by jinak nemusely být poskytnuty žádným peněžním ústavem, který provádí i) odepsání prostředků z jednoho účtu, ii) připsání takových prostředků na jiný účet nebo iii) určité nezbytné zprostředkování mezi úkony i) a ii)?
 - b) Vztahuje se osvobození od daně na služby, které nezahrnují plnění úkolů spočívajících v odepsání prostředků z jednoho účtu a připsání těchto prostředků na jiný účet, ale v případě, že dojde k převodu finančních prostředků, lze mít za to, že byly příčinou takového převodu?
2. Poskytuje ve světle rozsudku SDC obchodník (který není bankou) službu osvobozenou od daně v souladu s čl. 13 částí B písm. d) bodem 3, pokud úkoly, jež plní pro svého klienta, 1) zahrnují inkasování, zpracování a další úhradu

peněžních prostředků, které klientovi dluží třetí osoba, zejména úkoly spočívající v:

- a) předání údajů bance takové třetí osoby se žádostí o platbu z bankovního účtu třetí osoby na vlastní bankovní účet obchodníka na základě trvalého příkazu vydaného takovou třetí osobou příslušné bance (na základě systému „Direct Debit“), a následně, pokud banka takovou platbu provede,
 - b) vydání příkazu vlastní bance k převodu finančních prostředků z jeho účtu na bankovní účet klienta, ale 2) nezahrnuje úkoly spočívající v a) odepsání prostředků z jednoho účtu, b) připsání takových prostředků na jiný účet nebo c) jakékoli zprostředkování mezi úkony a) a b)?
3. Je pro odpověď na druhou otázku relevantní, pokud je služba popsaná v uvedené otázce poskytována formou předávání údajů do elektronického systému, který poté automaticky komunikuje s příslušnou bankou, i pokud takové předání údajů nemusí vždy vést k uskutečnění převodu (např. proto, že třetí osoba zrušila svůj trvalý příkaz nebo její účet nevykazuje dostatečný zůstatek)?

SOUD PRVNÍHO STUPNĚ

**Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 6. května 2009 —
Wieland-Werke v. Komise**

(Věc T-116/04) ⁽¹⁾

(„Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Trh s měděnými průmyslovými trubkami — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 81 ES — Stanovení cen a rozdělení trhů — Pokuty — Zásada legality trestů — Velikost dotčeného trhu — Odrážející účinek — Délka trvání protiprávního jednání — Spolupráce“)

(2009/C 153/60)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Wieland-Werke AG (Ulm, Německo) (zástupci: R. Bechtold a U. Soltész, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: původně É. Gippini Fournier a H. Gading, poté É. Gippini Fournier, O. Weber a K. Mojzesowicz, advokáti)

Předmět věci

Návrh na zrušení nebo snížení pokuty uložené žalobkyni podle článku 2 písm. a) rozhodnutí Komise K(2003) 4820 v konečném znění ze dne 16. prosince 2003 v řízení podle článku 81 [ES] a článku 53 Dohody o EHP (Věc COMP/E-1/38.240 — Průmyslové trubky)

Výrok rozsudku

1) Žaloba se zamítá.

2) Společnosti Wieland-Werke AG se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 118, 30.4.2004.

**Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 6. května 2009 —
Outokumpu a Luvata v. Komise**

(Věc T-122/04) ⁽¹⁾

(„Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Trh s měděnými průmyslovými trubkami — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 81 ES — Stanovení cen a rozdělení trhů — Pokuty — Velikost dotčeného trhu — Přitěžující okolnosti — Recidiva“)

(2009/C 153/61)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Outokumpu Oyj (Espoo, Finsko) a Luvata Oy, dříve Outokumpu Copper Products Oy (Espoo) (zástupci: J. Ratliff, barrister, F. Distefano a J. Luostarinen, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupce: É. Gippini Fournier, zmocněnec)

Předmět věci

Jednak návrh na zrušení nebo snížení pokuty uložené žalobkyním na základě čl. 2 písm. b) rozhodnutí Komise K(2003) 4820 v konečném znění ze dne 16. prosince 2003 v řízení podle článku 81 [ES] a článku 53 Dohody o EHP (Věc COMP/E-1/38.240 — Průmyslové trubky) a jednak vzájemný návrh Komise na zvýšení uvedené pokuty.

Výrok rozsudku

1) Žaloba se zamítá.

2) Společnostem Outokumpu Oyj a Luvata Oy se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 118, 30.4.2004.

**Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 6. května 2009 —
KME Germany a další v. Komise**(Věc T-127/04) ⁽¹⁾

(„Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Trh s měděnými průmyslovými trubkami — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 81 ES — Stanovení cen a rozdělení trhů — Pokuty — Skutečný dopad na trh — Velikost dotčeného trhu — Doba trvání protiprávního jednání — Polehčující okolnosti — Spolupráce“)

(2009/C 153/62)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: KME Germany AG, dříve KM Europa Metal AG (Osnabrück, Německo), KME France SAS, dříve Tréfinmétaux SA (Courbevoie, Francie), a KME Italy SpA, dříve Europa Metalli SpA (Firence, Itálie) (zástupci: M. Siragusa, A. Winckler, G.C. Rizza, T. Graf a M. Piergiovanni, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: É. Gippini Fournier, zmocněnec, ve spolupráci s C. Thomasem, advokátem)

Předmět věci

Jednak návrh na zrušení nebo snížení pokut uložených žalobkyním na základě článku 2 písm. c), d) a e) rozhodnutí Komise K(2003) 4820 v konečném znění ze dne 16. prosince 2003 v řízení podle článku 81 [ES] a článku 53 Dohody o EHP (Věc COMP/E-1/38.240 — Průmyslové trubky) a jednak vzájemný návrh Komise na zvýšení uvedených pokut.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnostem KME Germany AG, KME France SAS a KME Italy SpA se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 146, 29.5.2004.

**Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 7. května 2009 —
NVV a další v. Komise**(Věc T-151/05) ⁽¹⁾

(„Hospodářská soutěž — Spojování podniků — Trh, na němž se nakupují živá prasata a živé prasnice určené na porážku — Rozhodnutí prohlašující spojení za slučitelné se společným trhem — Vymezení relevantního zeměpisného trhu — Povinnost řádné péče — Povinnost uvést odůvodnění“)

(2009/C 153/63)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci řízení

Žalobci: Nederlandse Vakbond Varkenshouders (NVV) (Lunteren, Nizozemsko), Marius Schep (Lopik, Nizozemsko) a Nederlandse Bond Van Handelaren in Vee (NBHV) (Haag, Nizozemsko) (zástupci: původně J. Kneppelhout a M. van der Kaden, poté J. Kneppelhout, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: původně A. Whelan a S. Noë, poté A. Bouquet a S. Noë, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Sovion NV (Best, Nizozemsko) (zástupci: J. de Pree a W. Geursen, advokáti)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise ze dne 21. prosince 2004, kterým se prohlašuje spojení za slučitelné se společným trhem a Dohodou o EHP (věc COMP/M.3605).

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Nederlandse Vakbond Varkenshouders (NVV), Marius Schep a Nederlandse Bond van Handelaren in Vee (NBHV) ponесou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Komisí a společností Sovion NV.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 171, 9.7.2005.

Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 7. května 2009 — NHL Enterprises v. OHIM — Glory & Pompea (LA KINGS)(Věc T-414/05) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství LA KINGS — Starší národní obrazová ochranná známka KING — Relativní důvod pro zamítnutí — Neexistence nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94“)

(2009/C 153/64)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: NHL Enterprises BV (Rijswijk, Nizozemsko) (zástupci: G. Llewelyn, solicitor, V. Barresi, advokát, poté M. Collins, solicitor)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupci: J. Novais Gonçalves a D. Botis, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice před Soudem: Glory & Pompea, SA (Mataró, Španělsko)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 6. července 2005 (věc R 371/2003-4), týkajícímu se námitkového řízení mezi Glory & Pompea a NHL Enterprises BV

Výrok

1. Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 6. července 2005 (věc R 371/2003-4) se zrušuje.
2. OHIM ponese vlastní náklady řízení, jakož i náklady vynaložené NHL Enterprises BV.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 36, 11.2.2006.

Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 14. května 2009 — Fiorucci v. OHIM — Edwin (ELIO FIORUCCI)(Věc T-165/06) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Společenství — Řízení o prohlášení neplatnosti a o zrušení — Slovní ochranná známka Společenství ELIO FIORUCCI — Zápis jména proslulé osoby jako ochranné známky — Článek 52 odst. 2 písm. a) a čl. 50 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 40/94“)

(2009/C 153/65)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobce: Elio Fiorucci (Miláno, Itálie) (zástupci: A. Vanzetti, G. Sironi a F. Rossi, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupci: O. Montalto a L. Rampini, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice před Soudem: Edwin Co. Ltd (Tokio, Japonsko) (zástupci: D. Rigatti, M. Bertani, S. Vereá, K. Muraro a M. Balestrieri, advokáti)

Předmět

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 6. dubna 2006 (věc R 238/2005-1) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti a o zrušení mezi Eliem Fioruccim a společností Edwin Co. Ltd.

Výrok

- 1) Rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 6. dubna 2006 (věc R 238/2005-1) se zrušuje v rozsahu, v němž obsahuje nesprávné právní posouzení při výkladu čl. 8 odst. 3 Codice della Proprietà Industriale (italského zákoníku průmyslového vlastnictví).
- 2) Ve zbývající části se žaloba zamítá.
- 3) OHIM ponese vlastní náklady řízení a nahradí dvě třetiny nákladů řízení vynaložených Eliem Fioruccim.
- 4) Společnost Edwin Co. Ltd ponese vlastní náklady řízení a nahradí jednu třetinu nákladů řízení vynaložených Eliem Fioruccim.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 190, 12.8.2006.

Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 19. května 2009 — Euro-Information v. OHIM (CYBERCREDIT, CYBERGESTION, CYBERGUICHET, CYBERBOURSE a CYBERHOME)

(Spojené věci T-211/06, T-213/06, T-245/06, T-155/07 a T-178/07) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Společenství — Přihlášky slovních ochranných známek Společenství CYBERCREDIT, CYBERGESTION, CYBERGUICHET, CYBERBOURSE a CYBERHOME — Absolutní důvod pro zamítnutí — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 — Nedostatek rozlišovací způsobilosti získané užíváním — Článek 7 odst. 3 nařízení č. 40/94“)

(2009/C 153/66)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Européenne de traitement de l'information (Euro-Information) (Štrasburk, Francie) (zástupci: P. Greffe, J. Schouman, A. Jacquet a L. Paudrat, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: A. Folliard-Monguiral, zmocněnec)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutím prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 24. května (věc R 0068/2006-1), 12. června (věc R 0066/2006-1), 5. července 2006 (věc R 0067/2006-1), 28. února (věc R 1046/2006-1) a 15. března 2007 (věc R 0067/2006-1) týkajících se zápisu označení CYBERGESTION (věc T-213/06), CYBERCREDIT (věc T-211/06), CYBERGUICHET (věc T-245/06), CYBERBOURSE (věc T-155/07) a CYBERHOME (věc T-178/07) jako ochranných známek Společenství.

Výrok

- 1) Žaloby se zamítají.
- 2) Européenne de traitement de l'information (Euro-Information) se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 249, 14.10.2006.

Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 7. května 2009 — Omnicare v. OHIM — Astellas Pharma (OMNICARE)

(Věc T-277/06) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství OMNICARE — Starší národní obrazová ochranná známka OMNICARE — Zamítnutí žádosti o navrácení do původního stavu“)

(2009/C 153/67)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Omnicare, Inc. (Covington, Kentucky, Spojené státy) (zástupci: původně M. Edenborough, barrister a O. Patterson, solicitor, poté M. Edenborough)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupci: původně S. Laitinen, poté G. Schneider, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice před Soudem: Astellas Pharma GmbH (Mnichov, Německo) (zástupce: A. Franke, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 24. července 2006 (věc R 446/2006-2) týkajícímu se námitkového řízení mezi Yamanouchi Pharma GmbH a Omnicare, Inc., které zamítlo žádost o navrácení do původního stavu podanou společností Omnicare, Inc.

Výrok

- 1) Rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 24. července 2006 (věc R 446/2006-2) se zrušuje.
- 2) OHIM ponese vlastní náklady řízení a ukládá se mu rovněž náhrada nákladů řízení vynaložených společností Omnicare, Inc.
- 3) Společnost Astellas Pharma GmbH ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 294, 2.12.2006.

**Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 20. května 2009
— VIP Car Solutions v. Parlament**(Věc T-89/07) ⁽¹⁾

(„Veřejné zakázky na služby — Nabídkové řízení Společenství — Přeprava členů Evropského parlamentu osobním automobilem nebo mikrobusem s řidičem během období zasedání ve Štrasburku — Odmítnutí nabídky uchazeče — Povinnost odůvodnění — Odmítnutí sdělit cenu nabídnutou vybraným uchazečem — Žaloba na náhradu škody“)

(2009/C 153/68)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: VIP Car Solutions SARL (Hoenheim, Francie)
(zástupci: G. Welzer a S. Leuvrey, advokáti)

Žalovaný: Evropský parlament (zástupci: D. Petersheim a M. Ecker, zmocněnci)

Předmět věci

Jednak návrh na zrušení rozhodnutí ze dne 24. ledna 2007, kterým Evropský parlament odmítl zadat žalobkyni zakázku v rámci nabídkového řízení PE/2006/06/UTD/1 a která se týká přepravy členů Evropského parlamentu osobním automobilem a mikrobusem s řidičem během období zasedání ve Štrasburku, a jednak návrh na náhradu škody s příslušenstvím

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí, kterým Evropský parlament odmítl zadat společnosti VIP Car Solutions SARL zakázku v rámci nabídkového řízení (č. PE/2006/06/UTD/1), se zrušuje.
- 2) Ve zbývajících částech žaloba zamítá.
- 3) Parlamentu se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 117, 29.5.2007.

**Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 7. května 2009 —
Klein Trademark Trust v. OHIM — Zafra Marroquinos
(CK CREACIONES KENNYA)**(Věc T-185/07) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství CK CREACIONES KENNYA — Starší obrazová ochranná známka Společenství CK Calvin Klein a starší obrazové národní ochranné známky CK — Relativní důvod pro zamítnutí — Neexistence nebezpečí záměny — Neexistence podobnosti označení — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94“)

(2009/C 153/69)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Calvin Klein Trademark Trust (Wilmington, Delaware, Spojené státy) (zástupci: T. Andrade Boué, I. Lehmann Novo a A. Hernández Lehmann, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: O. Mondéjar Ortuño, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice před Soudem: Zafra Marroquinos, SL (Caravaca de la Cruz, Španělsko) (zástupce: J. Martín Álvarez, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 29. března 2007 (věc R 314/2006-2) týkajícímu se námitkového řízení mezi Calvin Klein Trademark Trust a Zafra Marroquinos, SL.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Calvin Klein Trademark Trust se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 170, 21.7.2007.

**Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 20. května 2009
— CFCMCEE v. OHIM (P@YWEB CARD a PAYWEB CARD)**

(Spojené věci T-405/07 a T-406/07) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Společenství — Přihlášky slovních ochranných známek Společenství P@YWEB/email CARD a PAYWEB CARD — Absolutní důvod pro zamítnutí — Částečný nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94“)

(2009/C 153/70)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Caisse fédérale du Crédit mutuel Centre Est Europe (CFCMCEE) (Štrasburk, Francie) (zástupci: P. Greffe, J. Schouman a L. Paudrat, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: A. Folliard-Monguiral, zmocněnec)

Předmět věci

Žaloby podané proti rozhodnutím prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 10. července 2007 (věc R 119/2007-1) a ze dne 12. září 2007 (věc R 120/2007-1), týkajícím se přihlášek slovních označení P@YWEB CARD a PAYWEB CARD jako ochranných známek Společenství

Výrok

1) Rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 10. července 2007 (věc R 119/2007-1) a 12. září 2007 (věc R 120/2007-1) se zrušují v rozsahu, v němž zamítají zápis slovních označení P@YWEB CARD a PAYWEB CARD jako ochranné známky Společenství pro fotografické, kinematografické, signalizační přístroje a nástroje, regulátory (kontrolní přístroje a nástroje), přístroje pro nahrávání, přenos a reprodukci zvuku nebo obrazu; nahrané disky a gramofonové desky, elektronické diáře, automatické distribuční stroje, automatické rozvaděče, video pásky, automaty pro prodej vstupenek, automaty pro zasílání informací o stavu účtu, výpisů z účtu, fotoaparáty (kinematografické přístroje), videokamery, videokazety, CD disky, čtečky čárových kódů, kompaktní disky (audio video), kompaktní optické disky, přístroje k ověření pravosti bankovek, diskety, nosiče magnetických dat, nosiče optických dat, video obrazovky, přístroje ke zpracování dat, přístroje pro interkomunikaci, rozhraní (počítačové), přehrávače (počítačové), software (nahrané programy), monitory (počítačové programy), počítače, periferní zařízení počítačů, nahrané počítačové programy, nahrané programy operačního systému (pro počítače), telefonní stanice, přijímače (audio, video), telefonní přístroje, televizní přístroje, přístroje k zaznamenávání času, vysílače (telekomunikace), centrální zpracovatelské jednotky (procesory), které spadají do třídy 9, jakož i služby nazvané (nové) informační agentury zejména v odvětví bankovníctví, rozhlasová komunikace, telefonní komunikace, zasílání zásilek, přenos zásilek, vysílání televizních programů, rozhlasové vysílání, televizní vysílání, pronájem telekomunikačních přístrojů, pronájem přístrojů pro přenos zpráv, pronájem telefonů,

mobilní radiotelefonie, telefonní služby, které spadají do třídy 38 ve smyslu Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků.

2) Ve zbývající části se žaloba zamítá.

3) Caisse fédérale du Crédit mutuel Centre Est Europe (CFCMCEE) a OHIM ponесou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 8, 12.1.2008.

**Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 12. května 2009
— Jurado Hermanos v. OHIM (JURADO)**

(Věc T-410/07) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Společenství — Slovní ochranná známka Společenství JURADO — Neexistence žádosti majitele ochranné známky o obnovu zápisu — Výmaz ochranné známky po uplynutí doby platnosti zápisu — Žádost o navrácení do původního stavu podaná nabyvatelem výlučné licence“)

(2009/C 153/71)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Jurado Hermanos, SL (Alicante, Španělsko) (zástupce: C. Martín Álvarez, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupci: O. Montalto a P. López Fernández de Corres, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 3. září 2007 (věc R 866/2007-2), týkajícímu se žádosti o navrácení do původního stavu podané žalobkyní.

Výrok

1) Žaloba se zamítá.

2) Společnosti Jurado Hermanos, SL, se ukládá náhrada nákladů řízení včetně těch, které souvisejí s řízením o předběžném opatření.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 8, 12.1.2008.

**Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 13. května 2009
— Aurelia Finance v. OHIM (AURELIA)**

(Věc T-136/08) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Společenství — Slovní ochranná známka Společenství AURELIA — Neuhrazení poplatku za obnovu zápisu — Výmaz ochranné známky po uplynutí doby platnosti zápisu — Žádost o navrácení do původního stavu“)

(2009/C 153/72)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Aurelia Finance SA (Ženeva, Švýcarsko) (zástupci: M. Elmslie, solicitor, a N. Saunders, barrister)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: D. Botis, zmocněnec)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 9. ledna 2008 (věc R 1214/2007-1), týkající se žádosti o navrácení do původního stavu podané žalobkyní

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Aurelia finance SA se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 128, 24.5.2008.

**Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 13. května 2009
— Schuhpark Fascies v. OHIM — Leder & Schuh (jello SCHUHPARK)**

(Věc T-183/08) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové a slovní ochranné známky Společenství jello SCHUHPARK — Starší národní slovní ochranná známka Schuhpark — Relativní důvod pro zamítnutí — Důkaz o užívání starší ochranné známky — Článek 43 odst. 2 nařízení (ES) č. 40/94“)

(2009/C 153/73)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Schuhpark Fascies GmbH (Warendorf, Německo) (zástupci: A. Peter a J. Braune, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: S. Schäffner, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice řízení před Soudem: Leder & Schuh AG (Graz, Rakousko) (zástupci: W. Kellenter a A. Schlaffge, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 13. března 2008 (věc R 1560/2006-4), týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Schuhpark Fascies GmbH a Leder & Schuh AG.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Schuhpark Fascies GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 171, 5.7.2008.

**Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 29. dubna 2009 —
HALTE v. Komise**

(Věc T-58/06) ⁽¹⁾

(„Státní podpory — Stížnost — Žaloba pro nečinnost — Vyjádření Komise ukončující nečinnost — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)

(2009/C 153/74)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Honorable Association de Logisticiens et de Transporteurs Européens (HALTE) (Neuilly-sur-Seine, Francie) (zástupce: J.-L. Lesquins, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: C. Giolito a E. Righini, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na určení podle článku 232 ES, že Komise tím, že nezažádala formální vyšetřovací řízení podle čl. 88 odst. 2 ES a nepřijala preventivní opatření, pokud jde o podporu údajně poskytnutou v rámci prodeje společnosti Sernam SA, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z práva Společenství.

Výrok

- 1) O projednávané žalobě již není třeba rozhodovat.
- 2) Honorable Association de Logisticiens et de Transporteurs Européens (HALTE) a Komise ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 96, 22.4.2006.

**Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 28. dubna 2009 —
Tailor v. OHIM (Zobrazení levé zadní kapsy)**(Věc T-282/07) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Společenství — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství, která představuje levou zadní kapsu — Absolutní důvod pro zamítnutí — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 — Žaloba zjevně postrádající jakýkoli právní základ“)

(2009/C 153/75)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: Tom Tailor GmbH (Hamburk, Německo) (zástupci: S. O. Gillert, K. Vanden Bossche a F. Schiwek, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: G. Schneider, zmocněnec)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 15. května 2007 (věc R 669/2006-1), týkajícímu se zápisu obrazového označení představujícího levou zadní kapsu jako ochranné známky Společenství

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá jako zjevně postrádající jakýkoli právní základ.
- 2) Tom Tailor GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 235, 6.10.2007.

**Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 28. dubna 2009 —
Tailor v. OHIM (Zobrazení pravé zadní kapsy)**(Věc T-283/07) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Společenství — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství, která představuje pravou zadní kapsu — Absolutní důvod pro zamítnutí — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení ES č. 40/94 — Žaloba zjevně postrádající jakýkoli právní základ“)

(2009/C 153/76)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: Tom Tailor GmbH (Hamburk, Německo) (zástupci: S. O. Gillert, K. Vanden Bossche a F. Schiwek, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: G. Schneider, zmocněnec)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 15. května 2007 (věc R 668/2006-1), týkajícímu se zápisu obrazového označení představujícího pravou zadní kapsu jako ochranné známky Společenství

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá jako zjevně postrádající jakýkoli právní základ.
- 2) Tom Tailor GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 235, 6.10.2007.

**Žaloba podaná dne 30. ledna 2009 — Al Barakaat
International Foundation v. Komise**

(Věc T-45/09)

(2009/C 153/77)

Jednací jazyk: švédština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Al Barakaat International Foundation (Spånga, Švédsko) (zástupci: L. Silbersky a T. Olsson, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit nařízení Komise (ES) č. 1190/2008 v rozsahu, ve kterém se týká Al Barakaat International Foundation;

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení ve výši, která bude určena později.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně se domáhá zrušení nařízení Komise (ES) č. 1190/2008 ze dne 28. listopadu 2008, kterým se po sto první mění nařízení Rady (ES) č. 881/2002 o zavedení některých zvláštních omezujících opatření namířených proti některým osobám a subjektům spojeným s Usámou bin Ládinem, sítí Al-Kajdá a Talibanem ⁽¹⁾, na základě kterého je žalobkyně zařazena na seznam osob a subjektů, jejichž prostředky a hospodářské zdroje jsou zmrazeny v souladu s nařízením 881/2002 ⁽²⁾. Nařízení č. 1190/2008 bylo přijato poté, co Soudní dvůr vydal svůj rozsudek ze dne 3. září 2008 ve spojených věcech C-402/05 P a C-415/05 P, Kadi a Al Barakaat International Foundation v. Rada a Komise, Sb. rozh., s. I-0000, kterým byl zrušen předešlý seznam, který obsahoval jméno žalobkyně.

Na podporu své žaloby se žalobkyně dovolává následujících žalobních důvodů:

Komise překročila své pravomoci, jelikož povinnost napravit nedostatky ve správním řízení nedává Komisi pravomoc změnit nebo doplnit seznam.

Porušení povinnosti uvést odůvodnění, zásady řádné péče, práv obhajoby a práva na účinné opravné prostředky, jelikož odůvodnění, proč by měla žalobkyně zůstat na seznamu, neobsahovalo přesné informace týkající se údajné spolupráce mezi žalobkyní na straně jedné a Al-Kajdou, Usámou bin Ládinem a Talibanem na straně druhé.

Porušení zákazu zpětné účinnosti právních předpisů, jelikož zařazení žalobkyně na seznam bylo založeno na událostech, které nastaly před 10 lety.

Porušení zásady proporcionality, jelikož opáření týkající se zmrazení stanovená v napadeném nařízení představují nepřiměřený a nepřijatelný zásah, který se dotýká práva respektovat soukromý majetek.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 322, s. 25.

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 881/2002 ze dne 27. května 2002 o zavedení některých zvláštních omezujících opatření namířených proti některým osobám a subjektům spojeným s Usámou bin Ládinem, sítí Al-Kajdá a Talibanem a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 467/2001, kterým se zakazuje vývoz určitého zboží a služeb do Afghánistánu, zesiluje zákaz letů a rozšiřuje zmrazení prostředků a jiných finančních zdrojů afghánského Talibanu (Úř. věst. L 139, s. 9; Zvl. vyd. 18/01, s. 294).

Žaloba podaná dne 2. dubna 2009 — Eliza v. OHIM — Went Computing Consultancy Group (eliza)

(Věc T-130/09)

(2009/C 153/78)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Eliza Corporation (Beverly, Spojené státy) (zástupce: R. Köbbing, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastníci řízení před odvolacím senátem: Went Computing Consultancy Group BV (Utrecht, Nizozemsko)

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 2. února 2009 ve věci R 1244/2008-4; a

— uložit OHIM náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Příhlašovatel ochranné známky Společenství: Žalobkyně.

Dotčená ochranná známka Společenství: Obrazová ochranná známka „eliza“ pro výrobky a služby tříd 9,37 a 42.

Majitel ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Další účastník řízení před odvolacím senátem.

Namítaná ochranná známka nebo označení: Slovní označení „ELISE“ zapsané jako ochranná známka Společenství pro výrobky a služby zařazené do tříd 9,16 a 42.

Rozhodnutí námitkového oddělení: Vyhovění námitce.

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání.

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady č. 40/94 ⁽¹⁾ (nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady č. 207/2009) tím, že odvolací senát dospěl k nesprávnému rozhodnutí, že mezi dotčenými ochrannými známkami existuje nebezpečí záměny u relevantní veřejnosti.

⁽¹⁾ Nahrazené nařízením Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství, Úř. věst. L 78, s. 1

Žaloba podaná dne 7. dubna 2009 — Muñoz Arraiza v. OHIM — Consejo Regulador de la Denominación de Origen Calificada Rioja (RIOJAVINA)

(Věc T-138/09)

(2009/C 153/79)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: španělština

Účastníci řízení

Žalobce: Félix Muñoz Arraiza (Logroño, Španělsko) (zástupci: J. Grimau Muñoz a J. Villamor Muguerza, abogados)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastník řízení před odvolacím senátem: Consejo Regulador de la Denominación de Origen Calificada Rioja (Logroño, Španělsko)

Návrhová žádání žalobce

— zrušit rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 29. ledna 2009 ve věci R721/2008-2, kterým bylo vyhověno přihlášce ochranné známky Společenství „RIOJAVINA“ (slovní ochranná známka) pro třídy 29, 30 a 35,

— uložit žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Příhlašovatel ochranné známky Společenství: Žalobce

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „RIOJAVINA“ (příhláška č. 4 121 621) pro výrobky a služby tříd 29, 30 a 35.

Majitel ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Consejo Regulador de la Denominación de Origen Calificada Rioja

Namítaná ochranná známka nebo označení: Různé zapsané ochranné známky, mezi nimi obrazová ochranná známka „RIOJA“ (č. 226 118) pro výrobky třídy 33, a mezinárodní obrazová ochranná známka „RIOJA“ (č. 655 291) pro výrobky třídy 33.

Rozhodnutí námitkového oddělení: Částečné vyhovění námitce.

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání.

Dovolávané žalobní důvody: Nesprávné uplatnění čl. 8 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 40/94 ⁽¹⁾ o ochranné známce Společenství.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146.

**Kasační opravný prostředek podaný dne 8. dubna 2009
Komisí Evropských společenství proti rozsudku Soudu
pro veřejnou službu ze dne 29. ledna 2009 ve věci F-
98/07, Petrilli v. Komise**

(Věc T-143/09 P)

(2009/C 153/80)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Komise Evropských společenství (zástupci: D. Martin a B. Eggers, zmocněnci)

Další účastnice řízení: Nicole Petrilli (Woluwé-Saint-Étienne, Belgie)

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

- zrušit rozsudek Soudu pro veřejnou službu ze dne 29. ledna 2009 ve věci F-98/07, Petrilli a
- rozhodnout, že každý účastník řízení ponese vlastní náklady řízení související s tímto řízením a s řízením před Soudem pro veřejnou službu.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Tímto kasačním opravným prostředkem se Komise domáhá zrušení rozsudku Soudu pro veřejnou službu (SVS) ze dne 29. ledna 2009 vydaného ve věci Petrilli v. Komise, F-98/07, kterým SVS zrušil rozhodnutí Komise ze dne 20. července 2007, kterým byla zamítnuta žádost o prodloužení pracovní smlouvy N. Petrilli jako pomocné smluvní zaměstnankyně.

Na podporu svéHO kasačního opravného prostředku uvádí Komise tři důvody vycházející

- ze skutečnosti, že SVS měl podle Komise prohlásit žalobu za nepřipustnou vzhledem ke skutečnosti, že zrušené rozhodnutí neobsahovalo žádné skutečné a důkladné přezkoumání osobní situace žalobkyně;
- z nesprávného právního posouzení, jelikož SVS rozhodl, že pravidlo šesti let obsažené v rozhodnutí K(2004)1597/6 ze dne 28. dubna 2004 o maximální délce zaměstnávání dočasných zaměstnanců ve službách Komise ⁽¹⁾ porušuje článek 88 pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropských společenství;

— z nesprávného právního posouzení, jelikož SVS rozhodl, že již pouhá protiprávnost pravidla šesti let postačuje pro vznik mimosmluvní odpovědnosti Komise, aniž by navíc ověřoval, zda Komise tím, že neprodloužila pracovní smlouvu žalobkyně, zjevným a závažným způsobem zneužila svou širokou pravomoc při posuzování zájmu služby.

⁽¹⁾ Zveřejněného v Informations Administratives č. 75-2004 ze dne 24. června 2004.

**Žaloba podaná dne 9. dubna 2009 — Trelleborg Industrie
v. Komise**

(Věc T-147/09)

(2009/C 153/81)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Trelleborg Industrie SAS (Clermont Ferrand, Francie)
(zástupci: J. Joshua, barrister a E. Aliende Rodríguez, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhové žádání žalobkyně

- částečně zrušit článek 1 napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž se týká žalobkyně a v každé případě kdy konstatuje spáchání jakéhokoliv porušení žalobkyní před 21. červnem 1999;
- snížit pokutu uloženou žalobkyni v článku 2 k napravení zjevných chyb v rozhodnutí;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně požaduje zrušení rozhodnutí Komise K(2008) 428 ze dne 28. ledna 2009 o použití článku 81 Smlouvy ES a článku 53 Dohody o EHP ve věc COMP/39.188 — mořské potrubí, v rozsahu, v němž jí činí odpovědnou za účast na jediném a trvajícím protiprávním jednání v odvětví mořského potrubí v EHP, které sestávalo v rozdělení veřejných zakázek, stanovení cen, stanovení kvót, prodejních podmínek, zeměpisném rozdělení trhů a výměně obchodně citlivých informací o cenách, objemech obchodu a veřejných zakázkách. Dále požaduje snížení pokuty uložené žalobkyni.

Žalobkyně uplatňuje na podporu svých tvrzení tři žalobní důvody.

Zprvce tvrdí, že právo Komise uložit pokuty za jakékoliv období před 21. červnem 1999 je promlčené na základě čl. 25 odst. 1 nařízení č. 1/2003, jelikož žalobkyně tvrdí, že se Komise dopustila zjevně nesprávného skutkového posouzení a nesprávného právního posouzení v tom, že konstatovala, že se žalobkyně dopustila jediného a trvajícího protiprávního jednání.

Zadruhé tvrdí, že Komise nemá legitimní zájem na deklaratorním konstatování porušení za první období, které skončilo v květnu 1997.

Zatřetí, alternativně, žalobkyně tvrdí, že ji Komise protiprávně diskriminovala tím, že s ní zacházela odlišně od jiného adresáta, pokud jde o odpovědnost za předchůdce ve společnosti a porušila právo být slyšen a povinnost uvést odůvodnění.

**Žaloba podaná dne 11. dubna 2009 — Rintisch v. OHIM —
Valfeuri Pates Alimentaires (PROTIACTIVE)**

(Věc T-152/09)

(2009/C 153/82)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Bernhard Rintisch (Bottrop, Německo) (zástupce: A. Dreyer, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Valfeuri Pates Alimentaires SA (Wittenheim, Francie)

Návrhová žádání žalobce

— zrušit rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 3. února 2009 ve věci R 1661/2007-4; a

— uložit OHIM náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společenství: Další účastnice řízení před odvolacím senátem.

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „PROTIACTIVE“ pro výrobky zařazené do tříd 5, 29 a 30 — přihláška č. 4 843 348.

Majitel ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Žalobce.

Namítaná ochranná známka nebo označení: Slovní označení „PROTI“ zapsané jako německá ochranná známka pro výrobky zařazené do tříd 29 a 32; obrazové označení „PROTIPOWER“ zapsané jako německá ochranná známka pro výrobky zařazené do tříd 5, 29 a 32; slovní označení „PROTIPLUS“ zapsané jako německá ochranná známka pro výrobky zařazené do tříd 5, 29 a 32; slovní označení „PROTITOP“ zapsané jako německá ochranná známka pro výrobky zařazené do tříd 5, 29, 30 a 32; slovní označení „PROTI“ zapsané jako ochranná známka Společenství pro výrobky zařazené do tříd 5 a 29.

Rozhodnutí námitkového oddělení: Zamítnutí námitek.

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání.

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady č. 40/94 ⁽¹⁾ (nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady

č. 207/2009) tím, že odvolací senát neposoudil námitku po meritorní stránce; porušení čl. 74 odst. 2 nařízení Rady č. 40/94 (nyní čl. 76 odst. 2 nařízení Rady č. 207/2009) tím, že odvolací senát nepoužil svoji diskreční pravomoc nebo přinejmenším neuvedl, jakým způsobem ji použil; zneužití pravomoci tím, že odvolací senát neoprávněně pominul dokumenty a důkazy předložené žalobcem.

⁽¹⁾ Nahrazené nařízením Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února o ochranné známce Společenství, Úř. věst. L 78, s. 1

**Žaloba podaná dne 15. dubna 2009 — Maxcom v. OHIM —
Maxdata Computer (maxcom)**

(Věc T-155/09)

(2009/C 153/83)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: polština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Maxcom sp. Z o.o. (Tychy, Polsko) (zástupce: P. Kral, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Maxdata Computer GmbH & Co. KG (Marl, Německo)

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 30. ledna 2009 ve věci R 1019/2009-2, které bylo žalobkyni doručeno dne 16. února 2009;

— uložit OHIM a vedlejší účastníci náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: Žalobkyně.

Dotčená ochranná známka Společenství: Obrazová ochranná známka „maxcom“ pro výrobky zařazené do tříd 9 a 11.

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Maxdata Computer GmbH & Co. KG.

Namítaná ochranná známka nebo označení: V Německu zapsaná národní slovní ochranná známka „max“ pro služby zařazené do tříd 38 a 42, jakož i pro výrobky zařazené do třídy 9.

Rozhodnutí námitkového oddělení: Vyhovění námitkám pro výrobky zařazené do třídy 9.

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání žalobkyně.

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009 ⁽¹⁾].

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (kodifikované znění) (Úř. věst. L 78, s. 1).

Žaloba podaná dne 17. dubna 2009 — Four Ace International v. OHIM (skiken)**(Věc T-156/09)**

(2009/C 153/84)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Four Ace International Ltd (zástupce: G. Uphoff, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu ve věci R 519/2008-4 ze dne 6. února 2009, doručené dne 11. února 2009, které se týká přihlášky ochranné známky Společenství č. 5 819 371 a změnit ho v rozsahu, v němž zápis bude proveden také pro následující výrobky a služby: třída 39 — organizace cest a třída 41 — výchova; vzdělávání; zábava; sportovní a kulturní činnosti;

— uložit Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: slovní ochranná známka „skiken“ pro služby zařazené do tříd 35, 39, 41 a 43

Rozhodnutí průzkumového referenta: částečné zamítnutí přihlášky

Rozhodnutí odvolacího senátu: částečné zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (ES) č. 40/94 (nyní čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009⁽¹⁾, neboť přihlašovaná ochranná známka má nezbytnou rozlišovací způsobilost a neexistuje žádná potřeba dostupnosti.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, s. 1).

Žaloba podaná dne 14. dubna 2009 — Řecká republika v. Komise**(Věc T-158/09)**

(2009/C 153/85)

Jednací jazyk: řečtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Řecká republika (zástupci: B. Karrà, I. Chalkias a S. Papaioannu)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhové žádání žalobkyně

— zrušit nebo změnit napadené rozhodnutí Komise K(2009) 810 ze dne 13. února 2009 „o finančních postupech, které je třeba uplatnit při vyúčtování výdajů financovaných záruční sekci EZOF v určitých případech nesrovnalostí ze strany hospodářských subjektů“ v části, která se týká Řecké republiky;

— navrátit žalobkyni 50 % částky zadržené podle čl. 32 odst. 5 nařízení 1290/05 v případech 3,4, 6 až 13 (s výjimkou 7), kdy nedošlo k nesrovnalostem nebo v případě 2, kdy nedošlo k platební neschopnosti dlužníka;

— uložit Komisi Evropských Společenství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Rozhodnutím Komise K(2009) 810 ze dne 13. února 2009 „o finančních postupech, které je třeba uplatnit při vyúčtování výdajů financovaných záruční sekci EZOF v určitých případech nesrovnalostí ze strany hospodářských subjektů“ Komise uložila žalobkyni finanční opravy ve výši 13 348 979,02 eur z důvodu nedbalosti, kterou podle Komise prokázaly řecké orgány během čtyř let od prvního zjištění nesrovnalosti, a z důvodu skutečnosti, že nevymáhaly částky neoprávněně zaplacené 5 podnikům, které jsou činné v oblasti přípravy vína, bavlny atd., a 8 normalizačním podnikům, které se účastní na režimu podpory spotřeby olivového oleje.

Řecká republika tvrdí svým prvním žalobním důvodem směřujícím ke zrušení, který je obecný, že v žádné z třinácti zkoumaných věcí neexistuje platný právní základ pro uložení opravy, a to z důvodu, že Komise vykonala nesprávný výklad a použití čl. 31 odst. 1 a čl. 32 odst. 8 nařízení (ES) č. 1290/2005⁽¹⁾. S ohledem na tento nedostatek žalobkyně uvádí, že se Komise dopustila zjevného a podstatného pochybení a vykonala nesprávné posouzení skutečností týkající se kroků příslušných řeckých orgánů, a podpůrně že odůvodnění napadeného rozhodnutí, které je založeno na nesprávném předpokladu, podle kterého lhůta čtyř let od prvního zjištění nesrovnalostí uplynula bez toho, aby se zahájilo řízení o navrácení nebo platné řízení o navrácení, nesplňuje podmínku článku 253 ES, protože je chybné, nedostatečné, neúplné a neodpovídá na argumenty uplatněné Řeckem během oboustranných hovorů a během řízení před smířčím orgánem.

Druhým žalobním důvodem směřujícím ke zrušení žalobkyně uvádí, že Komise nesprávně neuplatnila ve čtyřech případech odst. 5 písm. e) a odst. 6 písm. a) a b) článku 32 nařízení (ES) č. 1290/05 namísto odst. 1 a 8 téhož článku, což vedlo k tomu, že dotčené výdaje připočetla k tíži žalobkyně namísto k tíži EZOF.

Třetím žalobním důvodem směřujícím ke zrušení žalobkyně uplatňuje, že článek 32 nařízení (ES) č. 1290/05, který stanoví roční lhůtu k provedení všech správních nebo soudních řízení stanovených vnitrostátními předpisy s cílem zpětného získání částek po prvotním zjištění nesrovnalosti správním orgánem nebo soudem, se týká výlučně nesrovnalostí, které nastaly po

nabytí účinnosti tohoto nařízení a nemůže se týkat nesrovnalostí, které nastaly o deset let dříve, kdy platil jiný právní režim, který takovou lhůtu nestanovil, když limitoval kontrolu na dodržení přiměřené lhůty.

Čtvrtým žalobním důvodem směřujícím ke zrušení žalobkyně uplatňuje, že návrh Komise směřující k přičtení částek k její tíži po uplynutí doby 15 až 20 let od údajných nesrovnalostí je promlčený z důvodu nadměrné délky řízení; podpůrně se jedná o porušení zásady právní jistoty.

Konečně pátým žalobním důvodem směřujícím ke zrušení se žalobkyně domnívá, že vzhledem k tomu, že v případech 3, 4, 6, 8 až 13 nedošlo k žádným nesrovnalostem, pravidlo 24 měsíců upravené v čl. 31 odst. 4 nařízení (ES) č. 1290/05 platí pro všechny případy navrácení, a že v důsledku toho skutečnost, že ponese příslušné částky, které se vztahují k době předcházející 24 měsíců od sdělení výsledku kontroly, je chybná a musí být zrušena.

(¹) Nařízení Rady (ES) č. 1290/2005 ze dne 21. června 2005 o financování společné zemědělské politiky.

Žaloba podaná dne 27. dubna 2009 — Biofrescos — Comércio de Produtos Alimentares, Lda v. Komise Evropských společenství

(Věc T-159/09)

(2009/C 153/86)

Jednací jazyk: portugalská

Účastnice řízení

Žalobkyně: Biofrescos — Comércio de Produtos Alimentares, Lda (Linda-a-Velha, Portugalsko) (zástupce: A. Magalhães e Menezes, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhové žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí Komise ze dne 16. ledna 2009, kterým se zamítá žádost žalobkyně o osvobození od dovozního cla ve výši 41 271,09 eur a nařizuje žalobkyni, aby dodatečně toto clo zaplatila.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně dovezla v období od září 2003 do února 2005 různé části zmražených krevet z Indonésie, pro které požadovala osvobození od dovozního cla podle čl. 220 odst. 2 písm. b), článku 236 a čl. 239 odst. 1 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (¹).

Žalobkyně tvrdí, že Komise porušila přinejmenším uvedená ustanovení, jelikož: zaprvé se nevyjádřila ke všem argumentům dovolávaným žalobkyní ve své žádosti o osvobození od dovozního cla; zadruhé uvedla nedostatečné, nepravdivé a nesrozumitelné odůvodnění; zatřetí nesprávně si vyložila chybu indonéských orgánů; a konečně začtvrté považovala za prokázané skutečnosti, které nebyly ve skutečnosti důvěryhodné a ohledně

kterých důkazní břemeno náleželo příslušným orgánům, které vedly řízení a nikdy žalobkyni.

(¹) Úř. věst. L 97, s. 38; Zvl. vyd. 02/04 s. 307.

Žaloba podaná dne 21. dubna 2009 — Ilink Kommunikationssysteme v. OHIM (ilink)

(Věc T-161/09)

(2009/C 153/87)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Ilink Kommunikationssysteme GmbH (Berlín, Německo) (zástupce: B. Schütze, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit napadené rozhodnutí Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu ze dne 5. února 2009 ve věci R 1849/2007-4 a

— uložit Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: slovní ochranná známka „ilink“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 9, 16, 38 a 42

Rozhodnutí průzkumového referenta: částečné zamítnutí přihlášky

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (ES) č. 40/94 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (ES) č. 207/2009 (¹)], neboť přihlašovaná ochranná známka má nezbytnou rozlišovací způsobilost a není třeba ji ponechat volně k dispozici.

(¹) Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, s. 1).

Žaloba podaná dne 3. dubna 2009 — Kitou v. Evropský inspektor ochrany údajů

(Věc T-164/09)

(2009/C 153/88)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Erasmia Kitou (Brusel, Belgie) (zástupce: S. Pappas, advokát)

Žalovaný: Evropský inspektor ochrany údajů

Návrhové žádání žalobce

- určit nepoužitelnost nařízení č. 1049/2001 ES;
- podpůrně určit nesprávné právní posouzení při společném použití nařízení č. 1049/2001 ES a 45/2001 ES;
- v důsledku toho zrušit rozhodnutí EIOÚ 2008-0600;
- určit, že žádost o přístup k dokumentu nedodržuje podmínky stanovené nařízením č. 45/2001;
- uložit žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně se domáhá zrušení rozhodnutí Evropského inspektora ochrany údajů, ve kterém tento inspektor dospěl k závěru, že zpřístupnění určitých údajů týkajících se služebního postupu žalobkyně v Komisi Evropských společenství během vnitrostátního soudního řízení není v rozporu s ustanoveními nařízení č. 45/2001 ⁽¹⁾ a 1049/2001 ⁽²⁾.

Na podporu své žaloby žalobkyně uvádí, že:

- napadené rozhodnutí je neopodstatněné v rozsahu, v němž je založeno na nařízení č. 1049/2001, které je v projednávané věci nepoužitelné, jelikož se žádost o přístup netýká dokumentu ve smyslu nařízení č. 1049/2001, ale výlučně osobního údaje;
- i za předpokladu, že by nařízení č. 1049/2001 a 45/2001 byla v projednávané věci společně použitelná, použil je žalovaný nesprávně vzhledem k tomu, že se domníval, že se podmínky stanovené nařízením č. 45/2001 týkající se zacházení s osobními údaji použijí pouze pokud by byla použitelná výjimka stanovená v čl. 4 odst. 1 písm. b) nařízení č. 1049/2001 týkající se přístupu k dokumentům;
- žalovaný porušil ustanovení nařízení č. 45/2001 v rozsahu, v němž se žádost o přístup nevztahovala na dokument a neopírala se o žádnou z podmínek oprávněnosti zacházení s osobními údaji stanovených v článku 5 nařízení č. 45/2001.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. 2001, L 8, s. 1; Zvl. vyd. 13/26, s. 102).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, s. 43; Zvl. vyd. 01/03, s. 331).

Žaloba podaná dne 24. dubna 2009 — Shanghai Biaowu High- Tensile Fastener a Shanghai Prime Machinery v. Rada Evropské unie

(Věc T-170/09)

(2009/C 153/89)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Shanghai Biaowu High- Tensile Fastener (Shanghai, Čína) a Shanghai Prime Machinery (Shanghai, Čína) (zástupci: K. Adamantopoulos a Y. Melin, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhové žádání žalobkyně

- zrušit nařízení Rady (ES) č. 91/2009 ze dne 26. ledna 2009 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli pocházejících z Čínské lidové republiky v rozsahu, v jakém:
- v rozporu s čl. 2 odst. 7 písm. c) základního nařízení nebyla dodržena tříměsíční lhůta pro zveřejnění závěrů řízení o žádosti o tržní zacházení;
- v rozporu s čl. 2 odst. 7 písm. c) první částí první odrážky základního nařízení byly neodůvodněně zamítnuty žádosti žalobkyň o tržní zacházení;
- v rozporu s čl. 2 odst. 7 písm. c) druhou částí první odrážky základního nařízení byly neodůvodněně zamítnuty žádosti žalobkyň o tržní zacházení;
- v rozporu s povinností pečlivého a nestranného přezkumu veškerých relevantních aspektů každého jednotlivého případu, jak to ve správních řízeních zaručuje právní řád Společenství, jsou jeho závěry založeny na nedostačujících informacích;
- na vyvážející výrobce žádající o tržní zacházení klade důkazní břemeno neslučitelné se základními zásadami práva Společenství, zejména se zásadou řádné správy;

- v rozporu s čl. 1 odst. 1 a čl. 1 odst. 2, článkem 2, čl. 3 odst. 1, články 5, 6, 8, čl. 10 odst. 1, články 11 a 15 základního antisubvenčního nařízení bylo zamítnutí žádosti o tržní zacházení použito pro účely vyrovnání subvencí;
- v rozporu s čl. 2 odst. 10 základního nařízení nebyla provedena úprava rozdílů, který prokazatelně ovlivňuje srovnatelnost cen;
- v rozporu s článkem 253 ES neuvádí důvody pro zamítnutí žádosti o tržní zacházení;
- jsou jeho závěry založeny na postupu, který je v rozporu se základním právem žalobkyní, právem na obhajobu, což jim zabránilo účinně zpochybnit některá zásadní zjištění týkající se výpočtu cel, jakož i výsledek šetření; a
- uložit Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně se domáhají zrušení napadeného nařízení na základě následujících důvodů:

Pokud jde o první část jejich návrhového žádání, žalobkyně tvrdí, že byl porušen druhý pododstavec čl. 2 odst. 7 písm. c) základního nařízení, neboť rozhodnutí o tržním zacházení bylo zveřejněno po uplynutí tříměsíční lhůty stanovené v uvedeném článku, a poté, co Komise měla veškeré informace nezbytné pro výpočet dumpingového rozpětí žalobkyní.

Pokud jde o druhou část jejich návrhového žádání, žalobkyně tvrdí, že napadené nařízení je v rozporu s první odrážkou čl. 2 odst. 7 písm. c), neboť žádosti žalobkyní o tržní zacházení byly zamítnuty, přestože žalobkyně prokázaly, že přijímají svá obchodní rozhodnutí výhradně v reakci na tržní signály, bez jakéhokoli státního zásahu. Podle žalobkyní napadené nařízení neurčilo jakoukoli skutečnost, která by naznačovala jakýkoli státní zásah před, během nebo po skončení šetření. Dále, pokud jde o třetí část jejich návrhového žádání, žalobkyně tvrdí, že napadené nařízení je v rozporu s první odrážkou čl. 2 odst. 7 písm. c), neboť zamítlo žádosti žalobkyní o tržní zacházení poté, co žalobkyně unesly důkazní břemeno a prokázaly, že náklady hlavních vstupů se zakládají na tržní hodnotě.

Pokud jde o čtvrtou část jejich návrhového žádání, žalobkyně tvrdí, že skutkové okolnosti věci postrádají pečlivý a nestranný přezkum. Konkrétně tvrdí, že závěr, že ceny surovin v Číně jsou na základě subvencování zkreslené, který byl použit jako základ pro závěr, že žalobkyně nenakoupily vstupy za tržní hodnotu, byl založen na nedostačujících informacích, a že Komise řádně neposoudila důkazy týkající se odvětví oceli v Číně.

Pokud jde o pátou část jejich návrhového žádání, žalobkyně tvrdí, že napadené nařízení je v rozporu s obecnými zásadami práva ES, a zejména se zásadou řádné správy, zakotvené rovněž v článku 41 Listiny základních práv, neboť na ně za účelem prokázání existence tržních podmínek podle čl. 2 odst. 7 písm. b) klade nepřiměřené důkazní břemeno.

Pokud jde o šestou část jejich návrhového žádání, žalobkyně tvrdí, že napadené nařízení je v rozporu se základním antisubvenčním nařízením, neboť údajně použilo zamítnutí žádostí o tržní zacházení v rámci antidumpingového šetření jako opatření za účelem vyrovnání subvencí, přičemž takové rozhodnutí může být přijato pouze v rámci řádného šetření podle základního antisubvenčního nařízení.

Pokud jde o osmou část jejich návrhového žádání, žalobkyně tvrdí, že neexistuje právní základ pro zamítnutí úpravy běžné hodnoty na základě argumentu, že ceny surovin jsou narušené, v rozporu s důvody uvedenými orgány EU za účelem zamítnutí jejich žádosti o úpravu podle čl. 2 odst. 10 písm. k) základního nařízení.

Pokud jde o devátou část jejich návrhového žádání, žalobkyně tvrdí, že v konečném zveřejněném dokumentu, který navrhuje uložit konečná opatření, Komise pouze přeformulovala a zopakovala stejný argument použitý v rozhodnutí o žádosti o tržní zacházení, aniž by analyzovala předložené důkazy a uvedla důvody pro zamítnutí. Nadto žalobkyně tvrdí, že napadené nařízení neuvádělo žádné důvody potvrzující zamítnutí jimi předložených důkazů.

Konečně, pokud jde o poslední část jejich návrhového žádání, žalobkyně tvrdí, že byla porušena jejich práva na obhajobu, neboť jim bylo zabráněno v přístupu k zásadním informacím týkajícím se výpočtu běžné hodnoty a dumpingových rozpětí.

Žaloba podaná dne 24. dubna 2009 — Gem-Year a Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang) v. Rada

(Věc T-172/09)

(2009/C 153/90)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Gem-Year Industry Co. Ltd a Jinn — Well Auto-Parts (Zhejiang) Co. Ltd (zástupci: K. Adamantopoulos a Y. Melin, lawyers)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhové žádání žalobkyně

- Zrušit nařízení Rady (ES) č. 91/2009 ze dne 26. ledna 2009 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli pocházejících z Čínské lidové republiky v rozsahu, v jakém
- v rozporu s čl. 5 odst. 1 a čl. 5 odst. 4 základního nařízení došlo ke zjevně nesprávnému posouzení skutečností při konstatování, že výrobci Společenství, kteří podali podnět, byli aktivně legitimováni;
- v rozporu s čl. 1 odst. 1, 2 a 4, čl. 2 odst. 8 a čl. 5 odst. 2 a 10 základního nařízení bylo uloženo antidumpingové clo vůči několika různým produktům;
- v rozporu s čl. 3 odst. 3 a 4 základního nařízení na základě zjevně nesprávného posouzení skutkových okolností věci bylo konstatováno, že výrobní odvětví Společenství utrpělo podstatnou újmu;
- v rozporu s čl. 2 odst. 7 písm. c) druhou částí první odrážky základního nařízení byly neodůvodněně zamítnuty žádosti žalobkyně o tržní zacházení pro čínské vyvážející výrobce;
- v rozporu s čl. 2 odst. 7 písm. c) druhou částí první odrážky základního nařízení byly neodůvodněně zamítnuty žádosti žalobkyně o tržní zacházení;
- v rozporu s čl. 2 odst. 7 písm. c), podle výkladu v souladu s Dohodou o WTO odstavcem 15 Protokolu o přistoupení Číny k WTO, byly na základě situace panující v jiném odvětví zamítnuty žádosti o tržní zacházení pro výrobce v odvětví spojovacích prostředků;
- v rozporu s povinností pečlivého a nestranného přezkumu veškerých relevantních aspektů každého jednotlivého případu, jak to ve správních řízeních zaručuje právní řád Společenství, jsou jeho závěry založeny na nedostačujících informacích;
- v rozporu s čl. 1 odst. 1 a čl. 1 odst. 2, článkem 2, čl. 3 odst. 1, články 5, 6, 8, čl. 10 odst. 1, články 11 a 15 základního antisubvenčního nařízení bylo zamítnutí žádosti o tržní zacházení použito pro účely vyrovnání subvencí;
- uložit Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně se svojí žalobou domáhá zrušení nařízení Rady (ES) č. 91/2009⁽¹⁾ ze dne 26. ledna 2009 o uložení konečného

antidumpingového cla na dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli pocházejících z Čínské lidové republiky, a to na základě těchto žalobních důvodů:

Žalobkyně tvrdí, že Rada se dopustila zjevně nesprávného posouzení skutkových okolností věci, když dospěla k závěru, že výrobci, kteří podali podnět, byli aktivně legitimováni podle čl. 5 odst. 1 a čl. 5 odst. 4 základního nařízení⁽²⁾, zatímco měla údajně zohlednit určitou míru nepřesnosti statistiky, kterou použila při výpočtu celkové produkce Společenství, a podle toho měla výpočet opravit. Krom toho žalobkyně tvrdí, že napadené nařízení je v rozporu s čl. 1 odst. 1, 2 a 4, čl. 2 odst. 8, čl. 5 odst. 2 a 10 základního nařízení, neboť uložilo antidumpingové clo vůči několika různým produktům, zatímco antidumpingové šetření se může týkat pouze jediného produktu. Dále žalobkyně tvrdí, že Rada se dopustila zjevně nesprávného posouzení skutkových okolností věci a porušila čl. 3 odst. 3 a 4 základního nařízení, když v bodě 161 odůvodnění napadeného nařízení konstatovala, že výrobní odvětví Společenství utrpělo podstatnou újmu, zatímco tento závěr spočívá výhradně na jediném negativním ukazateli újmy, jediném kontradiktorním zjištění a několika spekulativních posouzeních.

Žalobkyně rovněž tvrdí, že napadené nařízení je v rozporu s čl. 2 odst. 7 písm. c) druhou částí první odrážky základního nařízení, neboť zamítlo žádosti čínských vyvážejících výrobců o tržní zacházení z toho důvodu, že náklady jejich hlavních vstupů se nezakládaly na mezinárodní tržní hodnotě, zatímco uvedené ustanovení pouze požaduje, aby společnosti žádající o tržní zacházení prokázaly, že své hlavní vstupy nakupují za tržní ceny.

Dále tvrdí, že napadené nařízení v rozporu s čl. 2 odst. 7 písm. c), podle výkladu v souladu s Dohodou o WTO odstavcem 15 Protokolu o přistoupení Číny k WTO, zamítlo na základě situace panující v jiném odvětví žádost o tržní zacházení pro výrobce v odvětví spojovacích prostředků. Nadto žalobkyně tvrdí, že v rozporu s povinností pečlivého a nestranného přezkumu veškerých relevantních aspektů každého jednotlivého případu, jak to ve správních řízeních zaručuje právní řád Společenství, jsou závěry napadeného nařízení založeny na nedostačujících informacích.

Konečně žalobkyně tvrdí, že napadené nařízení v rozporu s čl. 1 odst. 1 a čl. 1 odst. 2, článkem 2, čl. 3 odst. 1 základního antisubvenčního nařízení⁽³⁾ neurčilo, zda subvence zjištěné v průběhu antidumpingového řízení byly subvencemi, které definují uvedené články; jinými slovy zda byl poskytnut finanční příspěvek, zda byl specifický, zda tím byla příjemci poskytnuta výhoda, a zda výrobní odvětví EU v důsledku toho utrpělo újmu. Podobně, podle žalobkyně, Komise nikdy neprovedla analýzu újmy, v souladu s článkem 8 základního antisubvenčního nařízení, ani nevypočetla výhodu poskytnutou příjemci, jak nařizují články 5 a 6 uvedeného nařízení. Krom toho žalobkyně tvrdí, že Komise nedodržela postupy stanovené v čl. 10 odst. 1

a v článku 11, ani na základě zjištěných skutečností nestanovila existenci napadnutelných subvencí ani jimi způsobené újmy, jak požaduje článek 15 základního antisubvenčního nařízení, ačkoli za účelem vyrovnání subvencí zamítla žádosti o tržní zacházení.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 29, s. 1.

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 384/96 ze dne 22. prosince 1995 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. L 56, s. 1; Zvl. vyd. 11/10, s. 45), pozměněno nařízením Rady (ES) č. 2117/2005 (Úř. věst. L 340, s. 17).

⁽³⁾ Nařízení Rady (ES) č. 2026/97 ze dne 6. října 1997 o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. L 288, s. 1; Zvl. vyd. 11/10, s. 78).

Žaloba podaná dne 27. dubna 2009 — Complejo Agrícola v. Komise

(Věc T-174/09)

(2009/C 153/91)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Complejo Agrícola, SA (Madrid, Španělsko) (zástupci: A. Menéndez Menéndez, advokát, G. Yanguas Montero, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

— prohlásit tuto žalobu za nepřijatelnou;

— částečně zrušit článek 1 ve spojení s přílohou 1 rozhodnutí Komise 2009/95/ES ze dne 12. prosince 2008 ⁽¹⁾, pokud jde o výběr „Acebuchales de la Campiña Sur de Cádiz“ jako lokality významné pro Společenství (dále jen „LVS Acebuchales“) a plně znovu obnovit výkon vlastnického práva společnosti COMPLEJO AGRÍCOLA v části pozemku, která se nevyznačuje ekologickými hodnotami požadovanými k tomu, aby pozemek mohl být vybrán jako lokalita významná pro Společenství (dále jen „LVS“);

— uložit Komisi Evropských společenství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Rozhodnutí napadené v probíhajícím řízení schvaluje druhý aktualizovaný seznam lokalit významných pro Společenství ve středomořské biogeografické oblasti podle ustanovení čl. 4 odst. 2 směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin ⁽²⁾. K LVS vybraným a zachovaným v napadeném rozhodnutí patří LVS Acebuchales o rozloze 26 475, 31 hektarů, jejíž souřadnice jsou následující: zeměpisná délka 5° 57' 4" W a zeměpisná šířka 36° 24' 2".

Podle napadeného rozhodnutí rozloha 1 759 hektarů pozemku vlastněného žalobkyní (dále jen „pozemek“) byla zahrnuta do

LVS Acebuchales. Od tohoto výběru se na tuto část pozemku automaticky uplatňuje ochranný právní režim stanovený v čl. 6 odst. 2, 3 a 4 směrnice 92/43. Tento právní režim omezuje možnosti žalobkyně využívat část pozemku zahrnutou do LVS Acebuchales.

Na podporu svých tvrzení žalobkyně uvádí, že:

— při určení obvodu LVS Acebuchales, která se týká pozemku žalobkyně, se Komise dopustila chyby vyplývající z nesprávného použití kritérií stanovených v přílohách I, II a III směrnice 92/43;

Jak prokazuje správa o životním prostředí vypracovaná poradenskou společností v oblasti životního prostředí Istmo '94, 877 hektarů z 1 759 hektarů pozemku, který spadá do LVS Acebuchales nesplňuje ekologické podmínky vyžadované směrnicí 92/43 k tomu, aby mohlo být součástí LVS. Z nesprávného použití kritérií přílohy III směrnice 92/43, jehož se dopustila Komise, vyplývá, že velká část pozemku, jež nemá ekologickou hodnotu a již vlastní žalobkyně, byla prohlášena za LVS, čímž došlo mimo jiné k porušení zásad Společenství, a to zásady proporcionality a zásady legality;

— z toho vyplývá neodůvodněné a nepřiměřené omezení možnosti využívat pozemek, která je součástí vlastnického práva žalobkyně, v částech pozemku, jež spadají do LVS Acebuchales a nemají ekologickou hodnotu;

— žalobkyně neměla možnost se účastnit postupu směřujícího k výběru LVS Acebuchales, ani být informována o jeho průběhu před zveřejněním napadeného rozhodnutí, což je v rozporu s právem být vyslechnut a zásadou právní jistoty.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 12. prosince 2008, kterým se přijímá druhý aktualizovaný seznam lokalit významných pro Společenství ve středomořské biogeografické oblasti podle směrnice Rady 92/43/EHS [oznámeno pod číslem K(2008) 8049] (Úř. věst. L 43, s. 393).

⁽²⁾ Úř. věst. L 59, s. 63; Zvl. vyd. 15/02, s. 102.

Žaloba podaná dne 6. května 2009 — Government of Gibraltar v. Komise

(Věc T-176/09)

(2009/C 153/92)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Government of Gibraltar (zástupci: D. Vaughan, QC a M. Llamas, Barrister)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí 2009/95/ES v rozsahu, v němž rozšiřuje lokalitu ES6120032 o britské teritoriální moře Gibraltar (včetně uvnitř i vně UKGIB0002) a o oblast volného moře;

- uložit Komisi náhradu nákladů řízení a jiných souvisejících nákladů a výdajů.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Touto žalobou se žalobkyně domáhá částečného zrušení rozhodnutí Komise 2009/95 ze dne 12. prosince 2008, kterým se přijímá druhý aktualizovaný seznam lokalit významných pro Společenství ve středomořské biogeografické oblasti podle směrnice Rady 92/43/EHS [oznámeno pod číslem K(2008) 8049] ⁽¹⁾, v rozsahu, v němž toto rozhodnutí vymezuje lokalitu ES6120032 „Estrecho oriental“ tak, že zahrnuje teritoriální moře Gibraltar (jak uvnitř, tak vně UKGIB0002) a oblast volného moře.

Na podporu své žaloby žalobkyně uplatňuje následující žalobní důvody.

Zprvce žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí je v rozporu se Smlouvou o ES, jelikož

- se Komise dopustila zjevného právního omylu tím, že v rozporu s článkem 299 ES označila území jednoho členského státu, totiž britské teritoriální moře Gibraltar, za součást jiného členského státu, totiž Španělska;
- bylo přijato v rozporu s čl. 3 odst. 2 a čl. 4 odst. 1 směrnice 92/43/EHS ⁽²⁾ a ve zjevném rozporu se strukturou této směrnice, jelikož hodlá udělit status „lokalita významná pro Společenství“ velké části lokality ES6120032, která není španělským územím a která náleží jinému členskému státu, a v jasném rozporu s článkem 2 téže směrnice části volného moře, která nenáleží k evropskému území členských států a nad níž Španělsko nevykonává, ani nemůže vykonávat, žádnou pravomoc, ani svrchovanost;
- obsahuje právní omyl, jelikož hodlá udělit status „lokalita významná pro Společenství“ a vztáhnout povinnosti vyplývající ze směrnice 92/43/EHS na části lokality ES6120032, která je pod španělskou svrchovaností, které se překrývají s lokalitou UKGIB0002, která je pod svrchovaností Spojeného království, a tím hodlá uplatnit dva rozdílné a odlišné právní, trestní, správní a monitorovací režimy v oblasti téže lokality;
- bylo přijato v rozporu s čl. 300 odst. 7 ES a ustanoveními části XII Úmluvy Organizace spojených národů o mořském právu z roku 1982 (UNCLOS), Barcelonské úmluvy o ochraně Středozemního moře z roku 1976 a Protokolu k této Úmluvě z roku 1995, jelikož Španělsku ukládá, aby v dotčené části britského teritoriálního moře Gibraltar, která je zahrnuta do ES6120032, dodržovalo stejné povinnosti v oblasti ochrany životního prostředí, jako jsou povinnosti, které musí v téže oblasti dodržovat Spojené království (Gibraltar).

Zadruhé, žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí je stiženo zjevnými skutkovými omyly, které Komisi vedly k nesprávnému použití práva a k porušení Smlouvy o ES, jelikož se zakládá na informacích, které jsou nesprávné a zavádějící.

Zatřetí, žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí bylo přijato v rozporu se zásadou právní jistoty, jelikož automatickým účinkem „překrývajících se“ vymezení lokalit je uplatnění

dvou právních systémů (tedy právních předpisů Gibraltar a Španělska, které provádějí směrnici 92/43/EHS) v téže oblasti za tímž účelem.

Podpůrně žalobkyně uvádí, že napadené rozhodnutí bylo přijato v rozporu se zásadami mezinárodního obyčejového práva zakotvenými v člancích 2, 3, 89 a čl. 137 odst. 1 UNICLOS. Podpůrněji žalobkyně tvrdí, že rozhodnutí v rozsahu, v němž vymezuje ES6120032 tak, že zahrnuje britské teritoriální moře Gibraltar, je v rozporu se zásadou mezinárodního obyčejového práva, podle níž je teritoriální moře alespoň 3 námořní míle široké.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2009, L 43, s. 393.

⁽²⁾ Směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (Úř. věst. 1992, L 206, s. 7; Zvl. vyd. 15/02, s. 102).

Žaloba podaná dne 11. května 2009 — Spa Monopole v. OHIM — Club de Golf Peralada (WINE SPA)

(Věc T-183/09)

(2009/C 153/93)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Spa Monopole, compagnie fermière de Spa SA/NV (Spa, Belgie) (zástupci: L. De Brouwer, E. Cornu a O. Klimis, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Club de Golf Peralada, SA (Barcelona, Španělsko)

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 2. března 2009 ve spojených věcech R 1231/2005-4 a R 1250/2005-4; a
- uložit OHIM náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společenství: Další účastnice řízení před odvolacím senátem.

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „WINE SPA“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 3, 5, 16, 24, 25 a 42.

Majitel ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Žalobkyně.

Namítaná ochranná známka nebo označení: Zápisy různých národních a mezinárodních ochranných známek a ochranných známek Společenství „SPA“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 3, 32 a 42; zápis ochranné známky Beneluxu a mezinárodní ochranné známky „LES THERMES DE SPA“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 3 a 42; zápis německé ochranné známky „SPA MONOPOLE S.A: SPA“ pro výrobky zařazené do třídy 3; S.A. Spa Monopole, Compagnie fermière de Spa, en abrégé S.A. Spa Monopole N.V., société anonyme, název firmy chráněný v Belgii; Les Thermes de Spa, Place Royale 2, 4900 Spa, Belgium, obchodní firma chráněná v Belgii.

Rozhodnutí námítkového oddělení: Částečné vyhovění námítce.

Rozhodnutí odvolacího senátu: Částečné zrušení rozhodnutí námítkového oddělení a zamítnutí námitek v plném rozsahu.

Dovolávané žalobní důvody: Porušení článku 75, druhé věty a čl. 76 odst. 1, druhé věty nařízení Rady č. 207/2009⁽¹⁾ tím, že rozhodnutí odvolacího senátu bylo přijato v rozporu se zásadou práva na spravedlivý proces, jakož i v rozporu se zásadou kontradiktornosti; porušení čl. 8 odst. 5 nařízení Rady č. 207/2009 tím, že odvolací senát založil své posouzení rozlišovací způsobilosti starší ochranné známky „SPA“ na nesprávných a nepodložených skutečnostech a neposoudil podobnost dotčených ochranných známek ve vztahu k výrobkům, pro které jsou zapsány nebo přihlášeny. Odvolací senát také nezkoumal, zda užívání dotčené ochranné známky Společenství mohlo neprávem těžit z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména starší ochranné známky „SPA“ nebo jí být na újmu, čímž porušil čl. 8 odst. 5 nařízení Rady č. 207/2009.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství, Úř.věst. L 78, s. 1

Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 5. května 2009 — Roche v. Rada a Komise

(Spojené věci T-142/94 a T-143/94)⁽¹⁾

(2009/C 153/94)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda osmého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 174, 25.6.1994.

Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 8. května 2009 — Opus Arte UK v. OHIM Arte (OPUS ARTE)

(Věc T-170/07)⁽¹⁾

(2009/C 153/95)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda sedmého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 170, 21.7.2007.

Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 5. května 2009 — Komise v. Eurgit a Cirese

(Věc T-470/08)⁽¹⁾

(2009/C 153/96)

Jednací jazyk: italština

Předseda čtvrtého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 327, 20.12.2008.

Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 4. května 2009 — Rundpack v. OHIM (zobrazení poháru)

(Věc T-503/08)⁽¹⁾

(2009/C 153/97)

Jednací jazyk: němčina

Předseda třetího senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 44, 21.2.2009.

SOUD PRO VEŘEJNOU SLUŽBU

Žaloba podaná dne 27. března 2009 — B v. Parlament

(Věc F-26/09)

(2009/C 153/98)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: B (Brusel, Belgie) (zástupce: E. Boigelot, advokát)

Žalovaný: Evropský parlament

Předmět a popis sporu

Návrh, aby bylo Parlamentu uloženo uhradit žalobci částku 12 000 eur jako náhradu utrpěné újmy, jednak z důvodu morálního a profesního útoku, jehož byl obětí, a jednak z důvodu neprovedení vnitřního správního šetření nezávislým orgánem.

Návrhová žádání žalobce

- uložit Parlamentu uhradit žalobci částku 12 000 eur jako náhradu utrpěné újmy (morální újma, zásah do politické pověsti a do služebního postupu, zásah do důstojnosti a zdraví) jednak z důvodu morálního a profesního útoku, jehož byl obětí v průběhu období, ve kterém vykonával pracovní činnost v Parlamentu, a jednak z důvodu neprovedení vnitřního správního šetření nezávislým orgánem;
- uložit Evropskému parlamentu náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 7. dubna 2009 — Časta v. Komise

(Věc F-40/09)

(2009/C 153/99)

Jednací jazyk: čeština

Účastníci řízení

Žalobce: Radek Časta (Brusel, Belgie) (zástupce: L. Tahotná, advokátka)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Předmět a popis sporu

Návrh na zrušení rozhodnutí EPSO, kterým žalobce nebyl připuštěn k ústním zkouškám v otevřeném výběrovém řízení EPSO/AD/107/07-LAW z důvodu nesplnění podmínky tříleté praxe ve funkci vyššího vedoucího pracovníka. Dále uložení povinnosti žalované, aby žalobci nahradila vzniklou majetkovou a nemajetkovou újmu.

Návrhová žádání žalobce

- zrušit rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování č. R/45715/08 ze dne 22. prosince 2008;
- uložit žalované, aby žalobci nahradila z titulu majetkové a nemajetkové újmy částku 20 000 eur, spolu s úroky z prodlení od 9. června 2008 až do 15. dne po dni nabytí právní moci rozsudku;
- uložit Komisi Evropských společenství náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 24. dubna 2009 — Lebedef-Caponi v. Komise

(Věc F-45/09)

(2009/C 153/100)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Maddalena Lebedef-Caponi (Senningerberg, Lucembursko) (zástupce: F. Frabetti, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Předmět a popis sporu

Zrušení hodnotící zprávy služebního postupu žalobkyně za rok 2007.

Návrhové žádání žalobkyně

- zrušit hodnotící zprávu služebního postupu žalobkyně za období od 1. ledna 2007 do 31. prosince 2007;
- uložit Komisi Evropských společenství náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 7. května 2009 — Fries Guggenheim v. CEDEFOP**(Věc F-47/09)**

(2009/C 153/101)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobce: Eric Mathias Fries Guggenheim (Liège, Belgie) (zástupce: L. Lucas, advokát)

Žalované: Evropské středisko pro rozvoj odborného vzdělání (CEDEFOP)

Předmět a popis sporu

Zrušení rozhodnutí CEDEFOP, kterým nebyla prodloužena smlouva s dočasným zaměstnancem uzavřená s žalobcem, a nebude-li žalobce přijat zpět, uložení povinnosti žalovanému, aby mu nahradilo vzniklou nemajetkovou újmu.

Návrhová žádání žalobce

- zrušit rozhodnutí CEDEFOP ze dne 7. července 2008, kterým nebyla prodloužena smlouva s dočasným zaměstnancem uzavřená s žalobcem a kterým bylo potvrzeno, že jeho pracovní poměr skončí k 15. říjnu 2008;
- zrušit v případě potřeby rozhodnutí CEDEFOP ze dne 18. července 2008, kterým bylo prvně uvedené rozhodnutí potvrzeno v návaznosti na dopis žalobce ze dne 9. července 2008 a na jeho jednání se zástupci zaměstnanců konané dne 17. července 2008;
- uložit CEDEFOP, aby žalobci v případě, že nebude přijat zpět, nahradilo nemajetkovou újmu, jejíž výši určí Soud;
- umožnit žalobci, bude-li to považovat za nezbytné, aby vyčíslil újmu na služebním postupu, a v opačném případě uložit CEDEFOP, aby mu v případě, že nebude přijat zpět, tuto újmu nahradilo s tím, že její výši určí Soud;
- uložit CEDEFOP náhradu nákladů řízení.

OPRAVY

Oprava sdělení v Úředním věstníku ve věci T-126/09

(Úřední věstník Evropské unie C 129 ze dne 6. června 2009, s. 18)

(2009/C 153/102)

Sdělení v Úředním věstníku ve věci T-126/09, Itálie v. Komise a EPSO, je třeba chápat takto:

„Žaloba podaná dne 24. března 2009 — Itálie v. Komise a EPSO

(Věc T-126/09)

(2009/C 129/31)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Italská republika (zástupce: P. Gentili, avvocato dello Stato)

Žalovaní: Komise Evropských společenství a Úřad pro výběr personálu Evropských společenství (EPSO)

Návrhové žádání žalobkyně

— zrušit oznámení o výběrovém řízení (AD 5) EPSO/AD/144/09 (veřejné zdraví), EPSO/AD/145/09 (bezpečnost potravin — politiky a právní předpisy) a EPSO/AD/146/09 (bezpečnost potravin — inspekce, kontrola a hodnocení) za účelem přijetí v prvním případě 35, ve druhém 40 a ve třetím 55 správců (AD 5) bulharské, kyperské, české, estonské, maďarské, lotyšské, litevské, maltské, polské, rumunské, slovenské a slovinské státní příslušnosti v oblasti veřejného zdraví

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a hlavní argumenty jsou podobné žalobním důvodům a hlavním argumentům dovolávaným ve věci T-166/07, Itálie v. Komise.“

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2009/C 153/96	Věc T-470/08: Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 5. května 2009 — Komise v. Eurgit a Cirese	50
2009/C 153/97	Věc T-503/08: Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 4. května 2009 — Rundpack v. OHIM (zobrazení poháru)	50

Soud pro veřejnou službu

2009/C 153/98	Věc F-26/09: Žaloba podaná dne 27. března 2009 — B v. Parlament	51
2009/C 153/99	Věc F-40/09: Žaloba podaná dne 7. dubna 2009 — Časta v. Komise	51
2009/C 153/100	Věc F-45/09: Žaloba podaná dne 24. dubna 2009 — Lebedef-Caponi v. Komise	51
2009/C 153/101	Věc F-47/09: Žaloba podaná dne 7. května 2009 — Fries Guggenheim v. CEDEFOP	52

Opravy

2009/C 153/102	Oprava sdělení v Úředním věstníku ve věci T-126/09 (Úř. věst. C 129 ze dne 6.6.2009, s. 18)	53
----------------	---	----

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2009 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 000 EUR ročně (*)
Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	100 EUR měsíčně (*)
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční CD-ROM	22 úředních jazyků EU	1 200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	700 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	70 EUR měsíčně
Úřední věstník EU, řada C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	400 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	40 EUR měsíčně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční CD-ROM (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	500 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), CD-ROM, 2 vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	360 EUR ročně (= 30 EUR měsíčně)
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

(*) Prodej podle jednotlivých čísel: do 32 stran: 6 EUR
od 33 do 64 stran: 12 EUR
více než 64 stran: cena stanovena jednotlivě

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepsovat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydáván v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném CD-ROM.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Prodej a předplatné

Placené publikace vydávané Úřadem pro úřední tisky jsou k dispozici u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>